

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย ที่แยกจากดินบริเวณต้นข้าว

IDENTIFICATION OF ACTINOBACTERIA ISOLATED FROM RICE
RHIZOSPHERE SOIL

T141980

โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีชีวภาพ
ภาควิชา ชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2557

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IDENTIFICATION OF ACTINOBACTERIA ISOLATED FROM RICE
RHIZOSPHERE SOIL

A SPECIAL PROJECT SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF BACHELOR OF SCIENCE
IN BIOTECHNOLOGY DEPARTMENT OF BIOLOGY
FACULTY OF SCIENCE
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
ACADEMIC YEAR 2014

หัวข้อโครงการพิเศษ การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย ที่แยกจากดินบริเวณ
ต้นข้าว
Identification of actinobacteria isolated from rice rhizosphere
soil

ชื่อนักศึกษา นางสาว วิภาวดี พรหมลิว 54050444
นางสาว สุวภัทร์ ทองน้อย 54050460
นางสาว เสาวณีย์ มาจันทร์ 54050462

ปริญญา วิทยาศาสตร์บัณฑิต
ภาควิชา ชีววิทยา
ปีการศึกษา 2557
อาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร. จิตติ ท่าไว

คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
โครงการพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต ประจำปี
การศึกษา 2557

คณะกรรมการสอบ	ลายมือชื่อ
ผศ. วินา ชูโชติ ประธานคณะกรรมการ	
ดร. ดวงกมล เรืองงาม กรรมการ	
ผศ.ดร. จิตติ ท่าไว กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา	

ลิขสิทธิ์ของคณะวิทยาศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อโครงการพิเศษ	การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอกติโนแบคทีเรีย ที่แยกจากดินบริเวณ ต้นข้าว Identification of actinobacteria isolated from rice rhizosphere soil		
ชื่อนักศึกษา	นางสาววิภาวดี พรหมลิ	54050444	
	นางสาวสุภัทร์ ทองน้อย	4050460	
	นางสาวเสาวณีย์ มาจันทร์	54050462	
ปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต		
ภาควิชา	ชีววิทยา		
ปีการศึกษา	2557		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. จิตติ ท้าไว		

บทคัดย่อ

แอกติโนแบคทีเรียจากดินบริเวณต้นข้าว จำนวน 4 ไอโซเลต ถูกนำมาพิสูจน์เอกลักษณ์โดยใช้วิธีร่วมระหว่างลักษณะทางฟีโนไทป์ อนุกรมวิธานเคมี และการวิเคราะห์สายวิวัฒนาการจากลำดับนิวคลีโอไทด์ในช่วงยีน 16S rRNA พบว่า เชื้อแอกติโนแบคทีเรียที่ศึกษาเป็นเชื้อในสกุล *Streptomyces*, *Actinomadura*, *Amicrolatopsis* และ *Micromonospora* การศึกษาในครั้งนี้พบว่า ไอโซเลต *45 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อ *Streptomyces panaciradicis* มากที่สุดด้วย (99.93%) ไอโซเลต PCWR-4-6 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Actinomadura maheshkhaliesis* มากที่สุดด้วย (99.23%) ไอโซเลต DH51b-4-3 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Amicrolatopsis dongchuanensis* มากที่สุดด้วย (98.06%) ไอโซเลต PN51B-9-4 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Micromonospora chayaphumensis* มากที่สุดด้วย (99.44%) จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ไอโซเลต PCWR-4-6 DH51b-4-3 และ PN51B-9-4 ควรถูกจัดตั้งให้เป็นเชื้อสปีชีส์ใหม่ของสกุล *Actinomadura*, *Amicrolatopsis* และ *Micromonospora* ตามลำดับ

คำสำคัญ : แอกติโนแบคทีเรีย การพิสูจน์เอกลักษณ์ ดินบริเวณรากข้าว

Title Identification of actinobacteria isolated from rice rhizosphere soil

Students

Wipawadee	Prommali	54050444
Suwapat	Thongnoi	54050460
Saowanee	Majun	54050462

Degree Faculty of Science

Department Biology

Academic Year 2014

Advisor Asst. Prof. Dr. Chitti Thawai

ABSTRACT

Four isolates of rice rhizosphere soil actinobacteria were identified using the procedure that combined of phenotypic, chemotaxonomic, and 16S rRNA gene sequence-based phylogenetic analyses. Actinobacteria belonging to a total of four genera *Streptomyces*, *Actinomadura*, *Amycolatopsis* and *Micromonospora* were identified. Isolate *45 was closely related to *Streptomyces panaciradicis* (99.93%). Isolate PCWR-4-6 was closely related to *Actinomadura maheshkhaliesis* (99.23%). Isolate DH51b-4-3 was closely related to *Amycolatopsis dongchuanensis* (98.06%). Isolate PN51B-9-4 was closely related to *Micromonospora chalybaphumensis* (99.44%). The result of this study exhibited that isolate PCWR-4-6, DH51b-4-3 and PN51B-9-4 should be judged as the novel species of the genera *Actinomadura*, *Amycolatopsis* and *Micromonospora*, respectively.

Keywords : Actinobacteria, Identification, Rice rhizosphere soil

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.จิตติ ท่าไฉ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษที่ให้การช่วยเหลือ และให้คำแนะนำปรึกษาโดยตลอด ขอขอบพระคุณ ผศ. วีณา ชูโชติ ประธานคณะกรรมการ และดร. ดวงกมล เรืองงาม กรรมการที่ให้การช่วยเหลือ และให้คำแนะนำ ขอขอบพระคุณ นางสาวนันทวัน เนียมหอม ที่คอยให้คำแนะนำ และเป็นที่ปรึกษามาโดยตลอด ขอขอบพระคุณห้องปฏิบัติการทางชีววิทยา ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่เอื้อเฟื้อสถานที่ในการทำวิจัย และขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือในการทำโครงการพิเศษมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ พี่ๆ น้องๆ ในภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่คอยให้กำลังใจให้คำแนะนำปรึกษา และให้การช่วยเหลือมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณบิดา และมารดาที่ให้การเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และให้การศึกษา รวมทั้งคอยให้กำลังใจมาโดยตลอด และขอขอบพระคุณ ครู อาจารย์ ทุกๆ ท่าน ที่คอยอบรม สั่งสอน ให้ความรู้ จนทำให้กลุ่มของข้าพเจ้ามีความรู้ความสามารถจนสามารถทำโครงการพิเศษฉบับนี้ได้สำเร็จ

นางสาววิภาวดี

พรหมลิต

นางสาวสุวิภัทร์

ทองน้อย

นางสาวเสาวณีย์

มาจันทร์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญ (ต่อ).....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญรูป.....	ช
คำย่อและสัญลักษณ์.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	1
1.3 ขอบเขตของงานวิจัย.....	1
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	2
2.1 ลักษณะทั่วไปของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย.....	2
2.2 นิเวศวิทยาของแอคติโนแบคทีเรีย.....	3
2.3 สัณฐานวิทยาของแอคติโนแบคทีเรีย.....	4
2.4 การจัดจำแนกแอคติโนแบคทีเรีย.....	10
2.5 การจัดอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย.....	15
2.6 การคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก.....	21
2.7 การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย.....	28
2.8 ประโยชน์ของแอคติโนแบคทีเรีย.....	41
2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	53
การศึกษาอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนมัยซีท	
3.1 เชื้อที่ใช้ในการทดลอง.....	53
3.2 การศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์.....	53
3.3 การศึกษาลักษณะทางเคโมไทป์.....	56
3.4 การศึกษาลักษณะทางจีโนไทป์.....	59
บทที่ 4 ผลการวิจัยและอภิปรายผล.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลวิจัยและข้อเสนอแนะ.....	82
เอกสารอ้างอิง.....	83
ภาคผนวก ก.....	86
ภาคผนวก ข.....	96
ภาคผนวก ค.....	103
ภาคผนวก ง.....	106
ภาคผนวก จ.....	117
ภาคผนวก ฉ.....	124
ภาคผนวก ช.....	129

สารบัญตาราง

	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดผนังเซลล์และน้ำตาลในผนังเซลล์ของแอกติโนแบคทีเรีย.....	11
2.2 ชนิดของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สำคัญ.....	13
2.3 คำร้อยละของสปอร์หรือเซลล์ของเชื้อที่อยู่รอดเมื่อแยกด้วยเทคนิคการใช้สารเคมี.....	24
2.4 วิธีการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากจากดิน.....	27
2.5 องค์ประกอบหลักที่ผนังเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท.....	33
2.6 ชนิดของ acyl ที่พบเป็นส่วนมาก (major) ในเชื้อแอกติโนมัยสีทวงศ์ต่างๆ.....	34
2.7 รูปแบบของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่ต้องการอากาศ ซึ่งผนังเซลล์ประกอบด้วยกรดไคโตะมิโนพิเมติกแบบ <i>meso</i>	34
2.8 ฟอสโฟลิปิดที่พบในเซลล์แบคทีเรีย.....	36
2.9 รูปแบบของฟอสโฟลิปิดที่พบในเชื้อแอกติโนมัยสีท.....	37
2.10 เชื้อแอกติโนมัยสีทที่สร้างสารปฏิชีวนะ.....	45
3.1 ส่วนประกอบที่ใช้ในการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส.....	60
3.2 วงจรพีซีอาร์ (PCR cycles).....	60
3.3 ส่วนประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene.....	61
3.4 โปรแกรม Big dye.....	62
4.1 ลักษณะทางสรีรวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแอกติโนมัยสีท.....	75
4.2 การใช้แหล่งคาร์บอนของเชื้อแอกติโนมัยสีท.....	75
4.3 การสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรต.....	76
4.4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะไอโซเมอร์ของกรดไคโตะมิโนพิเมติกที่ผนังเซลล์ของ เชื้อแอกติโนมัยสีทที่คัดเลือกมาศึกษา.....	77
4.5 ผลการวิเคราะห์ชนิดของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่ คัดเลือกมาศึกษา.....	77
4.6 แสดงองค์ประกอบของไขมันชนิดมิซซ์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท.....	78

สารบัญรูป

	หน้า
2.1 ขั้นตอนการสร้างโคลนนิ่งของแอกติโนแบคทีเรียบนอาหารแข็ง.....	4
2.2 การสร้างสปอร์เดี่ยว.....	5
2.3 ลักษณะสปอร์เป็นสาย.....	6
2.4 การสร้างสปอร์แบบเป็นสายยาวของ <i>Streptomyces</i>	8
2.5 รูปทรงของอับสปอร์ที่เจริญบนอาหาร.....	9
2.6 รูปทรงของอับสปอร์.....	10
2.7 การจัดอนุกรมวิธานของเชื้อในคลาส Actinobacteria โดยอาศัยความสัมพันธ์ ของลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16s rRNA gene.....	15
2.8 ลูโซท์ เฟลท.....	25
2.9 โครงสร้างของเปปทิโดไกลแคน.....	32
2.10 โครงสร้างของไอโซพรีนอยด์ควิโนนที่พบบ่อยในเซลล์แบคทีเรีย.....	37
2.11 โครงสร้างของกรดมัคคอลลิก.....	38
4.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต *45.....	64
4.2 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต *45 บน phylogenetic tree.....	65
4.3 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3.....	67
4.4 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3 บน phylogenetic tree.....	68
4.5 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6.....	70
4.6 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 บน phylogenetic tree.....	71
4.7 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4.....	73
4.8 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4 บน phylogenetic tree.....	74

คำย่อและสัญลักษณ์

aw	=	water activity	PC	=	Phosphatidylcholine
w/v	=	น้ำหนักต่อปริมาตร	PG	=	Phosphatidylglycerol
PS	=	Phosphatidylserine	PI	=	Phosphatidylinositol
pmol/ μ l	=	พิโคโมลต่อไมโครลิตร	PE	=	Phosphatidylethanolamine
mM	=	มิลลิโมลาร์	DPG	=	Diphosphatidylglycerol
1 \times SSC	=	ซาติน-โซเดียมซิเตรต ความเข้มข้น 1 เท่า	GluNu	=	Glucosamine containing phospholipids
DAP	=	ไดอะมิโนไพเมติก	V	=	variation
ng/ μ l	=	นาโนกรัมต่อมิลลิลิตร	TLC	=	โครมาโตกราฟีแบบแผ่นบาง
g/ml	=	กรัมต่อมิลลิลิตร	SDS	=	Sodium dodecyl sulphate
mm	=	มิลลิเมตร	HCl	=	กรดไฮโดรคลอริก
μ m	=	ไมโครเมตร	KOH	=	โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์
%	=	ร้อยละ	NaCl	=	โซเดียมคลอไรด์
pH	=	ค่าความเป็นกรด-ด่าง	NaOH	=	โซเดียมไฮดรอกไซด์
DNA	=	Deoxyribonucleic acid	EDTA	=	Ethylene Diamine Tetra Acetic
RNA	=	Ribonucleic acid	H ₂ SO ₄	=	กรดซัลฟิวริก
rDNA	=	ribosomal Deoxyribonucleic acid			
rRNA	=	ribosomal Ribonucleic acid			
A	=	อะดีนีน			
G	=	กวานีน			
U	=	ยูราซิล			
C	=	ไซโทซีน			

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

ในปัจจุบันมีการศึกษาเกี่ยวกับสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่ผลิตโดยเชื้อแอคติโนแบคทีเรียมากขึ้น เนื่องจากเชื้อแอคติโนแบคทีเรียมีความสามารถในการสร้างสารที่มีประโยชน์หลายชนิด เช่น การสร้างสารที่ยับยั้งการเจริญของสิ่งมีชีวิตอื่นๆ การสร้างเอนไซม์เพื่อย่อยสลายสารอินทรีย์ต่างๆ การสร้างสารที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชและยังเป็นแบคทีเรียที่พบได้ทั่วไปในธรรมชาติ จากประโยชน์เหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในด้านต่างๆ ได้ เช่น ในทางการแพทย์ เชื้อแอคติโนแบคทีเรียมีความสามารถในการผลิตสารปฏิชีวนะได้ในปริมาณมากถึง 2 ใน 3 ของสารปฏิชีวนะที่ค้นพบจากธรรมชาติ ซึ่งสารปฏิชีวนะที่ผลิตได้มีความหลากหลายด้านโครงสร้างทางเคมี และการออกฤทธิ์ทางชีวภาพ จึงสามารถนำมาประยุกต์ เพื่อใช้ในการผลิตยารักษาโรค ในทางการเกษตรนำเชื้อแอคติโนแบคทีเรียมาเลี้ยงร่วมกับพืช เพื่อช่วยตรึงไนโตรเจนในอากาศ และยังสามารถช่วยย่อยสลายสารอินทรีย์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น โปรตีน คาร์โบไฮเดรต ไขมัน ทำให้สามารถย่อยสลายส่วนประกอบของพืช และสัตว์ในธรรมชาติได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในดินและแหล่งน้ำ ในทางอุตสาหกรรมนำมาใช้ในการผลิตเอนไซม์ที่สำคัญในอุตสาหกรรม เช่น เอนไซม์โปรติเอส เอนไซม์อะไมเลส เอนไซม์อินเวอเทส เอนไซม์ที่ย่อยสลายเซลลูโลส และเอนไซม์ไลเปส เป็นต้น ดังนั้นจึงมุ่งเน้นการศึกษานุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ในการระบุชนิดของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียสายพันธุ์ใหม่ ซึ่งอาจนำไปสู่การค้นพบสารชนิดใหม่ที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิต นอกจากนี้ยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา และวิจัยทางด้านต่างๆในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะทางอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียทั้งลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ ของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียที่สนใจ

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษานุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย โดยศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ เพื่อระบุชนิดของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียสายพันธุ์ใหม่

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ค้นพบเชื้อแอคติโนแบคทีเรียสายพันธุ์ใหม่ หรือสายพันธุ์ที่มีฤทธิ์ทางชีวภาพที่น่าสนใจ
2. สามารถเก็บรวบรวมความรู้ทางด้านอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยด้านอื่นต่อไป

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ลักษณะทั่วไปของเชื้อแอสโคไมตา

แอสโคไมตา เป็นแอสโคไมตาแกรมบวกมีลักษณะทางสัณฐานวิทยาคล้ายเชื้อรา คือมี mycelium แตกกิ่งก้าน และสามารถสร้างสปอร์ไม่อาศัยเพศที่เรียกว่า conidiospore หรือ conidia และ sporangiospore อยู่ใน sporangium ลักษณะที่แตกต่างจากราที่สำคัญของแอสโคไมตา คือ ไม่มีเยื่อหุ้มนิวเคลียสซึ่งจัดเป็นเซลล์โปรคาริโอต และขนาดของเส้นใยมีขนาดเล็กกว่ารา ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1.0 ไมโครเมตร ลักษณะของโคโลนีที่พบบนอาหารเลี้ยงเชื้อพบว่าโคโลนีเกาะแน่นและมีลักษณะจมอยู่ในอาหาร โคโลนีคล้ายผงหรือฝุ่นแป้ง หยาดขรุขระคล้ายหนังสัตว์ บางชนิดอาจมีการสร้างรงควัตถุสีต่างๆเช่น สีส้ม สีครีม สีเทา เป็นต้น ส่วนการเจริญของเส้นใยสามารถเจริญไปเป็นเส้นใยที่สัมผัสกับอากาศเรียกว่า aerial mycelium และมีส่วนที่เป็นเส้นใยเจริญลงไปในอาหารเลี้ยงเชื้อ เรียกว่า substrate mycelium ช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการเจริญหรือช่วงอายุจะยาวนานกว่าแอสโคไมตาแอสโคไมตาจึงเจริญได้อย่างช้า ๆ อันเป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งของแอสโคไมตา จากลักษณะทางสัณฐานวิทยาสามารถนำมาใช้เป็นลักษณะสำคัญในการจำแนกหมวดหมู่ของแอสโคไมตาได้

แอสโคไมตามัยสีมีรูปร่างที่หลากหลาย คือมีรูปร่างตั้งแต่ทรงกลมไปจนถึงรูปท่อน หรือมีรูปร่างไม่แน่นอน (pleomorphic) มีรูปร่างเป็นเส้นสายที่แตกแขนงหรือหักเป็นท่อนสมมาตร ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นเส้นใยที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 0.5-1.0 ไมโครเมตร ส่วนใหญ่สร้างเส้นใย 2 ชนิด คือเส้นใยอาหาร (substrate mycelium) และเส้นใยอากาศ (aerial mycelium) ยกเว้น *Sporichthya* ที่สร้างเฉพาะเส้นใยอากาศ แอสโคไมตามัยสีมีการสร้างสปอร์ได้ทั้งบนเส้นใยอาหารและเส้นใยอากาศ หรือสร้างบนเส้นใยชนิดใดชนิดหนึ่ง บางชนิดมีการสร้างสปอร์แบบไม่อาศัยเพศ เรียกว่า โคนิดิโอสปอร์ (conidiospore) หรือโคนิดี (conidia) ไปจนถึงสปอร์ที่เคลื่อนที่ได้และอยู่ภายในถุงหุ้มสปอร์ (sporangia) สามารถแบ่งกลุ่มแอสโคไมตามัยสีตามรูปร่างและการเรียงตัวของสปอร์เป็น 4 กลุ่มใหญ่ คือ

1. กลุ่มที่สร้างสปอร์เดี่ยว หรือสร้างสปอร์ต่อกันเป็นสายสั้นๆ
2. กลุ่มที่สร้างสปอร์ต่อกันเป็นสายยาว
3. กลุ่มที่สร้างสปอร์อยู่ภายในถุงหุ้มสปอร์
4. กลุ่มที่สร้างสปอร์นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด

เส้นใยอาหารมีการเจริญแตกกิ่งก้านยึดเกาะกันไปมา ทำให้เห็นโคโลนีมีลักษณะคล้ายแผ่นหนัง และเจริญฝังแน่นลงในเนื้อวุ้น ส่วนโคโลนีที่มีลักษณะอ่อนนุ่ม และร่วนเกิดจากเส้นใยแตกหักเป็นรูปท่อนหรือทรงกลม โคโลนีของแอคติโนมัยสีทหลายสกุล เช่น *Streptomyces* จะปกคลุมไปด้วยเส้นใยอากาศที่ห่อหุ้มด้วยชั้นของผิวที่เป็นไฮโดรโฟบิก (hydrophobic) และเจริญขึ้นสู่ด้านบนในระยะเริ่มแรกเส้นใยอากาศมีสีขาว และจะเปลี่ยนเป็นสีต่างๆ เมื่อเริ่มมีการสร้างสปอร์ ทำให้เห็นโคโลนีที่มีลักษณะคล้ายผงแป้งหรือคล้ายกำมะหยี่ สีของเส้นใยอาหารและเส้นใยอากาศมีตั้งแต่สีขาว สีน้ำตาล สีเหลือง สีชมพู สีส้ม สีดำ สีเทา สีม่วง และสีแดง เป็นต้น บางชนิดสร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำแพร่ออกมาในอาหาร และมีสีต่างๆ กัน เช่น สีเหลือง สีส้ม สีเทา สีน้ำตาล สีชมพู เป็นต้น

เส้นใยที่แตกกิ่งก้านสามารถมองเห็นได้ภายใต้กล้องจุลทรรศน์หลังจากเลี้ยงผ่านไป 24 ชั่วโมง และจะเห็นเป็นโคโลนีในวันที่ 3-4 ของการเจริญ ในขณะที่เส้นใยอากาศจะใช้เวลา 7-14 วันจึงจะเจริญเต็มที่ และในบางชนิดอาจใช้เวลานานถึง 1 เดือน แอคติโนมัยสีทที่เลี้ยงในอาหารเหลวมีลักษณะการเจริญเป็นกลุ่มก้อน (pellet) เนื่องจากการงอกของสปอร์ และการพันกันแน่นของเส้นใย

แอคติโนมัยสีทมีค่า generation time ประมาณ 2-3 ชั่วโมง เจริญได้ในอาหารที่มีค่า aw (water activity) เท่ากับ 1.5-2.0 เเปอร์เซ็นต์ (w/v) และอาจมากถึง 3.0 เเปอร์เซ็นต์ในบางสกุลเจริญได้ดีในช่วง พีเอช 6.5-8.0 อุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการเจริญคือ 25-30 องศาเซลเซียส แต่มีบางพวกที่เป็น thermophile เจริญได้ดีที่อุณหภูมิสูง 50-65 องศาเซลเซียส เช่น ในดินปุ๋ยคอกและปุ๋ยหมัก

2.2 นิเวศวิทยาของแอคติโนมัยแบคทีเรีย

สภาพดินที่พบแอคติโนมัยแบคทีเรียเจริญได้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันคือ นอกจากจะพบในดินที่เป็นสภาพธรรมชาติแล้ว ยังจะพบในกองปุ๋ยหมักที่มีอุณหภูมิสูงมากๆ ในโคลน แม่น้ำใต้ทะเลสาบ แต่โดยปกติมักจะเจริญอยู่ผิวดินหรือในดินที่ไม่ลึกไปกว่า 4 เซนติเมตร พบว่าในดินทั่วไปมีจำนวนใกล้เคียงกับแบคทีเรีย แต่ถ้าในดินที่มีสภาพที่เป็นต่าง จะพบแอคติโนมัยแบคทีเรียในจำนวนมากกว่า เช่น ดินที่มีพีเอช 6.5-8.0 จะมีจำนวนสูงถึงร้อยละ 95 ของจุลินทรีย์ในดินทั้งหมด แต่ในดินมีพีเอชเป็นต่างต่างๆ ไปจะพบประมาณร้อยละ 10-70 ของจุลินทรีย์ในดินทั้งหมด สภาพที่เหมาะสมแก่การเจริญของแอคติโนมัยแบคทีเรียได้แก่ บริเวณทุ่งหญ้าธรรมชาติ ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ แต่ในดินที่ทำการเกษตรจะพบน้อย และจะไม่ค่อยพบในดินที่ค่อนข้างเป็นกรด ซินินท์ และคณะ (2546) คัดแยกแอคติโนมัยสีทจากดินในป่าเบญจพรรณและป่าเต็งรัง เขตรักษาพันธุ์สัตว์หายากแห่ง โดยคัดแยกแอคติโนมัยสีท 160 และ 186 ไอโซเลท ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นแอคติโนมัยสีทในสกุล *Streptomyces* El-Tarabily (2006) คัดแยก *Streptomyces* และ non-*Streptomyces* แอคติโนมัยสีทจากดิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณรอบพืชแตงกวา ซึ่งโอโซเลตที่คัดแยกได้มีความสามารถในการย่อยสลายผนังเซลล์เส้นใยเชื้อรา *Pythium aphanidermatum*

การทนความแห้งแล้ง เนื่องจากความสามารถในการทนความแห้งแล้งได้ดี จึงพบแอคติโนแบคทีเรียในดินเขตร้อนมากกว่าเขตอบอุ่น โดยสภาพดินแห้งจะมีจำนวนมาก

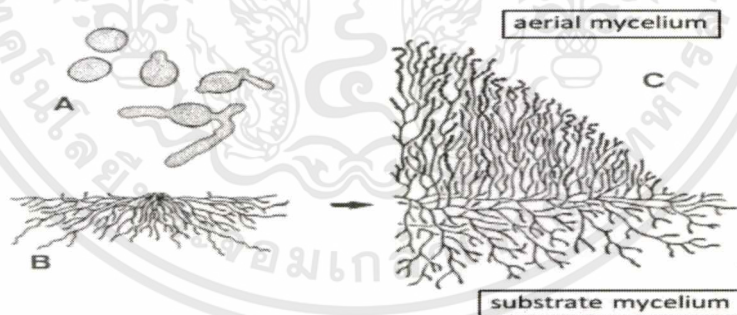
การทนความร้อน โดยทั่วไปสปอร์ของแอคติโนแบคทีเรียทนความร้อนได้สูงกว่าเซลล์ปกติเพียงเล็กน้อยเท่านั้น พบว่าสปอร์ถูกทำลายที่อุณหภูมิ 39 องศาเซลเซียส

ความสามารถในการแข่งขัน จากลักษณะการเจริญที่ช้ากว่าแบคทีเรียและเชื้อรา ทำให้ไม่สามารถที่จะแข่งขันกับจุลินทรีย์อื่นได้ในสภาพธรรมชาติ แต่แอคติโนแบคทีเรียมีความสามารถพิเศษในการย่อยสลายสารประกอบที่แบคทีเรีย และเชื้อราไม่สามารถย่อยสลายได้ จึงพบแอคติโนแบคทีเรียมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นหลังจากที่จุลินทรีย์ชนิดอื่นๆ มีจำนวนลดลงแล้ว สภาพที่เหมาะสมกับแอคติโนแบคทีเรียคือสภาพที่ไม่มีจุลินทรีย์ชนิดอื่นเจริญได้ เช่น ดินที่ค่อนข้างเป็นด่าง แห้งแล้ง และอุณหภูมิสูง เป็นต้น

2.3 สัณฐานวิทยาของแอคติโนแบคทีเรีย

2.3.1 การสร้างโคโลนี

โคโลนีของแอคติโนแบคทีเรียเกิดจากการรวมกันของเส้นใยเป็นกลุ่มเส้นใยที่หนาแน่น การสร้างโคโลนีบนอาหารแข็ง (รูปที่ 2.1) เริ่มจากการลงเชื้อในอาหารเลี้ยงเชื้อ ซึ่งอาจเป็นสปอร์เดี่ยว อับสปอร์ ส่วนของเส้นใยที่หัก หรือจากบางส่วนของโคโลนีเดิม

รูปที่ 2.1 ขั้นตอนการสร้างโคโลนีของแอคติโนแบคทีเรียบนอาหารแข็ง

- A: อับสปอร์มีการพัฒนาเป็นเส้นใย
- B: สายใยอาหารเจริญแทงผ่านลงไปในการ (substrate mycelium)
- C: เส้นใยเจริญเหนืออาหารและมีการสร้างสปอร์ (aerial mycelium)

ที่มา : Atlas of Actinomycetes (1997)

2.3.2 ลักษณะของโคโลนี

ลักษณะของโคโลนีมีความแตกต่างกันในแต่ละสปีชีส์ เช่นใน *Streptomyces* มีทั้งเส้นใยแบบ aerial mycelium และ substrate mycelium ซึ่งเป็นโครงสร้างหลักของโคโลนีใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Micromonospora และ *Actinoplanes* ไม่มีเส้นใยแบบ aerial mycelium ส่วน *Sporichthya* การสร้างเส้นใยถูกจำกัด ทำให้มี aerial mycelium ทำให้โคโลนีของแอคติโนมัยซีตที่เรียฟูหรือเรียบแบน บางครั้งลักษณะคล้ายหนังสัตว์ มีความหลากหลายตั้งแต่ขน เหนียว จนถึงแข็ง ผิวหน้าโคโลนีอาจเรียบ นูน ขรุขระหรือ เป็นเกล็ด ขนาดโคโลนีขึ้นกับสปีชีส์ อายุ และสภาวะการเจริญเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนี มีความแตกต่างตั้งแต่หน่วยมิลลิเมตรจนถึงเซนติเมตร

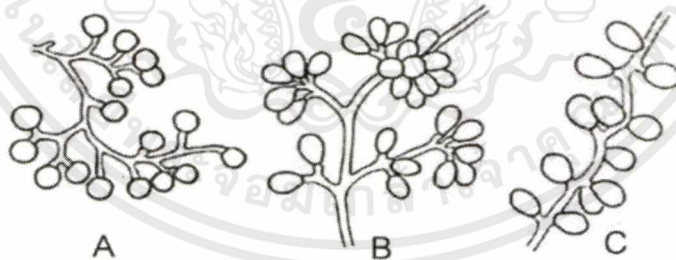
ลักษณะโดยทั่วไปของโคโลนีแอคติโนมัยซีตที่เรีย

1) ลักษณะของโคโลนี (configuration) รูปร่างของโคโลนีบนจานอาหารอาจมีรูปร่างกลม (round) รูปร่างไม่แน่นอน และเจริญลามไปบนจานอาหาร (irregular and spreading) หรือเจริญเป็นเส้นคล้ายรากไม้ (rhizoid) เป็นต้น

2) ขนาด (size) โคโลนีของเชื้อจุลินทรีย์มีขนาดตั้งแต่เล็กเท่าปลายเข็ม จนถึงเส้นผ่านศูนย์กลางความยาวมิลลิเมตร

3) การยกตัวของโคโลนี (elevation) จากพื้นอาหารโคโลนีที่เจริญบนอาหาร อาจแบนราบ หรือนูน จึงทำให้โคโลนีที่ยกตัวมีหลายแบบ

4) ขอบของโคโลนีจุลินทรีย์ (margin) มีตั้งแต่ขอบเรียบหรือไม่เรียบ โครงสร้างภายในเส้นใย มีความหนาประมาณ 0.4 - 1.2 ไมโครเมตร เส้นใยเป็นแบบมีผนังกัน และเจริญออกทางด้านปลาย สามารถแตกแขนงได้ โครงสร้างหลักในเส้นใยที่แสดงว่าเป็นโปรคาริโอต คือ ไนไซโตพลาสซึม ประกอบไปด้วยสายดีเอ็นเอ ไรโบโซม และสารต่างๆ ที่รวมอยู่ด้วยกัน เช่น Polyphosphate, Lipid หรือ Polysaccharides เยื่อหุ้มเซลล์ติดกับไซโตพลาสซึม อาจเกิดมีไซโซมซึ่งมักต่อกับโครงสร้างของผนังเซลล์

รูปที่ 2.2 การสร้างสปอร์เดี่ยว

A: *Micromonospora*

B: *Thermomonospora*

C: *Saccharomonospora*

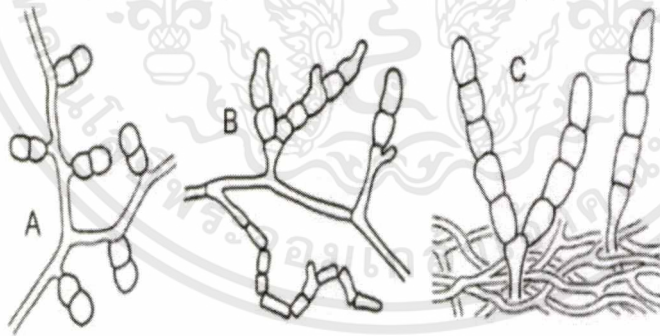
ที่มา : Atlas of Actinomycetes (1997)

2.3.3 การสร้างสปอร์

แอกติโนแบคทีเรียมีการสร้างสปอร์แบ่งเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะโครงสร้างภายนอกดังนี้

1) การสร้างสปอร์เดี่ยว การสร้างสปอร์เดี่ยว เรียกว่า Monosporous พบในหลายสกุล ใน *Micromonospora* ก้านชูสปอร์ (Sporophore) เกิดขึ้นบนสายใยอาหารสปอร์ติดอยู่ที่ฐานหรือพองตัว จากนั้นมีการสร้างผนังกัน และสร้างเป็นผนังสปอร์ในส่วนของสกุล *Thermomonospora* สร้างสปอร์เดี่ยวบนสายใยอากาศ ที่ปลายก้านชูสปอร์ ที่แตกแขนงหรือไม่แตกแขนง การแตกแขนงทำให้เกิดการสร้างเป็นกลุ่มของสปอร์สกุลอื่นๆ ที่สร้างสปอร์เดี่ยว คือ *Saccharomonospora* มีการสร้างสปอร์เดี่ยวรูปไข่ที่ปลายสายใยอากาศ ก้านชูสปอร์ไม่แตกแขนงถ้าใช้ศัพท์ทางราอาจเรียกว่าการสร้างสปอร์เดี่ยวของ *Micromonospora*, *Thermomonospora* และ *Saccharomonospora* ว่า aleuriospores เพราะสปอร์เกิดจากปลายเส้นใยที่แตกแขนงมีการโป่งออก ลักษณะการสร้างสปอร์เดี่ยวของ *Micromonospora*, *Thermomonospora* และ *Saccharomonospora* (รูปที่ 2.2)

2) การสร้างสปอร์เป็นสายในแอกติโนแบคทีเรียมีการสร้างสปอร์แบบนี้เป็นส่วนมาก สามารถแบ่งลักษณะของสายสปอร์ โดยพิจารณาจากความยาวหรือจำนวนของสปอร์นั้นคือ di หรือ bisporous, oligosporous หรือ polysporous สาย bisporous ประกอบด้วย สปอร์คู่ต่อกันตามยาว พบในสกุล *Microbispora* เป็นการสร้างสปอร์ที่พบได้ยาก สปอร์ทรงรี 2 สปอร์มีเส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 2 ไมโครเมตร อาจเกิดขึ้นบนเส้นใยอากาศโดยตรงหรือเกิดบนก้านชูสปอร์สั้นๆ (รูปที่ 2.3) นอกจากนี้สกุล *Actinobispora* มีสปอร์แบบ disporous เช่น การสร้างสปอร์เริ่มจากนั้นมีการพองออก และสร้างผนังกันตรงกลาง

รูปที่ 2.3 ลักษณะสปอร์เป็นสาย

A: การสร้างแบบ disporous ของ *Microbispora*

B และ C: การสร้างสปอร์ oligosporous ของ *Nocardia brevicatena* และ *Catellatospora* ตามลำดับ

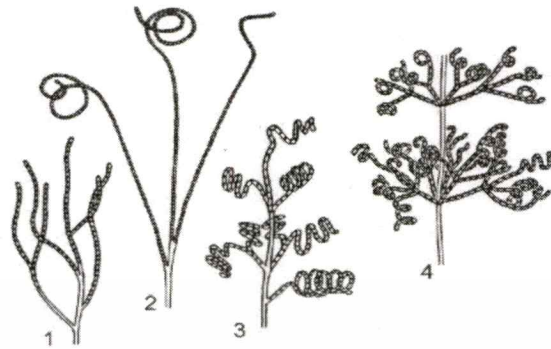
ที่มา: Atlas of Actinomycetes (1997)

แอกติโนแบคทีเรียที่สร้างสปอร์แบบ oligosporous พัฒนาจากสปอร์สายสั้นๆ ส่วนมากพบ 7-10 สปอร์ต่อสาย น้อยที่สุดคือ 3 สปอร์ และบางสปีชีส์จะมีสปอร์มากถึง 30 สปอร์ *Nocardia brevicatena* สร้างสายสปอร์สั้นๆ คือ 2-7 สปอร์ (รูปที่ 2.3) บนสายใยอาหารในสปีชีส์ *Saccharopolyspora rectivirgula* ในสายสปอร์มีสปอร์ต่อกันน้อยกว่า 5 สปอร์ บนด้านข้างหรือปลายของก้านชูสปอร์ *N. brevicatena* และ *S. rectivirgula* มีลักษณะทางสัณฐานวิทยาคล้ายคลึงกัน สปีชีส์ในสกุล *Actinomadura* และ *Microtetraspora* สร้างสปอร์สายสั้นๆ บนสายใยอากาศ จำนวนสปอร์บนสายสปอร์มีตั้งแต่ 4 สปอร์ และจนถึง 10 -20 สปอร์ สายสปอร์อาจตรงเป็นข้อมีลักษณะเป็นวงเปิด (open loop) หรือเป็นเกลียว (spiral) ชั้น 1 ชั้นจนถึง 4 ชั้น *Actinomadura pusila* ในสกุล *Streptovercillium* มีลักษณะเฉพาะคือก้านชูสปอร์อยู่เป็นวงรอบเส้นใยแกน สายสปอร์เป็นเกลียวซ้อนติดกันกับเส้นใย แกนที่มีสายสปอร์จะเกิดการบิดสายสปอร์สั้น อาจจะตรงโค้งงอปลายเป็นขอ การสร้างสปอร์ในสกุล *Macrospora*, *Microcelosporia* และ *Elytrosporangium* มีลักษณะสปอร์ใหญ่บนสายสปอร์สั้นหรือสายสั้นๆ บนสายใยอาหาร สายสปอร์สั้นพบใน *Sporichthya polymorpha* ซึ่งสายใยอากาศมีสปอร์เป็นรูปร่างจนถึงสปอร์กกลม *Catellatopora* สายสปอร์มีลักษณะตรงจนโค้งงอ มีสปอร์ 5 - 30 สปอร์ ซึ่งแทงขึ้นมาจากอาหารเป็นสายสั้นไม่แตกแขนงหรือมีก้านชูสปอร์ที่แตกแขนง

แอกติโนแบคทีเรียที่สร้างสปอร์แบบ polysporous ที่สำคัญ สปีชีส์ในสกุล *Streptomyces* ซึ่งมีการสร้างสปอร์เป็นสายมากกว่า 50 สปอร์ (รูปที่ 2.4) สปอร์ของ *Streptomyces* และแอกติโนแบคทีเรียชนิดอื่นๆ ที่มีสปอร์มากกว่ามักเรียกว่า Arthospores ซึ่งสอดคล้องกับ Arthospores ของกลุ่มเชื้อราในกลุ่ม *Deuteromycota* ที่มีการสร้างสปอร์และมีการแตกหักของเส้นใย ความแตกต่างของลักษณะของสายสปอร์สามารถใช้เป็นมาตรฐานในการจัดหมวดหมู่ได้ การสร้างสปอร์บนสายใยอากาศของ *Streptomyces* มีความแตกต่างกันสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

- 1) Rectiflexibiles ลักษณะของสายสปอร์ตรงหรือโค้งงอ
- 2) Retinaculiaperti สายสปอร์คล้ายขอ (hook) เป็นวงเปิดหรือเป็นเกลียวซ้อนกัน 1-3 ชั้น
- 3) Spira สายสปอร์เป็นเกลียวแยกได้เป็น 2 แบบคือเป็นวงปิดเป็นเกลียวติดกันแน่น และเป็นเกลียวแบบวงเปิดเกลียวยาว ยืด ไม่ติดกันแน่น
- 4) Verticillati สายสปอร์ขดคล้ายกันหอย และแตกแขนงกันแน่น

ในบางกรณีสายสปอร์เป็นเกลียวขดกันแน่น และแยกออกมาทำให้มีลักษณะเหมือนกับอับสปอร์หรือ Pycnidia นอกจากนี้ในวงศ์ *Pseudoncardiaceae* เกิดสายสปอร์บนสายใยอาหาร และสายใยอากาศอีกสกุลที่มีสปอร์เป็นสายยาว คือ *Nocardiopsis* ซึ่งเกิดขึ้นบนสายใยอากาศ อาจเป็นสายใยตรง งอหรือซิกแซก

รูปที่ 2.4 การสร้างสปอร์แบบเป็นสายยาวของ *Streptomyces*

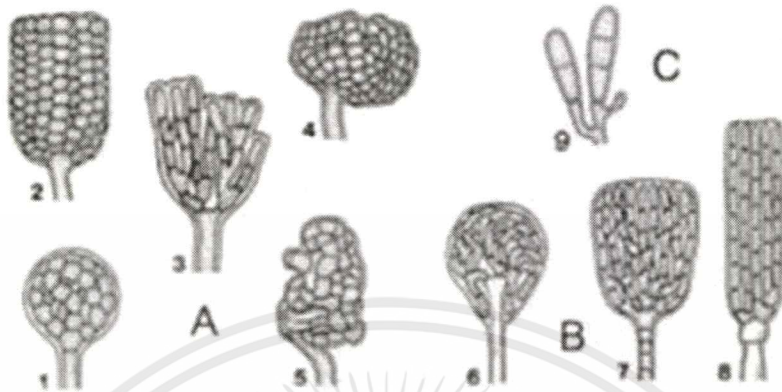
- 1: Rectiflexibiles
- 2: Retinaculiaperti
- 3: Spira
- 4: Verticillati

ที่มา : Atlas of Actinomycetes (1997)

3) การสร้างสปอร์ในอับสปอร์

การสร้างสปอร์ในอับสปอร์มีหลายสกุลที่สร้างสปอร์ในอับสปอร์ภายในอับสปอร์มีสปอร์อยู่มากมาย สามารถแบ่งกลุ่มการสร้างอับสปอร์ได้เป็น 2 กลุ่ม

3.1) กลุ่มที่สร้างอับสปอร์บนสายใยอาหาร ประกอบด้วยสกุล *Actinoplans* อับสปอร์มีลักษณะทรงกลม หรือ เกือบกลมจนถึงไม่เป็นรูปทรงที่แน่นอน มีเส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 5–15 ไมโครเมตร และอยู่บนสายใยอาหารโดยตรง มีสปอร์ต่อกันเป็นสาย และแตกแขนงขดกันเป็นก้อนอยู่ภายในผนังท่อหุ้ม (รูปที่ 2.5) สปีชีส์ *Ampullariella* ในสกุล *Actinoplans* สร้างอับสปอร์มีรูปร่างแตกต่างกันไป คือ รูปทรงกระบอก ทรงขวด เป็นต้น ขนาดของอับสปอร์เฉลี่ยกว้าง 10 ไมโครเมตร ยาว 5 ไมโครเมตร สปอร์เป็นรูปร่างต่อกันเป็นสายอีกสกุลที่มีการสร้างสปอร์ในอับสปอร์คือ *Pilimelia* อับสปอร์สร้างขึ้นบนผิวของอาหาร มีรูปทรงกระบอก ทรงกลม ขนาดประมาณ 10 – 15 ไมโครเมตร สปอร์เป็นรูปร่าง มีการเรียงตัวกันเป็นแถวขนานกันหรือวกวนไม่เป็นระเบียบ นอกจากนี้ยังมีอีกสกุล คือ *Dactylosporangium* สกุลนี้มีจำนวนสปอร์แบบ Oliosporous คือมีสปอร์ประมาณ 2 – 5 สปอร์ อยู่ในอับสปอร์ที่มีรูปร่างคล้ายนิ้วมือ

รูปที่ 2.5 รูปทรงของอับสปอร์ที่เจริญบนอาหาร

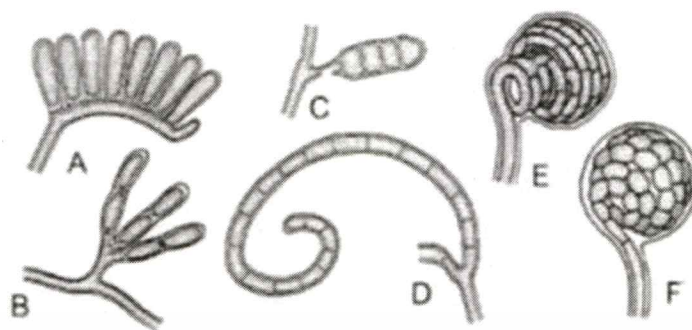
A: สกุล *Actinoplanes* (รวมถึง *Ampullariella*) 1. ทรงกลม 2. ทรงกระบอก 3. เป็นพู 4. กิ่งทรงกลม 5. ไม่เป็นรูปทรง

B: สกุล *Pilimelia* 6. ทรงรี 7. รูปทรงระฆัง 8. ทรงกระบอก

C: สกุล *Dactylosporangium* 9. รูปทรงกระบอก

ที่มา : Atlas of Actinomycetes (1997)

3.2) กลุ่มที่มีการสร้างอับสปอร์บนสายใยอากาศ (รูปที่ 2.6) ประกอบด้วยสกุล *Planomonospora* มีอับสปอร์รูปทรงกระบอก ภายในทรงกระบอกมีเพียง 1 สปอร์ สกุล *Planobispora* มีสปอร์คู่ต่อกันอยู่ในอับสปอร์ สกุล *Planotetraspora* มีอับสปอร์ทรงกระบอกยาว ภายในมี 4 สปอร์ ต่อกันเป็นหนึ่งแถว สกุล *Planoplyspora* มีสปอร์จำนวนมากภายในสปอร์ อับสปอร์เมื่อโตเต็มที่อับสปอร์จะเป็นแผ่นแบนยาวประมาณ 30 ไมโครเมตร มีสปอร์จำนวนมากตักต่อกันเป็นแถวเดี่ยวอยู่ภายใน สกุล *Streptosporangium* ส่วนมากอับสปอร์เป็นทรงกลม มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 10 ไมโครเมตร มีการสร้างผนังกันเป็นสปอร์เดี่ยวๆ ต่อกันเป็นเส้นใยยาวขดเป็นวงอยู่ในภายในอับสปอร์ในปัจจุบัน สกุล *Kutzneria* ได้ถูกแยกออกจากสกุล *Streptosporangium* มีอับสปอร์ลูกกลมขนาดใหญ่ เส้นผ่านศูนย์กลางมากกว่า 48 ไมโครเมตร และมีผนังอับสปอร์บาง อยู่บนก้านชูสปอร์ สกุล *Spirillospora* มีอับสปอร์เรียงตัวเป็นสายแตกแขนง หรือเป็นวงสปอร์เป็นรูปแท่งและโค้งงอ

รูปที่ 2.6 รูปทรงของอับสปอร์

- A: สกุล *Planomospora* : monosporous, รูปกระบอง
 B: สกุล *Planobispora* : disporous, ทรงกระบอก
 C: สกุล *Planotatraspora* : tetrasporous, ทรงกระบอก
 D: สกุล *Planopolyspora* : polysporous, รูปทรงคล้ายท่อ
 E: สกุล *Spirillspora* : polysporous, ทรงกลม
 F: สกุล *Streptosporangium* : polysporous, ทรงกลม
 ที่มา : Atlas of Actinomycetes (1997)

2.4 การจัดจำแนกแอกติโนแบคทีเรีย

โดยทั่วไปข้อมูลพื้นฐานในการจัดจำแนกแอกติโนแบคทีเรีย คือ

2.4.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแอกติโนแบคทีเรียมีความจำเป็นสำหรับการจัดจำแนก ชนิดของเชื้อแอกติโนแบคทีเรียอย่างมาก เช่น ลักษณะการสร้างเส้นใยในการเจริญเติบโตในอาหาร International *Streptomyces* Project (ISP) ต่างๆ โดยลักษณะเส้นใย เช่น เส้นใยอากาศ การเกิดกระบวนการการแตกกิ่งก้านของเส้นใยอากาศ และเส้นใยอาหาร ดูลักษณะการสร้างสปอร์ โดยดูลักษณะของสปอร์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นแบบเดี่ยวๆเป็นสายยาวหรือเป็นสายสั้นๆตลอดถึงจำนวนของสปอร์ต่อสายบนก้านชูสปอร์ รวมถึงดูลักษณะรูปร่างเส้นใย ดูรูปร่างและขนาดของ สปอร์แรงเจียม รวมถึงดูจำนวนสปอร์แรงจิโอสปอร์ต่อสปอร์แรงเจียม

2.4.2 ลักษณะการจำแนกทางเคมี

ลักษณะทางเคมีของเซลล์ คือ Dibasic amino acid ในผนังเซลล์และการวิเคราะห์น้ำตาลภายในเซลล์ที่ถูกย่อย สามารถนำมาใช้ในการจัดจำแนกแอกติโนแบคทีเรียได้อีกด้วย จากการวิเคราะห์ลักษณะทางเคมีของเซลล์ ได้แบ่งผนังเซลล์ของแอกติโนแบคทีเรียออกได้เป็น 4 ชนิด (ตารางที่ 2.1) ผนังเซลล์ I คือมี diaminopimelic acid (DAP) ที่ไอโซเมอร์แบบ L- พบในกลุ่ม

Streptomyces และในสกุลที่ใกล้เคียงกันซึ่งทำให้สามารถจำแนกกลุ่มดังกล่าวออกจากแอคติโนแบคทีเรียกลุ่มอื่นได้อย่างชัดเจน

ตารางที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างชนิดผนังเซลล์และน้ำตาลในผนังเซลล์ของแอคติโนแบคทีเรีย

ชนิดผนังเซลล์	รูปแบบของกรดอะมิโนและน้ำตาล
I	L-diaminopimelic acid ไกลซีน
II	meso* diaminopimelic acid ไกลซีน
III	meso diaminopimelic acid ไม่พบไกลซีน
IV	meso diaminopimelic acid อะราบิโนส กาแลคโตส ไม่พบไกลซีน

*อาจพบในรูปของ 3-hydroxy diaminopimelic acid

(ที่มา: ยิวดี, 2546)

2.4.3 ลักษณะการเจริญบนอาหาร

ดูระยะการเจริญเติบโตบนอาหาร ISP ต่างๆ นอกจากนี้องค์ประกอบอื่นที่มีความสำคัญในการจัดจำแนกแอคติโนแบคทีเรีย คือ ลักษณะรูปร่างและของสายใยสปอร์ การสร้างรงควัตถุที่แพร่สู่อาหาร (diffusile pigment) การสร้างรงควัตถุเมลานิน

2.4.4 ลักษณะทางจีโนมโทป์

การวิเคราะห์ลำดับเบสที่ประมวลรหัสของ 16S rRNA ตามรายละเอียดข้างต้นสามารถใช้ในการจำแนกแอคติโนแบคทีเรียออกได้เป็น 8 กลุ่มใหญ่ดังนี้

1) *Nocardioform Actinomycetes* กลุ่มนี้มีลักษณะแตกต่างกัน ส่วนมากมีการแตกหักของเส้นใยบางกลุ่มมีการสร้างสายใยอากาศอาจมีหรือไม่มี Mycolic acid สามารถแบ่ง กลุ่มย่อยได้ดังนี้

1.1) แอคติโนแบคทีเรียที่พบ Mycolic acid

1.2) *Pseudonocardia* และสกุลใกล้เคียง

1.3) *Nocardiosis* และ *Terrabacter*

1.4) *Promicronospora* และสกุลใกล้เคียง

2) *Actinomycetes with multilocuar sporangina* กลุ่มนี้เส้นใยมีการสร้างผนังกันแบ่งตามยาวและตามขวางมีการสร้างสปอร์ขนาดใหญ่สปอร์อาจเคลื่อนที่ได้ เช่นสกุล *Dermatophilus* และ *Geodermatophilus* เป็นต้น หรือเคลื่อนที่ไม่ได้ เช่น สกุล *Frankia*

3) *Actinoplanetes* มีการสร้างเส้นใยที่แข็งแรงไม่พบการสร้างสายใยอากาศหรือมีการสร้างน้อยสปอร์เคลื่อนที่ได้เกิดในอับสปอร์ (*Actinoplanes, Ampullariella, Dactylosporngium* และ

Pilimelia) หรือสปอร์สร้างเดี่ยวที่ไม่เคลื่อนที่ ได้แก่ *Micromonospora* หรือสปอร์ต่อกันเป็นสาย ได้แก่ *Catellatospora* ผนังเซลล์ประกอบด้วย meso-DAP และไกลซีน ในเซลล์ที่ถูกย่อยพบ อะราบินอส และไซโลส

4) *Streptomyces* และสกุลที่ใกล้เคียงผนังเซลล์ประกอบด้วย L-DAP และไกลซีน มีการสร้างสายใยสปอร์ สปอร์ต่อกันเป็นสายยาว ได้แก่ *Streptomyces* และ *Streptovercillium* ในสกุลอื่น คือ *Kineospora* และ *Sporichthya* มีการสร้างสายใยอากาศน้อยหรือไม่สร้างและมีการสร้างสปอร์ในลักษณะที่แตกต่างกันไป

5) *Maduromyces* สร้างสปอร์สายสั้นๆไม่เคลื่อนที่ มีการสร้างสปอร์ 2 สปอร์พบในสกุล *Microbispora* การสร้างสปอร์สี่สปอร์ พบในสกุล *Microtetraspore* และใน *Actinomadura* มีการสร้างสปอร์ที่หลากหลาย ในบางสกุลมีการสร้างสปอร์ในอับสปอร์และสปอร์เคลื่อนที่ได้ ได้แก่ *Planbispora*, *Planomospore* และ *Spirillora* หรือสปอร์เคลื่อนที่ไม่ได้ ได้แก่ *Streptosporangium* ผนังเซลล์ประกอบด้วย meso-DAP ในเซลล์ที่ถูกย่อยพบ Madurose

6) *Thermomonospora* และสกุลใกล้เคียงสร้างสปอร์บนสายใยอากาศอาจเป็นสปอร์เดี่ยว ได้แก่ *Thermomonospora* สปอร์ต่อกันเป็นสายพบใน *Atinosynnema* และ *Nocardiopsis* หรือสร้างสปอร์ในโครงสร้างที่คล้ายกับอับสปอร์คือ *Streptoalloteichus* ผนังเซลล์ประกอบด้วย meso-DAP

7) *Thermoactinomyces* ประกอบด้วยสกุล *Thermoactinomyces* เพียงสกุลเดียว สร้างสปอร์เดี่ยวซึ่งเป็น Endospore มีการสร้างทั้งสายใยอากาศ และสายใยอาหารทุกสปีชีส์เจริญได้ที่อุณหภูมิสูง (thermophilic) ผนังเซลล์ประกอบด้วย meso-DAP

8) สกุลอื่นๆ เป็นกลุ่มที่ไม่สามารถจัดเข้าในกลุ่มอื่นได้ ประกอบด้วยสกุล *Kitasatoporia*, *Glycomyces*, *Kibdelosporangium* และ *Sacchaothrix* ทุกสกุลมีการสร้างสายสปอร์บนสายใยอากาศ

ชนิดของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียที่สำคัญ

เชื้อแอคติโนแบคทีเรียมากมายหลายชนิด บางชนิดก็พบได้ง่ายบางชนิดก็พบได้ยาก ซึ่งแต่ละชนิดก็มีความสำคัญแตกต่างกันไป ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ชนิดของเชื้อแอคติโนมัยซิสที่สำคัญ

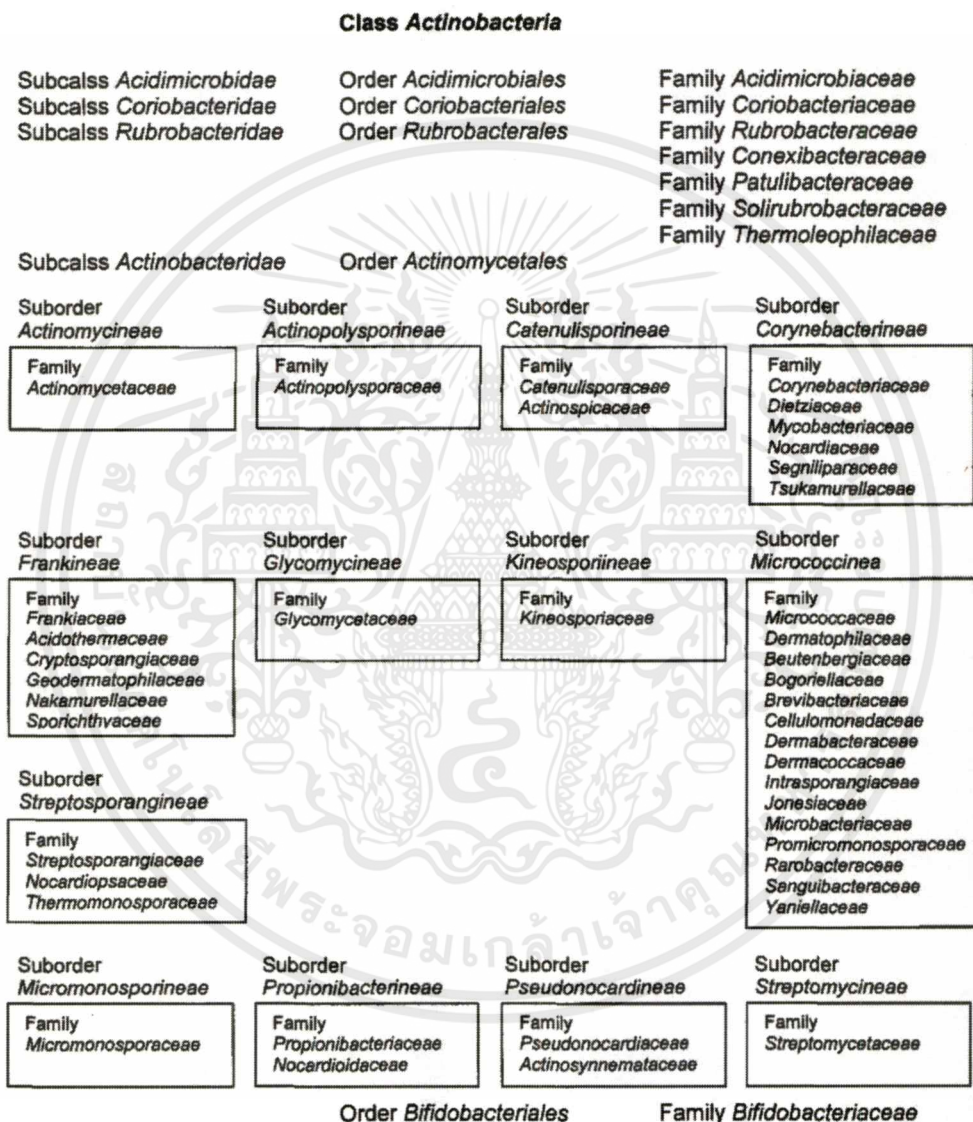
ลำดับย่อย	กลุ่ม	สกุล
<i>Micromonosporineae</i>	<i>Micromonosporiceae</i>	<i>Micromonospora</i> , <i>Actinoplanes</i> , <i>Catellatospora</i> , <i>Couchioplanes</i> , <i>Catenuloplanes</i> , <i>Pilimalia</i> , <i>Dactylosporangium</i>
<i>Frankinea</i>	<i>Frankiaceae</i> <i>Spoichthyaceae</i> <i>Geodermatophilaceae</i>	<i>Frankia</i> <i>Spoichothya</i> <i>Geodermatophilis</i> , <i>Blastococcus</i>
	<i>Microsphaeraceae</i> <i>Acidothermaceae</i>	<i>Microsphaera</i> <i>Acidothermus</i>
<i>Streptomycineae</i>	<i>Streptomyciaceae</i>	<i>Streptomyces</i>
<i>Pseudonocardineae</i>	<i>Pseudonocardiceae</i>	<i>Pseudonocardia</i> , <i>Actinopolyspora</i> , <i>Actinosynnema</i> , <i>Amycolatopsis</i> , <i>Kibdelosporangium</i> , <i>Kutzneria</i> , <i>Lentzea</i> , <i>Saccharomonospra</i> , <i>Saccharopolyspora</i> , <i>Saccharothrix</i> , <i>Streptoalloteichus</i> , <i>Thermocrispum</i>
<i>Corynebacterium</i>	<i>Nocardiaceae</i> <i>Cordoniaceae</i> <i>Mycobacteriaceae</i> <i>Dietziaceae</i> <i>Tsukamurellaceae</i> <i>Corynebacteriaceae</i>	<i>Nocardia</i> , <i>Rhodococcus</i> <i>Gordonia</i> <i>Mycobacterium</i> <i>Dietzia</i> <i>Tsukamurella</i> <i>Corynebacterium</i> , <i>Turicella</i>
<i>Micrococcineae</i>	<i>Micrococcaceae</i> <i>Brevibacteriaceae</i>	<i>Micrococcus</i> , <i>Arthrobacter</i> , <i>Kocuria</i> , <i>Nesterenkonia</i> , <i>Rothia</i> <i>Renibacterium</i> , <i>Stomatococcus</i> <i>Brevibacterium</i>
	<i>Cellulomonadaceae</i> <i>Dermabacteraceae</i>	<i>Cellulomonas</i> , <i>Oerskovia</i> <i>Rathrobacter</i>

	<i>Dermaphilaceae</i> <i>Intrasporangiaceae</i> <i>Jonesiaceae</i> <i>Microbacteriaceae</i>	<i>Dermobacter</i> , <i>Brachybacterium</i> <i>Dermatophilus</i> <i>Kytococcus</i> , <i>Dermacoccus</i> <i>Intrasporangium</i> , <i>Sanguibacter</i> , <i>Terrabacter</i> <i>Jonesia</i>
<i>Actinomycineae</i>	<i>Actinomycetaceae</i>	<i>Actinomyces</i> , <i>Mobiluncus</i> , <i>Arcanobacterium</i>
<i>Propionibacterineae</i>	<i>Propionibacteraceae</i>	<i>Propionibacterium</i> , <i>Luteococcus</i> , <i>Microbunatus</i> , <i>Propioniferax</i>
<i>Streptosporangineae</i>	<i>Streptosporangiaceae</i> <i>Thermomonosporaceae</i> <i>Nocardiopsaceae</i>	<i>Streptosporangium</i> , <i>Herbidospora</i> , <i>Microbispora</i> , <i>Microtetrastora</i> , <i>Planobispora</i> , <i>Planomonospora</i> , <i>Thermomonospora</i> , <i>Actinomadura</i> , <i>Spirillospora</i> <i>Nocardiopsis</i>
<i>Glycomycineae</i>	<i>Glycomycetaceae</i>	<i>Glycomyces</i>

ที่มา : วิวัฒน์ และเอกภพ 2549

2.5 การจัดอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรีย

Stackebrandt และคณะ (1997) ใช้ลักษณะทางสัณฐานวิทยา องค์ประกอบทางเคมีของ เซลล์และลักษณะทางจีโนมไทป์ในการจัดอนุกรมวิธานของเชื้อในคลาสแอคติโนแบคทีเรียโดยสามารถ จำแนกได้เป็น 5 คลาสย่อย 5 อันดับ 10 อันดับย่อย 30 วงศ์และ 95 สกุล และต่อมาในปี 2009 Zhi และคณะ ได้ทำการปรับระบบของการจัดอนุกรมวิธานของเชื้อแอคติโนแบคทีเรียให้เป็นปัจจุบัน

รูปที่ 2.7 การจัดอนุกรมวิธานของเชื้อในคลาส Actinobacteria โดยอาศัยความสัมพันธ์ของลำดับ นิวคลีโอไทด์ของ 16s rRNA gene

เชื้อแอกติโนมัยซีทอยูโนคลาสย่อยแอกติโนแบคทีริเด (Subclass *Actinobacteridae*)
 อันดับแอกติโนมัยซีตาเลส (Order *Actinomycetales*) ซึ่งประกอบด้วย 13 อันดับย่อย (Suborder)
 คือ

1. อันดับย่อยแอกติโนมัยซินีอี (Suborder *Actinomycineae*) รูปแบบของ 16S rRNA
 signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127 : 234 (R-U), 598 : 640 (Y-G),
 828 (R), 829 : 857 (G-C), 832 : 854 (G-Y), 952 : 1229 (C-G) และ 986 : 1219 (A-U)
 ประกอบด้วย 1 วงศ์ คือ แอกติโนมัยซีตาซีอี (Family *Actinomycetaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 3 สกุล
 ได้แก่ *Actinomyces*, *Mobiluncus* และ *Arcanobacterium*

2. อันดับย่อยไมโครคอคคินีอี (Suborder *Micrococccineae*) รูปแบบของ 16S rRNA
 signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127 : 234 (A-U), 598 : 640 (U-G),
 657 : 749 (U-A), 953 : 1228 (G-C), 986 : 1219 (A-U), 987 : 1218 (A-U) และ 1362 (A)
 ประกอบด้วย 15 วงศ์ คือ

2.1 วงศ์ไมโครคอคคาซีอี (Family *Micrococcaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 8 สกุล ได้แก่
Micrococcus, *Acaricomes*, *Arthrobacter*, *Citricoccus*, *Kocuria*, *Nesterenkonia*,
Renibacterium, *Rothia* และ *Zhihengliuella*

2.2 วงศ์เซลลูโลโมนาดาซีอี (Family *Cellulomonadaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 5 สกุล ได้แก่
Oerskovia, *Cellulomonas*, *Actinotalea*, *Demequina* และ *Tropheryma*

2.3 วงศ์โพรไมโครโมโนสปอราซีอี (Family *Promicromonosporaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี
 6 สกุล ได้แก่ *Promicromonospora*, *Cellulosimicrobium*, *Myceligenerans*,
Xylanibacterium, *Xylanimicrobacterium* และ *Xylanimonas*

2.4 วงศ์เดอมาโตฟิลาซีอี (Family *Dermatophilaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 2 สกุล ได้แก่
Dermatophilus และ *Kineosphaera*

2.5 วงศ์เวรวีแบคทีเรียซีอี (Family *Brevibacteriaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่
Brevibacterium

2.6 วงศ์เดอมาแบคทีราซีอี (Family *Dermabacteraceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 2 สกุล ได้แก่
Dermabacter และ *Brachybacterium*

2.7 วงศ์อินทราสปอแรงเจียซีอี (Family *Intrasporangiaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 16 สกุล
 ได้แก่ *Intrasporangium*, *Arsenicococcus*, *Humihabitans*, *Janibacter*, *Knoellia*, *Kribbia*,
Lapillicoccus, *Marihabitans*, *Ornithinicoccus*, *Ornithinimicrobium*, *Oryzihumus*,
Phycococcus, *Serinococcus*, *Terracoccus*, *Tetrasphaera* และ *Terrabacter*

2.8 วงศ์โจนาเสียซีอี (Family *Jonesiaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Jonesia*

2.9 วงศ์ไมโครแบคทีเรียซีอี (Family *Microbacteriaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 27 สกุล ได้แก่ *Agreia*, *Agrococcus*, *Agromyces*, *Clavibacter*, *Cryobacterium*, *Curtobacterium*, *Frigoribacterium*, *Frondehabitans*, *Glaciibacter*, *Gulosibacter*, *Klugiella*, *Labeledella*, *Leifsonia*, *Leucobacter*, *Microbacterium*, *Microcella*, *Mycroterricola*, *Mycetocola*, *Okibacterium*, *Plantibacter*, *Phycicola*, *Pseudoclavibacter*, *Rathayibacter*, *Rathayibacler*, *Rathayibacter*, *Salinibacterium*, และ *Yonghaparkia*

2.10 วงศ์บิวเทนเบอเกียซีอี (Family *Beutenbergiaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 3 สกุล ได้แก่ *Beutenbergia*, *Georgenia* และ *Salana*

2.11 วงศ์โบโกแรลลาซีอี (Family *Bogoriellaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Bogoriella*

2.12 วงศ์เดอมาคอคคาซีอี (Family *Dermacoccaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 3 สกุล ได้แก่ *Dermacoccus*, *Demetria* และ *Kytococcus*

2.13 วงศ์ราโรแบคทีอราซีอี (Family *Rarobacteraceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Rarobacter*

2.14 วงศ์แซงกีแบคทีอราซีอี (Family *Sanguibacteraceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Sanguibacter*

2.15 วงศ์ยานัลลาซีอี (Family *Yaniellaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Yaniella*

3. อันดับย่อยโครีเนแบคทีรีนียี (Suborder *Corynebacterineae*) ประกอบด้วย 6 วงศ์ คือ

3.1 วงศ์โครีเนแบคทีเรียซีอี (Family *Corynebacteriaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 250 (U), 316:337 (U-G), 418:425 (C-G), 586:755 (U-G), 599:639 (C-G), 662:743 (U-G), 987:1218 (G-C) และ 1059:1198 (U-A) เชื้อในวงศ์นี้มี 2 สกุล ได้แก่ *Corynebacterium* และ *Turicella*

3.2 วงศ์มัยโคแบคทีเรียซีอี (Family *Microbacteriaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 128:233 (G-C), 250 (U), 316:377 (C-G), 418:425 (C-G), 586:755 (U-G), 599:639 (U-G), 662:743 (C-G), 987:1218 (G-C), 1000:1040 (A-U) และ 1026:1035 (U-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Mycobacterium*

3.3 วงศ์นอคาร์เดียซีอี (Family *Nocardiaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 250 (U), 316:377 (C-G), 418:425 (C-G), 580:761 (U-A), 599:639 (C-G), 662:743 (C-G), 987:1218 (G-C) และ 1000:1040 (A-U) เชื้อในวงศ์นี้มี 5 สกุล ได้แก่ *Nocardia*, *Rhodococcus*, *Gordonia*, *Millisia* และ *Williamsia*

3.4 วงศ์ทซุกามูเรลลาซีอี (Family *Tsukamurellaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 128:233 (G-C), 250 (U), 316:377 (C-G),

418:425 (C-G), 580:761 (C-G), 599:639 (C-G), 987:1218 (G-C), 1000:1040 (A-C) และ 1059:1198 (C-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Tsukamurella*

3.5 วงศ์ไดเอทเซียซีอี (Family *Dietziaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 241:285 (U-G), 250 (U), 316:377 (C-G), 418:425 (U-A), 599:639 (C-G), 622:743 (C-G), 987:1218 (A-U), 1000:1040 (A-U), 1059:1198 (U-A) และ 1115:185 (C-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Dietzia*

3.6 วงศ์เซกนิลิปาราซีอี (Family *Segniliparaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 128:233 (G-C), 250 (A), 316:337 (C-G), 418:425 (C-G), 586:755 (C-G), 599:639 (C-G), 662:743 (C-G), 987:1218 (G-C), 1000:1040 (A-G) และ 1059:1198 (C-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Segniliparus*

4. อันดับย่อยไมโครโมโนสปอริเนีย (Suborder *Micromonosporineae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127:234 (A-U), 209 (G), 534 (G), 831:855 (U-G), 832:854 (G-Y), 833:853 (U-G), 840:846 (Y-G), 845 (G), 955:1225 (A-U), 986:1219 (U-A) และ 987:1218 (G-C) ประกอบด้วย 1 วงศ์ คือ วงศ์ไมโครโมโนสปอราซีอี (Family *Micromonosporaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 17 สกุล ได้แก่ *Micromonospora*, *Actinocatinispora*, *Actinoplanes*, *Asanoa*, *Catellatospora*, *Couchioplanes*, *Catelnuloplanes*, *Dactylosporangium*, *Longispora*, *Pilimelia*, *Polymorphospora*, *Planosporangium*, *Pseudosporangium*, *Salinispora*, *Spirilliplanes*, *Verrucosispora* และ *Virgisporangium*

5. อันดับย่อยโพรไพโอไนแบคทีรีเนีย (Suborder *Propionibacterineae*) ประกอบด้วย 2 วงศ์ คือ

5.1 วงศ์โพรไพโอไนแบคทีเรียซีอี (Family *Propionibacteriaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 328 (U), 407:435 (C-G), 451 (A), 453 (G), 819 (G), 825:875 (A-U), 827 (C), 828 (U), 832:854 (U-C), 833:853 (G-U) และ 844 (U) เชื้อในวงศ์นี้มี 12 สกุล ได้แก่ *Aestuariimicrobium*, *Friedmanniella*, *Granulicoccus*, *Propionibacterium*, *Luteococcus*, *Microlunatus*, *Micropruina*, *Propionicicella*, *Propionicimonas*, *Propioniferax*, *Propionimicrobium* และ *Tessaracoccus*

5.2 วงศ์นอคาร์ดิอิดาเซีย (Family *Nocardioideae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 328 (C), 407:435 (A-U), 451 (G), 453 (C), 819 (U), 825:875 (G-C), 827 (U), 828 (A), 832:854 (G-G), 833:853 (U-C) และ 844 (C) เชื้อในวงศ์นี้มี 5 สกุล ได้แก่ *Nocardioides*, *Aeromicrobium*, *Kribbella* และ *Marmoricola*

6. อันดับย่อยซูโดนอคาร์ดีเนีย (Suborder *Pseudonocardineae*) ประกอบด้วย 2 วงศ์ คือ

6.1 วงศ์ซูโดนอคาร์เดียซีอี (Family *Pseudonocardiaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 211 (G), 480 (U) และ 142:221 (C-G) เชื้อใน

วงศ์นี้มี 12 สกุล ได้แก่ *Actinoalloteichus*, *Actinomycetospora*, *Amycolatopsis*, *Crossiella*, *Kibdelosporangium*, *Kutzneria*, *Goodfellowiella*, *Prauserella*, *Pseudonocardia*, *Saccharomonospora*, *Saccharopolyspora* และ *Thermocrispum*

6.2 วงศ์แอคติโนซินีมาตาซีอี (Family *Actinosynnemataceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 211 (A), 480 (G) และ 142:221 (C-C) เชื้อในวงศ์นี้มี 6 สกุล ได้แก่ *Actinosynnema*, *Actinokineospora*, *Lechevalieria*, *Lentzea*, *Saccharothrix* และ *Umezawaea*

7. อันดับย่อยสเตรปโตมัซินีอี (Suborder *Streptomycineae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127:234 (G-C), 449 (A), 672:734 (C-G), 950:1231 (U-G), 952:1229 (U-A), 955:1225 (C-G), 965 (C), 986:1219 (A-U) และ 1362 (C) ประกอบด้วย 1 วงศ์ คือ สเตรปโตมัซิดาซีอี (Family *Streptomycetaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Streptomyces*

8. อันดับย่อยสเตรปโตสปอแรงจินีอี (Suborder *Streptosporangineae*) ประกอบด้วย 3 วงศ์ คือ

8.1 วงศ์สเตรปโตสปอแรงเจียซีอี (Family *Streptosporangiaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 440:497 (C-G), 485 (U), 501:544 (C-G), 502:543 (G-C), 833:853 (U-G) และ 1355:1367 (A-U) เชื้อในวงศ์นี้มี 10 สกุล ได้แก่ *Acrocarpospora*, *Streptosporangium*, *Herbidospora*, *Microbispora*, *Microtetraspora*, *Planobispora*, *Planomonospora*, *Nonomuraea*, *Planotetraspora* และ *Thermopolyspora*

8.2 วงศ์นอคาร์ดิออปซาซีอี (Family *Nocardiopsaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 440:497 (U-U), 485 (G), 501:544 (G-C), 502:543 (A-U), 833:853 (U-G) และ 1355:1367 (G-C) เชื้อในวงศ์นี้มี 4 สกุล ได้แก่ *Nocardiopsis*, *Haloactinospora*, *Streptomonospora* และ *Thermobifida*

8.3 วงศ์เทอร์โมโมนอสปอราซีอี (Family *Thermomonosporaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 440:497 (C-G), 501:544 (C-G), 502:543 (G-C), 831:855 (G-G), 843 (U), 844 (A) และ 1355:1367 (A-U) เชื้อในวงศ์นี้มี 4 สกุล ได้แก่ *Thermomonospora*, *Actinocorallia*, *Actinomadura* และ *Spirillospora*

9. อันดับย่อยแฟรนคินีอี (Suborder *Frankineae*) ประกอบด้วย 6 วงศ์ คือ

9.1 วงศ์แฟรนเคียซีอี (Family *Frankiaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 184:193 (A-C), 195 (A), 196 (U), 582:758 (U-A), 601:637 (G-U), 602:636 (C-G), 841 (C), 952:1229 (U-A), 986:1219 (A-U), 1059:1198 (C-G) และ 1308:1329 (C-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Frankia*

9.2 วงศ์จีโอเดอร์มาโตฟิลาซีอี (Family *Geodermatophilaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 157:164 (A-U), 158:163 (A-U), 184:193 (A-C), 195 (C), 196 (A), 293:304 (R-U), 601:637 (G-U), 602:636 (C-G), 841 (A), 953:1228 (U-A), 986:1219 (U-A), 1059:1198 (U-A) และ1027:1034 (C-G) เชื่อในวงศ์นี้มี 3 สกุล ได้แก่ *Geodermatophilus*, *Blastococcus* และ *Modestobacter*

9.3 วงศ์สปอริชยาซีอี (Family *Sporichthyaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 184:193 (A-G), 195 (C), 196 (A), 416:427 (G-C), 600:638 (U-G), 601:637 (G-U), 602:636 (C-G), 612:628 (U-A), 841 (U), 952:1229 (U-A), 986:1219 (A-U), 1042 (A) และ1059:1198 (U-A) เชื่อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Sporichthya*

9.4 วงศ์ซิโดเทอร์มาซีอี (Family *Acidothermaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 184:193 (C-U), 195 (G), 196 (C), 203:214 (U-G), 589:650 (U-A), 601:637 (G-U), 602:636 (A-U), 614:626 (A-U), 841 (U), 952:1229 (U-A), 986:1219 (U-A), 1059:1198 (C-G) และ1308:1329 (C-G) เชื่อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Acidothermus*

9.5 วงศ์คริปโตสปอแรนเจียซีอี (Family *Cryptosporangiaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 195 (U), 196 (C), 601:637 (A-U), 602:636 (C-G), 952:1229 (C-G), 986:1219 (A-U), 1042 (U), 1059:1198 (U-A), 1251 (G) และ 1003:1037 (A-C) เชื่อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Cryptosporangium*

9.6 วงศ์นาแกมูเรลาซีอี (Family *Nakamurellaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 184:193 (A-C), 195 (C), 196 (A), 589:650 (U-A), 601:637 (A-U), 602:636 (A-U), 670:736 (U-A), 841 (C), 952:1229 (C-G), 955:1225 (A-U), 986:1219 (A-U), 1059:1168 (U-A), 1120:1153 (U-A) และ1027:1034 (C-G) เชื่อในวงศ์นี้มี 3 สกุล ได้แก่ *Nakamurella*, *Humicoccus* และ *Saxeibacter*

10. อันดับย่อยไกลโคไมซีนิอี (Suborder *Glycomycineae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 657:749 (G-U), 672:734 (C-G), 618:709 (A-U), 831:855 (U-G), 832:854 (G-U), 833:853 (G-C), 840:846 (C-U), 952:1229 (C-G), 1064:1192 (G-G) และ1117:1183 (A-U) ประกอบด้วย 1 วงศ์ คือวงศ์ไกลโคไมซีตาซีอี (Family *Glycomycetaceae*) เชื่อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Glycomyces*

11. อันดับย่อยแอกติโนโพลีสปอริเนียอี (Suborder *Actinopolysporineae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127:234 (A-U), 242:284 (C-G), 657:749 (G-C), 672:734 (C-G), 828 (A), 829:857 (G-C), 833:853 (U-G), 840:846 (C-G), 986:1219 (U-A), 1100 (U), 1183 (C), 1117:1183 (G-C) และ1309:1328 (G-U) ประกอบด้วย

1 วงศ์ คือ วงศ์แอกติโนโพลีสปอราซีอี (Family *Actinopolysporaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Actinopolyspora*

12. อันดับย่อยคาเทนูลิสปอริเนีย (Suborder *Catenulisporineae*) ประกอบด้วย 2 วงศ์ คือ

12.1 วงศ์คาเทนูลิสปอราซีอี (Family *Catenulisporaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 262 (A), 344 (G), 576 (G), 747 (A), 129:232 (U-A), 580:761 (U-A), 658:748 (U-U), 659:746 (C-G), 824:876 (A-U), 825:875 (A-U), 834:852 (G-G), 952:1229 (U-A), 986:1219 (U-A) และ 999:1041 (U-U) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Catenulispora*

12.2 วงศ์แอกติโนสปิคาซีอี (Family *Actinospicaceae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของวงศ์นี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 262 (G), 344 (G), 576 (G), 747 (U), 129:232 (A-G), 580:761 (C-G), 586:755 (C-G), 658:748 (A-U), 659:746 (U-A), 824:876 (C-G), 825:875 (G-C), 834:852 (G-C), 952:1229 (C-G), 986:1219 (A-U) และ 999:1041 (C-G) เชื้อในวงศ์นี้มี 1 สกุล ได้แก่ *Actinospica*

13. อันดับย่อยไคเนออสปอริเนีย (Suborder *Kineosporiineae*) รูปแบบของ 16S rRNA signature nucleotide ของอันดับย่อยนี้อยู่ ณ ตำแหน่งที่ 127:234 (A-U), 142:221 (C-U), 598:640 (U-G), 840:846 (A-C), 845 (A), 986:1218 (A-U), 1163:1173 (G-U), 1164:1172 (G-C) และ 1165:1171 (G-A) ประกอบด้วย 1 วงศ์ คือ วงศ์ไคเนออสปอเรียซีอี (Family *Kineosporiaceae*) เชื้อในวงศ์นี้มี 3 สกุล ได้แก่ *Kineosporia*, *Kineococcus* และ *Quadrisphaera*

2.6 การคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายาก

แอกติโนมัยสีทเป็นแบคทีเรียที่พบอยู่ทั่วไปในดิน ในดินนอกจากจะมีเชื้อแอกติโนมัยสีทแล้วยังมีสิ่งมีชีวิตชนิดอื่นอีกหลายชนิดอาศัยอยู่ เช่น แบคทีเรีย รา และโพรโตซัว โดยสิ่งมีชีวิตเหล่านี้จะทำให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศ ด้วยเหตุที่ในดินมีสิ่งมีชีวิตอยู่หลายชนิด ดังนั้นการคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทจึงจำเป็นต้องทำการกำจัดเชื้อชนิดอื่นก่อนโดยอาศัยลักษณะพิเศษของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตทั่วไป คือ สามารถสร้างสปอร์ที่ทนต่อความแห้งแล้ง ทนต่อความร้อน และทนต่อสารเคมีได้ ในกลุ่มของเชื้อแอกติโนมัยสีทที่พบในดิน เชื้อแอกติโนมัยสีทสกุล *Streptomyces* พบได้ในจำนวนมากที่สุด เนื่องจากเชื้อสกุลนี้เจริญเติบโตได้ง่ายและรวดเร็ว ทำให้เกิดการแย่ง และบดบังของการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทสกุลอื่น ดังนั้นจำเป็นต้องมีการนำเทคนิคต่างๆ มาใช้ในการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายาก เช่น เทคนิคการเพิ่มจำนวนเชื้อแอกติโนมัยสีทที่ต้องการในตัวอย่างดิน (enrichment) หรือเทคนิคการเตรียมตัวอย่าง (pretreatment) เพื่อลดจำนวนหรือขจัดเชื้อในสกุล *Streptomyces* และเชื้อจุลินทรีย์ชนิดอื่นๆ ที่ไม่ต้องการ การคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากมีเทคนิคการคัดแยกหลายวิธี ได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 การใช้แบคทีริโอเฟจ (bacteriophage)

เฟจ (phage) ถูกใช้ในการกำจัดเชื้อแบคทีเรียในกลุ่มที่ไม่ต้องการ ทำให้สามารถแยกเชื้อในกลุ่มเป้าหมายได้ โดยเฟจมีความไวต่อแบคทีเรียทั่วไป ซึ่งเป็นแบคทีเรียที่ขัดขวางการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากการใช้แบคทีริโอเฟจในการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายาก อาจใช้เฟจที่มีความจำเพาะต่อแบคทีเรียมากกว่า 1 สปีชีส์ เรียกว่า โพลีวาเลนท์เฟจ (polyvalent phage) เพื่อลดจำนวนโคโลนีของแบคทีเรียที่ไม่ต้องการบนจานอาหาร ซึ่งเป็นการเพิ่มโอกาสให้มีการตรวจพบเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากและเชื้อแอกติโนมัยสีทสายพันธุ์ใหม่ได้ ตัวอย่างเช่น การใช้แบคทีริโอเฟจของเชื้อ *Bacillus* (*Bacillus* phage) และ การใช้แบคทีริโอเฟจของเชื้อ *Streptomyces* (*Streptomyces* phage) เป็นต้น จากการเจือจางตัวอย่างที่ต้องการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากด้วยสารละลายโพลีวาเลนท์เฟจที่ความเข้มข้นต่างๆ แทนการใช้น้ำกลั่นหรือน้ำเกลือ แล้วปล่อยให้ทิ้งไว้เป็นเวลา 2 ชั่วโมง แล้วนำสารละลายที่ได้เพาะลงบนอาหารที่ใช้แยกเชื้อพบว่าสามารถลดจำนวนเชื้อที่ไม่ต้องการได้ โดยเมื่อใช้สารละลายโพลีวาเลนท์ที่มีความเข้มข้น 10^{10-12} pfu ต่อ มิลลิลิตร จะลดเชื้อที่ไม่ต้องการได้ดีที่สุด

2.6.2 การใช้เทคนิคการเตรียมตัวอย่าง (pretreatment techniques)

เป็นการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากโดยใช้เทคนิคการเตรียมตัวอย่างวิธีต่างๆ ร่วมกับการใช้อาหารเลี้ยงเชื้อที่เหมาะสม และมีการเติมสารปฏิชีวนะลงไปในการเลี้ยงเชื้อด้วย การเพิ่มโอกาสเพื่อทำให้สามารถแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากมักทำโดยใช้กลยุทธ์ ดังนี้

2.6.2.1 การกำจัดเชื้อสกุล *Streptomyces* และจุลินทรีย์ชนิดอื่นๆ

เป็นการขจัดหรือลดปริมาณจุลินทรีย์ชนิดอื่นที่ไม่ต้องการ รวมทั้งเชื้อในสกุล *Streptomyces* ซึ่งจัดเป็นเชื้อแอกติโนมัยสีทที่พบได้ทั่วไปและมีอยู่จำนวนมากในดิน ซึ่งจะใช้คุณสมบัติที่ต่างกันของสปอร์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทในแต่ละสกุล การเตรียมตัวอย่าง (pretreatment) มีหลายวิธี ได้แก่

1. การใช้ความร้อนแห้ง (dry heating)

การให้ความร้อนแห้งแก่ตัวอย่างดินแห้งที่อุณหภูมิ 100 หรือ 120 องศาเซลเซียส สามารถลดจำนวนโคโลนีของแบคทีเรียที่สร้างเส้นใยและเชื้อในสกุล *Streptomyces* ได้ ในขณะที่เชื้อแอกติโนมัยสีทหายากบางสกุล เช่น *Microbispora* และ *Streptosporangium* ยังคงมีชีวิตรอดอยู่ได้ โดยผลลัพธ์ของวิธีนี้สามารถคัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากได้หลายสกุล เช่น *Actinomadura*, *Kutzneria*, *Microbispora*, *Microtetraspora*, *Nonomuraea*, *Sacharomonospora*, *Streptosporangium* และ *Thermobifida*

2. การใช้สารเคมีฆ่าเชื้อ (chemical germicides)

ความทนทานต่อสารเคมีของสปอร์ของเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากชนิดต่างๆ สามารถเป็นกลยุทธ์ในการคัดเลือกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากได้อย่างจำเพาะ (specific rare actinomycetes) ความทนทานของสปอร์ต่อสารเคมีฆ่าเชื้อ เช่น สารละลายฟีนอล (phenol) ความเข้มข้นร้อยละ 1.5 สารละลายคลอร์เฮกซิดีนกลูโคเนต (chlorhexidine gluconate) ความเข้มข้นร้อยละ 0.01 และ สารละลายเบนซีโทเนียมคลอไรด์ (benzetonium chlorride) ความเข้มข้นร้อยละ 0.01 สามารถใช้ในวิธีการแยกแอคติโนมัยซีทหายากได้ ตารางที่ 2.2

3. การใช้การปั่นเหวี่ยงด้วยแรงที่แตกต่าง (differential centrifugation)

เชื้อแอคติโนมัยซีทบางกลุ่มสร้างซุโอสปอร์ (zoospore) ที่สามารถเคลื่อนที่ได้โดยใช้แฟลกเจลลา เช่น *Actinoplanes*, *Dactylosporangium*, *Actinokineospora*, *Actinosynnema* และ *Kineosporia* เป็นต้น การปั่นเหวี่ยงสามารถนำมาใช้ในการคัดแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทที่เคลื่อนที่ออกจากเชื้อในสกุล *Streptomyces* และเชื้อแอคติโนมัยซีทในสกุลที่ไม่เคลื่อนที่ได้

2.6.2.2 การเพิ่มจำนวนเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก (enrichment of rare actinomycete populations)

1. การเพิ่มจำนวนก่อนการบ่ม (prior incubation of the substrate)

เป็นการเพิ่มจำนวนเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากในตัวอย่างที่ต้องการแยก ก่อนเพาะลงบนจานอาหาร ซึ่งอาจทำได้โดยการบ่มตัวอย่างดินโดยตรงลงบนจานเลี้ยงเชื้อที่มีอาหารเฉพาะ เพื่อเพิ่มจำนวนเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก เช่น *Microbispora* และ *Microtetraspora* การเตรียมตัวอย่างดินด้วยแคลเซียมคาร์บอเนต (calcium carbonate) ในสถานะควบคุมสามารถเพิ่มจำนวนเชื้อ *Actinokineospora* spp. ได้ดี หรือการใช้สารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์-ซอยเอ็กแทรกท์ (phosphate buffer-soil extract) สามารถเพิ่มจำนวนเชื้อแอคติโนมัยซีทที่สร้างซุโอสปอร์ เช่น *Actinokineospora*, *Actinosynnema*, *Catenuloplanes*, *Cryptosporangium*, *Dactylosporangium*, *Geodermatogillus*, *Kineosporia* และ *Sporichthya* ได้เช่นกัน

2. การใช้สารเคมีเป็นตัวดึงดูด (chemotaxis)

เป็นการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทที่สามารถเคลื่อนที่ได้ โดยใช้หลักการเคลื่อนที่เข้าหาหรือหนีห่างจากสารเคมีของเชื้อแอคติโนมัยซีทที่สามารถเคลื่อนที่ได้ มักใช้อุปกรณ์พิเศษที่เรียกว่า ลูซิท์ (Lucite plate) ซึ่งมีความหนา 9 มิลลิเมตร และมีหลุม (well) รูปทรงกระบอก 2 หลุม หลุมหนึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 24 มิลลิเมตร ส่วนอีกหลุมมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 32 มิลลิเมตร หลุมทั้งสองจะเชื่อมกันด้วยช่อง (channel) ขนาดกว้าง 2 มิลลิเมตร และลึก 3 มิลลิเมตร นำดินตัวอย่างที่ผึ่งแห้งแล้วน้ำหนัก 0.5 กรัม ใส่ลงในแต่ละหลุม จากนั้นเติมน้ำกลั่นที่ปราศจากเชื้อ บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เติมน้ำบัฟเฟอร์ที่เป็นตัวดึงดูด (chemotaxis buffer) ที่มีส่วนผสมของสารที่มีผลดึงดูดให้เชื้อแอคติโนมัยซีทเคลื่อนที่เข้าหา (attractants) เช่น โปแตสเซียมคลอไรด์ (KCl) คอลลิดีน (collidine) และวานิลลิน (vanillin) ลงในหลอดแก้วแคปิลลารี

(glass capillary tube) ขนาด 1 ไมโครลิตร แล้ววางลงในช่องเพื่อเก็บสปอร์ของเชื้อ แอคติโนมัยซีทที่เคลื่อนที่เข้ามา จากนั้นนำสปอร์ที่อยู่ในหลอดแก้วแคปิลลารีมาเจือจางแล้วเพาะลงบนอาหารเลี้ยงเชื้อ

ตารางที่ 2.3 ค่าร้อยละของสปอร์หรือเซลล์ของเชื้อที่อยู่รอดเมื่อแยกด้วยเทคนิคการใช้สารเคมี

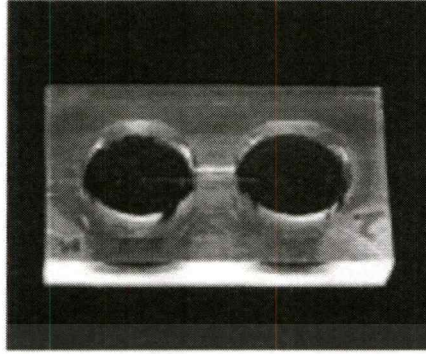
(Hayakawa, 2003)

Genus	structure	survival % ^{a)}		
		1.5% phenol	0.01% BC	0.01% CG
Actinomycetes				
<i>Micromonosporaceae</i>				
<i>Actinoplanes</i> (2) ^{b)}	Sporangiospores	0	0	0
<i>Dactylosporangium</i> (2)	Aleuriospores	0	51	0
	Sporangiospores	0	0	0
<i>Micromonospora</i> (5)	Aleuriospores	76	1	5
<i>Nocardiaceae</i>				
<i>Nocardia</i> (1)	Athrospores	0	0	2
<i>Pseudonocardiaceae</i>				
<i>Saccharomonospora</i> (1)	Aleuriospores	0	0	0
<i>Streptomycetaceae</i>				
<i>Streptomyces</i> (8)	Athrospores	1	0	2
<i>Streptosporangiaceae</i>				
<i>Microbispora</i> (2)	Athrospores	53	70	63
<i>Microtetraspora</i> (3)	Athrospores	1	70	81
<i>Nonomuraea</i> (2)	Athrospores	1	4	17
<i>Streptosporangium</i> (5)	Sporangiospores	12	26	22
<i>Thermomonosporaceae</i>				
<i>Actinomadura</i> (3)	Athrospores	57	0	14
Other bacteria				
Gram-positive rods				
<i>Bacillus</i> (1)	Endospores	91	63	82
	Vegetative cells	0	0	0
Gram-negative aerobes				
<i>Pseudomonas</i> (2)	Vegetative cells	0	0	0

a) หลังจากบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที

b) BC คือ benzethonium chloride CG คือ chlorhexidine gluconat

^{b)} จำนวนสปอร์ที่ทำการทดสอบ

รูปที่ 2.8 ลูโซท์ เพลท

3. การใช้เหยื่อล่อ (baiting)

เทคนิคการใช้ละอองเกสรดอกไม้เป็นเหยื่อล่อ (pollen-baiting technique) เป็นวิธีการที่ประยุกต์มาจากวิธีการแยกกราน้ำ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์หลายท่านใช้สำหรับแยกเชื้อ *Actinoplanes* spp. แม้ว่าเหยื่อต่างๆ เช่น ละอองเกสรดอกไม้ (pollen) หนังงู (snake skin) ใบหญ้า (grass leaves) และขนสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สามารถใช้ดึงดูดสปอร์ของ *Actinoplanes* ได้ แต่เหยื่อที่นิยมมากที่สุด คือ ละอองเกสร (pollen grains) ของสน (Pinus) เนื่องจากอยู่ในถุงหุ้ม และสามารถลอยน้ำได้ตลอด ทำให้สปอร์ของเชื้อว่ายเข้ามายึดติดและมีอากาศเพียงพอต่อการเจริญ

2.6.2.3 การใช้อาหารเลี้ยงเชื้อสำหรับการคัดเลือก (selective nutrient media)

โดยทั่วไปแล้วเชื้อแอกติโนมัยสีทมีข้อเสียเปรียบจุลินทรีย์ชนิดอื่นๆที่อาศัยอยู่ในแหล่งธรรมชาติเดียวกันเมื่อเจริญร่วมกันบนอาหารเลี้ยงเชื้อ เนื่องจากเจริญได้ช้ากว่า ดังนั้นอาหารที่ใช้แยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากจึงต้องออกแบบให้มีผลขัดขวางการเจริญของจุลินทรีย์คู่แข่งและไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีท อาหารที่ใช้แยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากต้องเป็นอาหารที่ไม่อุดมสมบูรณ์ เนื่องจากอาหารที่อุดมสมบูรณ์จะทำให้ *Streptomyces* และแบคทีเรียอื่นเจริญได้ดีมาก เป็นผลให้พบจำนวนโคโลนีของเชื้อแอกติโนมัยสีทหายน้อยลง เชื้อแอกติโนมัยสีทหายาก เช่น *Microbispora* และ *Streptosporangium* ต้องการสารอาหารในปริมาณน้อยสำหรับการสร้างสปอร์ ตัวอย่างอาหารที่ใช้ในการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีท เช่น อาร์จินิน วิตามิน เอการ์ (arginine vitamin agar) และฮิวมิก เอซิด-วิตามิน เอการ์ (humic acid-vitamin agar) ที่มีการเติมสารละลายวิตามินลงไปด้วย เนื่องจากเชื้อแอกติโนมัยสีทหลายชนิดต้องการวิตามิน-บี เพื่อใช้ในการเจริญ อาหารฮิวมิก เอซิด-วิตามิน เอการ์ (humic acid-vitamin agar) ประกอบด้วยกรดฮิวมิก (humic acid) ซึ่งเป็นแหล่งคาร์บอนและไนโตรเจนที่แบคทีเรียในดินทั่วไปไม่สามารถใช้ได้ บนอาหารนี้พบเชื้อแอกติโนมัยสีทหลายชนิดเจริญได้ เช่น *Microbispora* *Micromonospora* และ *Streptosporangium* ในขณะที่จำกัดการเจริญของแบคทีเรียที่ไม่สร้างเส้นใย นอกจากนี้เชื้อ

แอกติโนมัยสีทหายากที่เจริญบนอาหารชนิดนี้จะสร้างสปอร์ที่มีลักษณะสมบูรณ์ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแยกเชื้อเบื้องต้นทางสัณฐานวิทยาได้

2.6.2.4 การใช้สารปฏิชีวนะ

การเติมสารปฏิชีวนะลงในอาหารที่ใช้แยกเชื้อแอกติโนมัยสีท สามารถเพิ่มโอกาสที่ในการคัดเลือกเชื้อแอกติโนมัยสีทได้ สารปฏิชีวนะที่ใช้มักเป็นสารลดการปนเปื้อนของเชื้อรา เช่น ไซโคลเฮกซอไมด์ (cycloheximide) นิสเตติน (nystatin) และไพมาริซิน (pimaricin) เป็นต้น สำหรับการลดการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรีย มักนิยมใช้สารปฏิชีวนะหลายชนิดร่วมกัน เช่น การใช้เพนนิซิลิน-จี (penicillin G) ร่วมกับโพลีมิกซิน-บี (polymyxin B) ในการคัดเลือกเชื้อแอกติโนมัยสีทจากดิน และการใช้ไตรเมโทพริม (trimethoprim) ร่วมกับกรดนาลิดิซิก (nalidixic acid) เป็นต้น นอกจากนี้สารปฏิชีวนะยังสามารถใช้คัดแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากเฉพาะกลุ่มได้ เช่น การใช้ทุนิคามัยซิน (tunicamycin) สำหรับแยกเชื้อสกุล *Micromonospora* การใช้ลิวโคมัยซิน (leucomycin) สำหรับแยกเชื้อสกุล *Streptosporangium* เป็นต้น การใช้สารปฏิชีวนะชนิดที่แตกต่างร่วมกันสามารถคัดเลือกเชื้อแอกติโนมัยสีทที่เฉพาะในระดับสกุลหรือระดับสปีชีส์ได้ เช่น การใช้กานามัยซิน (kanamycin) นอฟลอกซาซิน (norfloxacin) และกรดนาลิดิซิก (nalidixic acid) ร่วมกันสำหรับคัดแยกเชื้อ *Microtetraspora* spp. การใช้ฟราดิโอไมซิน (fradiomycin) กานามัยซิน (kanamycin) กรดนาลิดิซิก (nalidixic acid) และไตรเมโทพริม (trimethoprim) ร่วมกันสำหรับคัดแยกเชื้อ *Actinokineospora* spp. และการใช้กานามัยซิน (kanamycin) โจซามัยซิน (josamycin) กรดนาลิดิซิก (nalidixic acid) และไลโซไซม์ (lysozyme) ร่วมกันสำหรับคัดแยกเชื้อ *Actinomadura viridis*

2.6.3 การใช้คลื่นไมโครเวฟ (microwave) และการใช้กระแสไฟฟ้าเป็นระยะ (electric pulse)

2.6.3.1 การใช้รังสีความถี่ยิ่งยวด (superhigh frequency radiation, SHF)

รังสีความถี่ยิ่งยวดหรือไมโครเวฟ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการฆ่าเชื้อได้ทั้งแบบสเตอริไลเซชัน (sterilization) และพาสเจอร์ไรเซชัน (pasteurization) ผลของไมโครเวฟที่มีต่อแบคทีเรียชนิดไม่ทนความร้อนนั้นขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการฉายรังสีและความเข้มข้นของจุลินทรีย์ เริ่มต้น จุลินทรีย์ที่สร้างสปอร์สามารถทนต่อไมโครเวฟได้มากกว่าจุลินทรีย์ที่ไม่สร้างสปอร์ ดังนั้นจึงสามารถนำไมโครเวฟมาใช้ในการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทได้ โดยแผ่รังสีไมโครเวฟลงในสารละลายดินตัวอย่าง ซึ่งใช้ความถี่และกำลังไฟฟ้าในอัตราต่างๆ แล้วค่อยนำสารละลายดินตัวอย่างนั้นมาเพาะลงบนจานอาหารเลี้ยงเชื้อที่มีการเติมหรือไม่เติมสารปฏิชีวนะ

2.6.3.2 การให้กระแสไฟฟ้าเป็นระยะ (electric pulses)

การให้กระแสไฟฟ้าสลับเป็นช่วงๆสามารถใช้ฆ่าเชื้อแบคทีเรียได้ โดยมีผลทำให้เกิดอิเล็กโทรพอเรชัน (electroporation) ต่อตัวเซลล์แบคทีเรีย หลักการนี้สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทหายากได้เช่นเดียวกัน โดยการนำตัวอย่างสารละลายดินมาผ่าน

กระแสไฟฟ้าเป็นระยะๆ จากการทดลองพบว่าสปอร์ของเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากมีความทนทานต่อกระแสไฟฟ้าได้ดีกว่าสปอร์ของเชื้อสกุล *Streptomyces* ดังนั้นวิธีนี้จึงทำให้สามารถเพิ่มอัตราการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากได้มากขึ้น และสามารถลดอัตราการพบเชื้อในสกุล *Streptomyces* ให้น้อยลงได้

2.6.3.3 การใช้รังสีความถี่สูงสุด (extream high frequency radiation, EHF)

รังสีความถี่สูงสุดสามารถช่วยยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์บางชนิดได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีการนำรังสีความถี่สูงสุดมาใช้ในการแยกเชื้อจุลินทรีย์ที่ทนต่อรังสีชนิดนี้ได้ ซึ่งได้มีการศึกษาการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก โดยการใช้รังสีความถี่สูงสุดแผ่ลงบนสารละลายดินตัวอย่างที่ความยาวคลื่นต่างๆ พบว่าสามารถลดจำนวนเชื้อแบคทีเรียปนเปื้อนอื่นๆ ได้ดี ทำให้เพิ่มโอกาสในการค้นพบเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากได้มากขึ้น

2.6.3.4 ตัวอย่างการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก

การแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากโดยใช้เทคนิคการเตรียมตัวอย่าง (pretreatment) หลายวิธีร่วมกันสามารถแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากเฉพาะสกุลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยตัวอย่างวิธีการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายาก แสดงดังตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 วิธีการแยกเชื้อแอคติโนมัยซีทหายากจากดิน

Pretreatment	Media ^{a)}	Genera selected	References
Physical: Dry heat at 120°C for 1 h	AV agar, MC agar, MGA-SE agar or salts-starch agar with cycloheximide, nystatin, polymixin B and penicillin	<i>Actinomadura</i> , <i>Kutzneria</i> , <i>Microbispora</i> , <i>Microtetraspora</i> , <i>Nonomuraea</i> , <i>Saccharomonospora</i> , <i>Streptosporangium</i> and <i>Thermobifida</i>	Nonomura และ Ohara, 1969 a, b, 1971 a, b, c, d, 1974
Physical and enrichment: Dry heat at 120°C (or 100°C) for 1 h and cultivation on agar	AV agar, GAC agar, MGA-SE agar or soil-extract agar with cycloheximide, nystatin, polymixin B and penicillin	<i>Actinomadura</i> , <i>Microbispora</i> , <i>Microtetraspora</i> and <i>Streptosporangium</i>	Nonomura และ Ohara, 1960 a, b, 1969 a, 1971 a, b
Chemical: Phenol 1.5%	HV agar with nalidixic acid and tunicamycin	<i>Micromonospora</i>	Hayakawa และคณะ, 1991a
Chloramine-T	HV agar	<i>Herbidospora</i> , <i>Microbispora</i> , <i>Microtetraspora</i> , <i>Nonomuraea</i> and <i>Streptosporangium</i>	Hayakawa และคณะ, 1997
Physical and chemical: Dry heat at 110°C for 1 h and phenol 1.0%	HV agar with kanamycin, josamycin, lysozyme and nalidixic acid	<i>Actinomadura viridis</i>	Hayakawa และคณะ, 1995a
Dry heat at 120°C for 1 h and phenol 1.5%-CG 0.01%	HV agar with nalidixic acid	<i>Microbispora</i>	Hayakawa และคณะ, 1991a
Dry heat at 120°C for 1 h and BC 0.01% (or 0.03%)	HV agar with nalidixic acid and leucomycin (or tunicamycin)	<i>Streptosporangium</i> or <i>Dactylosporangium</i>	Hayakawa และคณะ, 1991b
Dry heat at 110°C for 1 h and BC 0.05%	LSV-SE agar with kanamycin, nalidixic acid and norfloxacin	<i>Microtetraspora</i>	Hayakawa และคณะ, 1996
Enrichment: Chemotaxis (γ -collidine, vanillin)	HV agar with nalidixic acid	<i>Actinoplanes</i> , <i>Catenuloplanes</i> , <i>Dactylosporangium</i> and <i>Virgosporangium</i>	Hayakawa และคณะ, 1991c, 1995b
Enrichment and physical: Pollen-baiting and drying	HV agar with nalidixic acid	<i>Actinoplanes</i>	Hayakawa และคณะ, 1991d
Rehydration (30°C, 90 min) and centrifugation (1,500×g, 20 min)	HV agar with nalidixic acid and trimethoprim	<i>Actinoplanes</i> , <i>Actinokineospora</i> , <i>Actinosynema</i> , <i>Catenuloplanes</i> , <i>Cryptosporangium</i> , <i>Dactylosporangium</i> , <i>Geodermatophilus</i> , <i>Kineosporia</i> and <i>Sporichthya</i>	Hayakawa และคณะ, 2000
CaCO ₃ , rehydration and centrifugation	HV agar with fradiomycin, kanamycin, nalidixic acid and trimethoprim	<i>Actinokineospora</i>	Otogura และคณะ, 2001

a) ทั้ง HV agar และ LSV-SE agar มีส่วนผสมของสารยับยั้งเชื้อราไซโคลเฮกซิมิด (cycloheximide)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.7 การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอคติโนมแบคทีเรีย

การพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอคติโนมแบคทีเรียสามารถทำได้โดยการศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนไทป์ของเชื้อ ดังนี้

2.7.1 ลักษณะทางฟีโนไทป์ (phenotypic characteristic)

เป็นลักษณะต่างๆที่สามารถสังเกตได้ เช่น ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ลักษณะการเจริญชีวเคมี และสรีรวิทยาของเชื้อ ลักษณะทางฟีโนไทป์นี้เป็นผลมาจากการแสดงออกของยีนซึ่งมีอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ลักษณะทางฟีโนไทป์ของเชื้อแอคติโนมแบคทีเรียนั้นมีการศึกษาเช่นเดียวกับการศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์ของแบคทีเรียทั่วไป ลักษณะทางฟีโนไทป์ที่ศึกษา ได้แก่

2.7.1.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยา

มักทำการศึกษาลักษณะของเส้นใยและสปอร์ ซึ่งลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อแอคติโนมัยซีทนั้น สามารถใช้จำแนกชนิดของเชื้อได้ เส้นใยของเชื้อแอคติโนมัยซีทที่ 2 ชนิด ได้แก่ เส้นใยอากาศ ซึ่งเป็นเส้นใยที่สร้างชูขึ้นไปบนอากาศ และเส้นใยอาหาร ซึ่งเป็นเส้นใยที่สร้างแทงลงบนผิวอาหาร มีหน้าที่ในการดูดซึมอาหารมาเลี้ยงส่วนต่างๆของเซลล์เชื้อแอคติโนมัยซีทส่วนใหญ่มักสร้างเส้นใยทั้ง 2 ชนิด แต่มีบางชนิดไม่สร้างเส้นใยอากาศ เช่น เชื้อสกุลไมโครโมโนสปอรา (*Micromonospora*) เป็นต้น

สปอร์ของเชื้อแอคติโนมัยซีทแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ใหญ่ๆ คือ สปอร์เปลือย (naked spore) เช่น โคนิเดีย (conidia) และสปอร์ที่อยู่ในถุงหุ้ม (sporangium) เช่น สปอร์แรงจิออสปอร์ การจัดเรียงตัวของสปอร์ของเชื้อสามารถใช้จำแนกชนิดของเชื้อแอคติโนมัยซีทได้เช่นกัน ลักษณะการสร้างสปอร์ของแอคติโนมัยซีท สามารถแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบแรก endogenous formation เป็นสปอร์ที่มีคุณสมบัติทนความร้อนได้ดี อยู่ภายในไซโตพลาสซึมของเส้นใยเดิม (parent hyphae) พบในพวก thermophilic actinomycetes เช่น *Thermoactinomyces* และ *Actinobifida* และแบบที่ 2 คือ exogenous formation แอคติโนมัยซีทส่วนใหญ่สร้างสปอร์แบบ exogenous โดยเฉพาะ *Streptomyces* spp. Vobis (1997) ได้อธิบายไว้ในหนังสือ Atlas of Actinomycetes เกี่ยวกับลักษณะของสปอร์ไว้ดังนี้

1. สปอร์แบบเดี่ยว (Single spore)

กลุ่มที่ผลิตสปอร์เดี่ยวเรียกว่า “monosporous” เช่น ลักษณะสปอร์ของเชื้อสกุลไมโครโมโนสปอรา (*Micromonospora*) มีก้านชูสปอร์เกิดบริเวณเส้นใยอาหาร สปอร์เจริญอยู่บนก้านชูที่มีขนาดสั้น การเกิดสปอร์เริ่มจากการโป่งพองบริเวณปลายของเส้นใยลงมาจนถึงผนังก้านจนมีการพองตัวเป็นผนังสปอร์ เชื้อสกุลเทอร์โมโมโนสปอรา (*thermomonospora*) สร้างสปอร์เดี่ยวบนเส้นใยอากาศ บริเวณปลายเส้นใยอาจมีหรือไม่มีก้านชูสปอร์ของก้านชูสปอร์เชื้อสกุล

แซคคาโรโมนอสปอรา (*Saccharomonospora*) สร้างสปอร์เดี่ยวมีการพัฒนาบนเส้นใยอากาศ ก้านชูสปอร์ไม่แตกกิ่งก้าน ลักษณะของสปอร์เป็นวงหรืออยู่บนก้านชูที่มีขนาดสั้น

2. สปอร์มีลักษณะเรียงตัวเป็นเส้นสาย (spores formed in chains)

สปอร์มีลักษณะเป็นเส้นสาย เกิดจากการแบ่งแยกตามขวางของผนัง การแบ่งผนังส่วนนี้ ทำให้มีการเปลี่ยนไปเป็นสปอร์ ลักษณะของสปอร์ที่เกิดขึ้นสามารถทำให้จำแนกลักษณะรูปร่างตาม ความยาวหรือจำนวนของสปอร์ที่แบ่งได้ เช่น *disporous* หรือ *bisporous* หมายถึงสปอร์แบบคู่ *oligosporous* หมายถึงสปอร์จำนวนเล็กน้อย และ *polysporous* หมายถึงสปอร์จำนวนมากกว่า 2 ขึ้นไป

สปอร์แบบคู่ (*disporous*) ประกอบด้วยสปอร์ที่อยู่เป็นคู่ตามยาว ได้แก่ เชื้อสกุล ไมโครโมนอสปอรา (*Micromonospora*) มีเส้นผ่านศูนย์กลางของสปอร์ขนาด 2 ไมโครเมตร และมี ชั้นที่หนาเป็น 3 ถึง 4 เท่า ของเส้นใยโคโลนี ก้านชูสปอร์มีขนาดสั้นมาก การเกิดของสปอร์ในช่วงแรก เกิดจากการแยกตัวออกตามความยาวจากเส้นใยอากาศ ทำให้เกิดกิ่งก้านสั้นๆ ทางด้านข้างทำให้เกิด การโป่งพอง และสร้างผนังกันตามแนวขวาง

แอกติโนมัยซีทที่มีสปอร์จำนวนเล็กน้อย (*oligosporous*) มีการพัฒนาของสปอร์บนสายสั้นๆ ในแต่ละสายจะมีสปอร์อยู่ประมาณ 7 ถึง 20 สปอร์ หรือน้อยที่สุด คือมี 3 ก้านชูสปอร์ ก้านชูสปอร์ และสปอร์อาจแตกกิ่งก้านได้ และเส้นใยอาจมีการหักเป็นท่อนๆ เชื้อสกุลนอคาร์เดีย (*Nocardia*) มีสปอร์ 2 ถึง 7 สปอร์บนก้านชูที่มีขนาดสั้น เชื้อสกุลแอกติโนมอดูรา (*Actinomadura*) และ ไมโครเตตราสปอรา (*Microtetraspora*) เส้นสายของสปอร์มีขนาดสั้นอยู่บนเส้นใยอากาศ โดยปกติ แอกติโนมอดูรา (*Actinomadura*) มีจำนวนสปอร์มาก 10 ถึง 20 สปอร์บนสายเดียวกัน เส้นใยอาจมี ลักษณะตรง โค้งงอ หรือเป็นเกลียวได้ เช่น เส้นสายสปอร์ของเชื้อ *Actinomadura pusilla* มีลักษณะค่อนข้างหนา และเป็นเกลียว เชื้อในกลุ่มนี้มีสปอร์ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับ สปอแรงเจียม ของเชื้อสกุลสเตรปโตสปอแรงเจียม (*Streptosporangium*) เรียกว่า ชูโตสปอแรงเจียม (*Pseudosporangia*) ลักษณะของสปอร์สายสั้นสามารถสังเกตได้จากเชื้อ *Sporichthya polymorpha* เส้นใยอากาศจะเกิดการแบ่งตัวจากรูปท่อนเป็นสปอร์ที่มีลักษณะกลม

กลุ่มของแอกติโนมัยซีทที่มีสปอร์จำนวนมาก (*polysporous*) ได้แก่ เชื้อในสกุล สเตรปโตมัยซีท (*Streptomyces*) ซึ่งมีการพORMรูปเป็นเส้นสายที่ยาว และมีมากกว่า 50 สปอร์ ลักษณะรูปร่างของสปอร์ในแต่ละสปีชีส์ของสเตรปโตมัยซีทจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไปหลายรูปแบบ

3. อับสปอร์ที่อยู่ภายในถุงบรรจุกสปอร์หรือสปอแรงเจียม

(spores formed within sporangia)

สปอร์ถูกหุ้มด้วยสปอแรงเจียม ซึ่งมีลักษณะคล้ายถุงหุ้ม สปอร์มีการพัฒนา และห่อหุ้ม จนกระทั่งสปอร์แก่ จึงมีการปล่อยสปอร์ออกมาจากถุงหุ้ม สปอแรงเจียมมีรูปร่างต่างๆได้หลายอย่าง เช่น รูปทรงกระบอก รูปทรงคล้ายหลอดหรือท่อ รูปทรงคล้ายขวด รูปร่างคล้ายร่ม หรือรูปทรงกลม

เส้นผ่านศูนย์กลางของสปอร์มีขนาด 2 ถึง 50 ไมโครเมตร แต่โดยส่วนใหญ่จะมีขนาด 10 ไมโครเมตร

4. โครงสร้างอื่นๆ

แอกติโนมัยสีทบางชนิดมีลักษณะรูปร่างที่มีความแตกต่างกันอย่างมาก บางชนิดอาจมีผนังที่หนา หรือมีรูปร่างเป็นทรงกลม บางชนิดสร้างสปอร์บริเวณแกนเส้นใย

2.7.1.2 ลักษณะทางชีวเคมีและสรีรวิทยา

1. คุณสมบัติในการย่อยโปรตีน

เป็นลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในการแยกเชื้อ เนื่องจากเชื้อแต่ละชนิดมีความสามารถในการย่อยโปรตีนหรือสร้างเอนไซม์ย่อยโปรตีนได้ต่างกัน การสร้างเอนไซม์ในการย่อยโปรตีนมี 2 รูปแบบคือ

ก. โคแอกกูเลชัน (coagulation) เชื้อที่สามารถผลิตเอนไซม์โคแอกกูเลส (coagulase) ได้จะปรากฏลักษณะให้เห็น คือ อาหารมีการรวมกลุ่ม หรือตกตะกอนเป็นก้อน ไม่เหลวเหมือนเดิม

ข. เปปโตไนเซชัน (peptonization) หากมีการย่อยโปรตีนเกิดขึ้น ลักษณะของอาหารจะเปลี่ยนจากขุ่นเป็นใส

2. คุณสมบัติในการย่อยเจลาติน (gelatin)

ความสามารถในการย่อย หรือทำให้เจลาตินเหลว มีประโยชน์ในการดูความแตกต่างของสปีชีส์ และชนิดของแบคทีเรีย เจลาตินเป็นโปรตีนที่ได้จากคอลลาเจน (collagen) ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของเนื้อเยื่อเกี่ยวพัน (connective tissue) แบคทีเรียย่อยเจลาตินโดยใช้เอนไซม์เจลาติเนส (gelatinase) เมื่อถูกย่อยเจลาตินจะสูญเสียคุณสมบัติในการเป็นเจล ซึ่งจะเป็นของเหลวถึงแม้จะอยู่ในอุณหภูมิต่ำ จึงใช้คุณสมบัตินี้ในการทดสอบ

3. คุณสมบัติการรีดิวซ์ไนเตรต (nitrate reduction)

การสลายตัวของไนเตรต เมื่อเชื้อเจริญในอาหารที่มีโพแทสเซียมไนเตรต (KNO_3) สามารถทดสอบได้โดยหยดกรดซัลฟานิลิก (sulfanilic acid) ก่อนแล้วตามด้วยแอลฟาแนปทิลลามีน (α -naphthylamine) การรวมตัวระหว่างกรดซัลฟานิลิกและไนเตรต จะได้เกลือไดอะโซเนียม (diazonium salts) จะรวมตัวกับแนปทิลลามีน เกิดสีแดงของสีย้อมที่ละลายน้ำได้ (water-soluble azo dye)

5. คุณสมบัติในการย่อยแป้ง (starch hydrolysis)

เป็นการทดสอบความสามารถในการใช้แป้งของเชื้อ ซึ่งแป้งประกอบด้วยพอลิแซ็กคาไรด์ 2 ชนิด คือ อะไมโลส และอะไมโลเพคติน เมื่อต้มแป้งอะไมโลสจะละลายแต่อะไมโลเพคตินจะไม่ละลาย ทั้งอะไมโลส และอะไมโลเพคติน มีองค์ประกอบของน้ำตาลดี-กลูโคส (D-glucose) ในอะไมโลส น้ำตาลกลูโคสจะเชื่อมกันด้วยพันธะ 1,4- α -glucosidic ส่วนอะไมโลเพคติน มีทั้งพันธะ 1,4- α -glucosidic และ 1,6- α -glucosidic

การทดสอบการย่อยแป้งของแบคทีเรียใช้สารละลายไอโอดีนหยดลงบนผิวอาหาร และถ้าเกิดสีแดงถึงสีม่วงบนผิวอาหารแสดงว่าแป้งไม่ถูกย่อย แต่ถ้าไม่ปรากฏสีบนผิวอาหารแสดงว่าบริเวณนั้นมีการย่อยแป้ง

5.คุณสมบัติในการทนความเป็นกรด-ด่าง

เนื่องจากเชื้อแอคติโนมัยซิสสามารถเจริญเติบโตได้ดีในสภาวะอาหารที่เป็นด่าง แต่มีบางชนิดที่สามารถเจริญได้ในสภาวะความเป็นกรด-ด่างที่ 5 ดังนั้นในการทดสอบคุณสมบัติในการทนความเป็นกรด-ด่าง จึงเป็นการจกจำแนก และจัดกลุ่มของเชื้อแอคติโนมัยซิสเบื้องต้น

6.ความสามารถในการทนเกลือ

ในการทดสอบความสามารถในการทนเกลือของเชื้อแอคติโนมัยซิส สามารถบ่งบอกถึงคุณสมบัติการเจริญในสภาวะที่มีระดับเกลือต่างๆ รวมทั้งสามารถบอกถึงสภาวะในการเจริญเติบโตของเชื้อชนิดนั้นๆได้ด้วย

7.ความสามารถในการเจริญที่อุณหภูมิต่าง

ถ้าดูจากอุณหภูมิสามารถแบ่งแบคทีเรียออกเป็น 3 พวก คือ พวกที่ชอบเจริญในอุณหภูมิสูง เรียกว่า thermophilic bacteria ถ้าชอบเจริญที่อุณหภูมิปานกลาง เรียกว่า mesophilic bacteria และถ้าชอบเจริญที่อุณหภูมิต่ำ เรียกว่า psychophilic bacteria ดังนั้น ในการทดสอบความสามารถในการเจริญที่อุณหภูมิแตกต่างกันนี้ จึงสามารถช่วยในการจัดจำแนก และแบ่งกลุ่มของแอคติโนมัยซิสได้เช่นกัน

2.7.2 ลักษณะทางเคมีทั่วไป

เป็นการศึกษาลักษณะองค์ประกอบทางเคมีของโครงสร้างต่างๆของเซลล์ ได้แก่

2.7.2.1 กรดไดอะมิโนพิเมลิก (diaminopimelic acid, DAP)

แบคทีเรียเกือบทุกชนิดมีผนังเซลล์ที่ประกอบด้วยเปปติโดไกลแคน (peptidoglycan) หรือเรียกว่า มิวรีน (murein) เปปติโดไกลแคน (รูปที่ 2.9) เป็นโครงสร้างที่ประกอบด้วยน้ำตาล 2 ชนิด คือ เอ็น-อะซีทิลกลูโคซามีน (N-acetylglucosamine) เรียงสลับกับกรดเอ็น-อะซีทิลมิวรามิก (N-acetylmuramic acid) โดยที่กรดเอ็น-อะซีทิลมิวรามิกจะมีกรดอะมิโนยื่นออกมา และจะไปเชื่อมกับกรดอะมิโนของกรดเอ็น-อะซีทิลมิวรามิกของอีกโมเลกุลหนึ่งด้วยพันธะเปปไทด์ จำนวน และชนิดของกรดอะมิโนจะแตกต่างกันในแบคทีเรียแต่ละชนิด ซึ่งชนิดของกรดอะมิโนที่พบในเปปติโดไกลแคนนี้เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญในการจัดระบบของแบคทีเรีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแบคทีเรียแกรมบวก ซึ่งรวมถึงเชื้อแอคติโนมัยซิสด้วย โดยกรด 2,6 -ไดอะมิโนพิเมลิก (2,6-diaminopimelic; DAP) เป็นกรดอะมิโนพิเมลิกที่สามารถพบได้ในเปปติโดไกลแคนมีไอโซเมอร์ 2 แบบ คือ แบบ LL และแบบ meso (DL, DD) ถ้าในผนังเซลล์ของแบคทีเรียมีกรดไดอะมิโน พิเมลิกประกอบอยู่ จะมีไอโซเมอร์ได้ 1 ชนิดเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของแบคทีเรีย การตรวจสอบกรดไดอะมิโนพิเมลิก และไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพิเมลิกนั้นเป็นขั้นตอนแรกในการวิเคราะห์ผนังเซลล์ของแบคทีเรียแกรมบวก แต่ในแบคทีเรียแกรมลบนั้นโดยปกติแล้วจะพบไอโซเมอร์ของกรด

ตารางที่ 2.5 องค์ประกอบหลักที่ผนังเซลล์ของเชื้อแอคติโนมัยสีท

Cell wall type	DAB	lysine	ornithine	aspartic acid	glycine	meso-DAP	LL-DAP	arabinose	galactose
I					+		+		
II					+	***			
III						+			
IV						+		+	+
V		+	+		*				
VI		+		+	*				
VII	+	+		+	*				
VIII				+	*				

+ คือ แสดงการตรวจพบ, *คือ อาจตรวจพบหรือไม่พบ glycine, **คือ อาจตรวจพบ hydroxyl DAP DAB คือ 2,4-diaminobutyric acid, DAP คือ 2,6-diaminopimelic acid

2.7.2.2 ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์ (acyl type)

ผนังเซลล์เปปทิโดไกลแคนประกอบด้วยเอ็น-อะซิติลกลูโคซามีน เรียงสลับกับกรดเอ็น-อะซิติลมิวรามิกโดยเชื่อมต่อกันด้วยพันธะเบต้า-1,4 กลูโคซิดิก (β -1,4 glucosidic) ในแบคทีเรียบางชนิดอาจพบหมู่ไกลโคลิล (glycolyl group) แทนที่ตำแหน่งของหมู่อะซิติล (acetyl group) ไนโคโรสสร้างของกรดมิวรามิก โดยลักษณะของชนิดไกลโคลิล (glycolyl type) ที่พบในผนังเซลล์ของแบคทีเรียนี้สามารถพบได้ในเชื้อแอคติโนมัยสีทและแบคทีเรียจำพวกโครีนีฟอร์ม (coryneform bacteria) การศึกษานี้มีประโยชน์ในการจำแนกและพิสูจน์เอกลักษณ์ของแบคทีเรีย การตรวจสอบสามารถทำได้โดยวิเคราะห์สี ทำให้สามารถตรวจสอบปริมาณกรดไกลโคลิล (glycolic acid) ในระดับไมโครโมลต่อมิลลิกรัมของเซลล์แห้งได้ แต่อย่างไรก็ตามการตรวจสอบปริมาณมักไม่ใช้ในการจัดระบบแบคทีเรีย ชนิดของ acyl ที่พบได้เป็นส่วนมากในเชื้อแอคติโนมัยสีทวงศ์ต่างๆ แสดงดังตารางที่ 2.6

2.7.2.3 น้ำตาลทั้งหมดในเซลล์ (whole-cell sugar)

องค์ประกอบของน้ำตาลเป็นข้อมูลที่ถูกนำไปใช้ในการจำแนก และพิสูจน์เอกลักษณ์ของแบคทีเรียบางชนิด โดยเฉพาะในแบคทีเรียแกรมบวกและเชื้อแอคติโนมัยสีท สามารถตรวจสอบชนิดของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ได้โดยการวิเคราะห์จากทั้งเซลล์ ซึ่งน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์จะถูกแยกโดยใช้แผ่นโครมาโตกราฟีแบบกระดาษ (paper chromatography) หรือใช้แผ่นโครมาโตกราฟีแบบเซลลูโลส (cellulose thin-layer chromatography) ในการวิเคราะห์ น้ำตาลทั้งหมดที่พบภายในเซลล์ รูปแบบชนิดของน้ำตาลที่พบสามารถช่วยในการจำแนกลักษณะทางเคมีของผนังเซลล์ ดังแสดงในตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.6 ชนิดของ acyl ที่พบเป็นส่วนมาก (major) ในเชื้อแอคติโนมัยสีทวงศ์ต่างๆ

วงศ์	ชนิดของ acyl
<i>Cellulomonadaceae</i>	acetyl
<i>Dermatophilaceae</i>	acetyl
<i>Frankiaceae</i>	acetyl
<i>Micromonosporaceae</i>	glycolyl
<i>Mycobacteriaceae</i>	glycolyl
<i>Nocardiaceae</i>	glycolyl
<i>Nocardiodaceae</i>	acetyl
<i>Pseudonocardiaceae</i>	acetyl
<i>Sporichthyaceae</i>	acetyl
<i>Streptomycetaceae</i>	acetyl
<i>Streptpsporangiaceae</i>	acetyl
<i>Thermomonosporaceae</i>	acetyl

ตารางที่ 2.7 รูปแบบของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่ต้องการอากาศซึ่งผนังเซลล์ประกอบด้วยกรดไดอะมิโนพีเมอิกแบบ meso

Type	ชนิดของน้ำตาลที่ตรวจพบ
A	galactose arabinose no xylose
B	madurose no arabinose or xylose
C	none
D	xylose arabinose

2.7.2.4 ไขมันชนิดมีขั้ว (polar lipid)

ฟอสโฟลิปิด (phospholipids) เป็นองค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับเยื่อหุ้มเซลล์มีความสัมพันธ์ต่อการควบคุมการเข้าออกของสารผ่านเยื่อหุ้มเซลล์ ฟอสโฟลิปิดมีลักษณะเป็นแอมฟิพาติก (amphipatic) เนื่องจากในโมเลกุลมีทั้งส่วนที่ไม่ชอบน้ำ (hydrophobic) และส่วนที่ชอบน้ำ (hydrophilic) ซึ่งประกอบด้วยกรดฟอสฟอริก (phosphoric acid) โครงสร้างพื้นฐาน และคำย่อของฟอสโฟลิปิดที่พบในเซลล์แบคทีเรียแสดงไว้ในตารางที่ 2.8 การวิเคราะห์ฟอสโฟลิปิดนิยมทำโดยใช้โครมาโตกราฟีแบบแผ่นบาง (TLC) ดีเวลอปแบบ 2 ทิศทาง (two-dimension) ซึ่งจุด (spot) ของฟอสโฟลิปิดแต่ละชนิดที่ตรวจพบจะจำเพาะกับรีเอเจนต์ (reagent) ชนิดต่างๆ โดยชนิดของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟอสโฟลิปิดที่ตรวจพบสามารถใช้ในการจัดระบบ (systematics) ของแบคทีเรียได้ Lechevalier และคณะ (1981) ได้จัดรูปแบบของฟอสโฟลิปิดในเยื่อหุ้มเซลล์ไว้ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 2.9

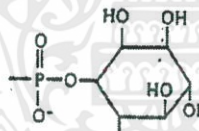
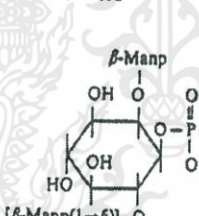
2.7.2.5 กรดไขมันในเซลล์ (cellular fatty acid)

กรดไขมันเป็นองค์ประกอบของไขมันในเยื่อหุ้มเซลล์ โดยไขมันที่เยื่อหุ้มเซลล์มีลักษณะเป็นแอมฟิพาติก คือ ปลายข้างหนึ่ง (hydrophilic head) ประกอบด้วยกรดฟอสฟอริก (phosphoric acid) มีคุณสมบัติละลายน้ำได้ และปลายอีกข้างหนึ่ง (hydrophobic tail) ประกอบด้วยกรดไขมัน 2 ตัว ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ละลายน้ำ ประเภทของกรดไขมันในเยื่อหุ้มเซลล์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ กรดไขมันอิ่มตัว (saturated fatty acid) และกรดไขมันไม่อิ่มตัว (unsaturated fatty acid) เยื่อหุ้มเซลล์ของแอกติโนมัยซีทแต่ละสายพันธุ์ประกอบด้วยชนิดของกรดไขมันที่แตกต่างกัน โดยรูปแบบของกรดไขมันที่พบสามารถใช้ในการจัดระบบของเชื้อแอกติโนมัยซีทได้ สามารถแยกกรดไขมันที่พบในเซลล์ได้โดยใช้เครื่องแก๊สโครมาโตกราฟี (gas chromatography, GC) และวิเคราะห์ชนิดของกรดไขมันเทียบกับฐานข้อมูลของ Microbial Identification System (MIDI)

2.7.2.6 ไอโซพรีนอยด์ควิโนน (isoprenoid quinone)

ไอโซพรีนอยด์ควิโนน มีความสำคัญต่อระบบขนส่งอิเล็กตรอนในกระบวนการหายใจ ควิโนน (quinones) หลายชนิดพบในเซลล์แบคทีเรีย ไอโซพรีนอยด์ควิโนนชนิดที่พบได้มากที่สุด คือ มีนาควิโนน (menaquinones) และยูบิควิโนน (ubiquinones) (รูปที่ 2.10) ชนิดของควิโนน และจำนวนหน่วยของไอโซพรีน (isoprene unit) ในสายโซ่ และระดับของการเกิดปฏิกิริยาไฮโดรจีเนชัน (hydrogenation) ของพันธะคู่ในหน่วยไอโซพรีน ถูกนำมาใช้ในการจัดจำแนก และพิสูจน์เอกลักษณ์ของแบคทีเรีย การตรวจวิเคราะห์ชนิดของควิโนน และปริมาณหน่วยของไอโซพรีนทำได้โดยใช้เครื่องแมสสเปกโตรเมตรี (Mass spectrometry, MS) และพบว่าการวิเคราะห์โดยใช้เครื่องโครมาโตกราฟีของเหลวสมรรถนะสูง (high-performance liquid chromatography, HPLC) ร่วมกับการใช้โครมาโตกราฟีแบบแผ่นบางชนิดกลับเฟส (reverse-phase thin-layer chromatography) สามารถวิเคราะห์ควิโนนได้อย่างรวดเร็ว และเครื่องโครมาโตกราฟีของเหลวสมรรถนะสูงยังใช้แยก และตรวจสอบองค์ประกอบที่มีปริมาณน้อย รวมทั้งยังใช้สำหรับการวิเคราะห์ควิโนนในเชิงปริมาณได้

ตารางที่ 2.8 ฟอสโฟลิปิดที่พบในเซลล์แบคทีเรีย

ชนิดของฟอสโฟลิปิด	ตัวย่อ	X
		$\begin{array}{c} \text{H}_2\text{COCO-R} \\ \\ \text{R}'\text{-COOCH} \\ \\ \text{H}_2\text{CO-X} \end{array}$
Phosphatidylcholine	PC	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{-P-OCH}_2\text{CH}_2\text{N(CH}_3)_3 \\ \\ \text{O}^- \end{array}$
Phosphatidylethanolamine	PE	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{-P-OCH}_2\text{CH}_2\text{NH}_2 \\ \\ \text{O}^- \end{array}$
Phosphatidylserine	PS	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{-P-OCH}_2\text{CHCOO}^- \\ \\ \text{O}^- \quad \\ \quad \quad \text{NH}_2 \end{array}$
Phosphatidylinositol	PI	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{-P-O} \\ \\ \text{O}^- \end{array}$
Phosphatidylinositolmannosides	PIMs	$\begin{array}{c} \text{O} \\ \\ \text{-P-O} \\ \\ \text{O}^- \end{array}$
Phosphatidylglycerol	PG	$\begin{array}{c} \text{CH}_2\text{-OPO}_2^- \\ \\ \text{H-C-OH} \\ \\ \text{CH}_2\text{OH} \end{array}$
Diphosphatidylglycerol	DPG	$\begin{array}{c} \text{CH}_2\text{-OPO}_2^- \quad \text{CH}_2\text{OCOR}'' \\ \quad \quad \quad \\ \text{H-C-OH} \quad \quad \text{H-C-OCOR}'' \\ \quad \quad \quad \\ \text{CH}_2\text{-O-P-O-CH}_2 \\ \\ \text{O}^- \end{array}$

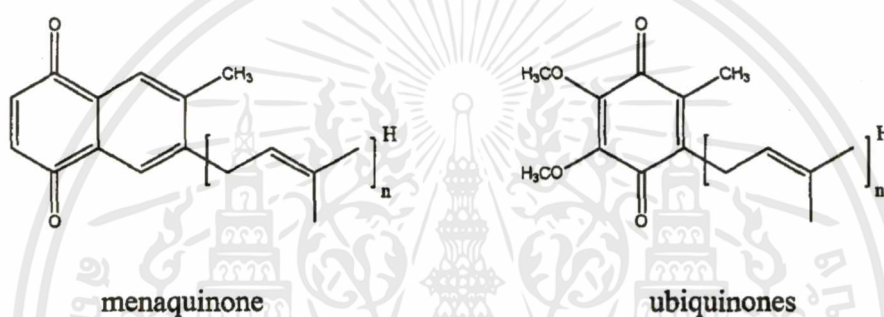
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.9 รูปแบบของฟอสโฟลิปิดที่พบในเชื้อแอคติโนมัยสีท

Phospholipid pattern	PE and its derivatives	PC	GluNU
PI	-	-	-
PII	+	-	-
PIII	V	+	-
PIV	+	-	+

GluNU คือ glucosamine containing phospholipid

V คือ variation

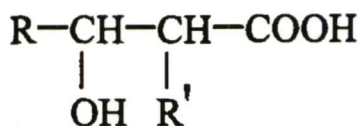
รูปที่ 2.10 โครงสร้างของไอโซพรีนอยด์ควิโนนที่พบบ่อยในเซลล์แบคทีเรีย

n คือ จำนวนหน่วยของไอโซพรีน

H คือ จำนวนอะตอมของไฮโดรเจนที่เข้าทำปฏิกิริยาไฮโดรจีเนสในพันธะคู่

2.7.2.7 กรดมัคคอลลิก (mycolic acid)

กรดมัคคอลลิก คือ กรดไขมันที่มีหมู่แอลคิลเกาะอยู่กับคาร์บอนตำแหน่งที่ 2 และมีหมู่ไฮดรอกซิลเกาะอยู่กับคาร์บอนตำแหน่งที่ 3 (2-alkyl-3-hydroxy fatty acids) (รูปที่ 2.11) ประกอบด้วยคาร์บอน 24-90 อะตอม มักพบในสกุล *Mycobacterium* *Nocardia* *Rhodococcus* และ *Corynebacterium* กรดมัคคอลลิกจะพบอยู่ในแบคทีเรียที่มีผนังเซลล์ชนิดที่ IV (มีไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพิมลิกเป็นแบบ *meso* ที่ผนังเซลล์ มีน้ำตาลอะราบินอส และกาแลกโตสภายในเซลล์) กรดมัคคอลลิกสามารถใช้ในการจำแนกชื่อในระดับสกุลได้ กรดมัคคอลลิกที่พบในผนังเซลล์ของแบคทีเรียมีหลายชนิด เช่น ไกลโคลิลิปิด (glycolipids) ฟีนอลิกไกลโคลิลิปิด (phenolic glycolipids) หรือไกลโคเปปติโดลิปิด (glycopeptidolipids)

รูปที่ 2.11 โครงสร้างของกรดอามิโน

R คือ คาร์บอนอะตอมของกรดไขมัน

R' คือ หมู่แอลคิล

2.7.3 ลักษณะทางจีโนมไทย

ข้อมูลในสารพันธุกรรม (DNA) ของเชื้อแบคทีเรีย มีความสำคัญต่อการศึกษาการจัดระบบ (systemetic) ของเชื้อแบคทีเรียเป็นอย่างมาก การศึกษาระบบของแบคทีเรียมักนิยมศึกษาข้อมูลของ 16S rRNA gene บนสายดีเอ็นเอ เพื่อสืบหาสายวิวัฒนาการของเชื้อโดยการวิเคราะห์จากต้นไม้แห่งสายวิวัฒนาการ (phylogenetic tree) การศึกษา 16S rRNA gene นี้มีกระบวนการ ดังนี้

2.7.3.1 การเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยเทคนิคปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส (polymerase chain reaction : PCR)

ปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสเป็นเทคนิคการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอในเวลาอันสั้น อาศัยสมบัติของ เอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรส (DNA polymerase) ชนิดที่มีความสามารถในการต่อสายของดีเอ็นเอให้ยาวขึ้น โดยอาศัยต้นแบบสายสั้นๆ ที่เรียกว่า ดีเอ็นเอไพรเมอร์ (DNA primer) และคุณสมบัติพิเศษของเอนไซม์ที่สามารถทนความร้อนได้มากกว่า 90 องศาเซลเซียส ทำให้สามารถปรับอุณหภูมิของปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสให้สูงต่ำตามความต้องการ โดยที่ไม่ทำให้เอนไซม์นี้เสียความสามารถในการทำงาน

ปัจจัยสำคัญของปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสประกอบด้วย

1. ดีเอ็นเอแม่แบบ (DNA template) ที่ต้องการเพิ่มปริมาณ
2. ดีเอ็นเอไพรเมอร์ที่มีลำดับเบสคู่สมกับดีเอ็นเอแม่แบบที่ปลาย 5' และปลาย 3'
3. ดิวอกซีไรโบนิวคลีโอไทด์ (deoxyribonucleotide) คือ dATP aTTP dGTP และ dCTP
4. เอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรส (DNA polymerase)
5. โคแฟกเตอร์ (cofactor) ของเอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรส ได้แก่ Mg^{2+} และ Mn^{2+}

ปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก คือ

- 1) การสูญเสียสภาพธรรมชาติของดีเอ็นเอ (DNA denaturation)

เป็นการเพิ่มอุณหภูมิให้สูงพอที่จะทำให้สายดีเอ็นเอแม่แบบเกิดสูญเสียสภาพธรรมชาติ โดยทำให้

สายพอลินิวคลีโอไทด์ (polynucleotide) สองสายที่พันกันเป็นเกลียวดีเอ็นเอแยกออกจากกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิที่กล่าวถึงนี้ส่วนใหญ่ใช้อุณหภูมิประมาณ 90 องศาเซลเซียส ซึ่งอาจแตกต่างกันไปบ้างขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของเบส (%G+C content) ในสายดีเอ็นเอทำให้ความสามารถในการทนความร้อนแตกต่างกัน

2) การเข้าคู่ของสายดีเอ็นเอตั้งต้นกับดีเอ็นเอที่เป็นไพรเมอร์ (annealing)

เป็นการปรับอุณหภูมิให้เหมาะสมเพื่อให้ดีเอ็นเอไพรเมอร์เข้าคู่กับสายดีเอ็นเอแม่แบบ โดยทั่วไปจะใช้อุณหภูมิประมาณ 52 ถึง 58 องศาเซลเซียส ซึ่งขึ้นอยู่กับค่าอุณหภูมิการหลอมเหลว (melting temperature, TM) ของสายดีเอ็นเอไพรเมอร์

3) การต่อสายยาวของดีเอ็นเอด้วยเอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรส (extension)

เป็นขั้นตอนการสังเคราะห์ดีเอ็นเอสายใหม่โดยสังเคราะห์ต่อจากส่วนปลาย 5' ของไพรเมอร์ตามข้อมูลบนดีเอ็นเอที่เป็นต้นแบบแต่ละสาย โดยอาศัยการทำงานของเอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรส ซึ่งเอนไซม์นี้สามารถทำงานได้ดีที่สุดที่อุณหภูมิ 72 ถึง 75 องศาเซลเซียส เอนไซม์ดีเอ็นเอพอลิเมอเรสที่ใช้ควรจะสามารถจับกับดีเอ็นเอได้ภายใต้สภาวะของปฏิกิริยาทั้งสามขั้นตอน

กระบวนการการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยเทคนิคปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรสจะเป็นการดำเนินของขั้นตอนที่ 1 ถึง 3 ซึ่งนับเป็นจำนวน 1 รอบ (one cycle) จะได้ดีเอ็นเอเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ซึ่งเมื่อครบประมาณ 30 รอบจะได้ดีเอ็นเอเพิ่มเป็น 2^{30} หรือประมาณ 10^9 โมเลกุล โดยทั่วไปนิยมใช้ 20 ถึง 35 รอบ

2.7.3.2 ลำดับนิวคลีโอไทด์บนสายดีเอ็นเอของ 16S rRNA gene

สิ่งมีชีวิตสองชนิดอาจไม่ใกล้ชิดกันมากพอที่จะมีดีเอ็นเอที่คล้ายกันมาก แต่ก็ยังมีไรโบโซมที่คล้ายกัน ไรโบโซมเป็นโครงสร้างเล็กๆ ภายในเซลล์ ทำหน้าที่สังเคราะห์โปรตีน ไรโบโซมประกอบด้วยโปรตีน และไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอ (rRNA) ไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอ (rRNA) สร้างโดยอาศัยคำสั่งจากดีเอ็นเอส่วนไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอซิสตรอน (rRNA cistron) ในแบคทีเรียทุกชนิด ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ rRNA gene พบว่ามีความคงตัวสูงมาก แม้จะมีวิวัฒนาการมานานแต่ลำดับนิวคลีโอไทด์จะเปลี่ยนไปน้อยมาก ซึ่งหมายความว่าแม้สิ่งมีชีวิตสองตัวจะมีความใกล้ชิดกันน้อยและไม่มีดีเอ็นเอที่คล้ายกัน แต่ก็ยังมีลำดับนิวคลีโอไทด์ในไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอซิสตรอน (rRNA cistron) คล้ายกัน ความคล้ายคลึงกันนี้สามารถใช้เป็นเครื่องวัดความใกล้ชิดระหว่างสิ่งมีชีวิตได้ในระดับสกุล (genes) วงศ์ (family) และอันดับ (order) ความคล้ายคลึงกันของไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอ (rRNA) และไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอ โอลิโกนิวคลีโอไทด์ แคตตาล็อกกิ้ง (rRNA oligonucleotide cataloging) เป็นวิธีใหม่ที่ใช้หาความคล้ายคลึงกันของไรโบโซมัลอาร์เอ็นเอซิสตรอน (rRNA cistron) ของสิ่งมีชีวิตต่างๆ

วิธีการตรวจหาลำดับเบสบนดีเอ็นเอช่วยในการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ และความแตกต่างของดีเอ็นเอที่มาจากแหล่งต่างๆ วิธีการตรวจหาลำดับเบสดีเอ็นเอมีหลายวิธี วิธีที่เป็นที่นิยมเป็นกระบวนการของ Sanger ซึ่งอาศัยการขัดขวางการทำงานของเอนไซม์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาต่อสายดีเอ็นเอทำให้ได้ดีเอ็นเอสายสั้นๆ จากนั้นติดฉลากสารรังสีที่มีความจำเพาะกับเบสแต่ละชนิดที่ปลายของดีเอ็นเอ และตรวจสอบลำดับเบส โดยอาศัยการแยกสายดีเอ็นเอโดยใช้กระแสไฟฟ้าผ่านดีเอ็นเอที่อยู่บนแผ่นเจลที่ทำด้วยพอลิเอคริลเลไมด์ (polyacrylamide gel electrophoresis) ปัจจุบันมีเครื่องมือสำเร็จรูปทำให้การหาลำดับเบสทำได้สะดวกรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น การติดฉลากบนสายดีเอ็นเอที่ตำแหน่งเบสแต่ละชนิดอาศัยสารไดออกซีนิวคลีโอไทด์ (dideoxynucleotide : ddG ddA ddT ddC) ที่ทำให้เกิดสีฟลูออเรสเซนต์ที่มีสีแตกต่างกัน ทำให้สามารถวิเคราะห์ผลได้รวดเร็ว และไม่ต้องใช้สารรังสี

2.7.3.3 ปริมาณเบสกวานีนและไซโตซีน (G+C content)

ดีเอ็นเอประกอบด้วยคู่ของเบส คือ กวานีน (G) คู่กับไซโทซีน (C) และอะดีนีน (A) คู่กับไทมีน (T) จำนวนของนิวคลีโอไทด์เบสในดีเอ็นเอคิดเป็นร้อยละของกวานีนกับไซโตซีนรวมกันที่เรียกว่า mol% G+C ค่านี้จะแตกต่างกันไปตามชนิดของจุลินทรีย์ ในสปีชีส์ที่ใกล้เคียงกันจะมี mol% G+C คล้ายกันมาก ถ้าสิ่งมีชีวิตมี mol% G+C ต่างกันมากแสดงว่าไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน แต่ก็อาจมีบางกรณีที่สิ่งมีชีวิตที่ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย แต่มี mol% G+C คล้ายกันก็ได้

2.7.3.4 ดีเอ็นเอ-ดีเอ็นเอ ไฮบริไดเซชัน (DNA-DNA Hybridization)

ถ้าให้ความร้อนแก่ดีเอ็นเอสายคู่ (double stranded DNA) แต่ละสายของดีเอ็นเอที่เข้าคู่กันจะแยกออกเพราะพันธะไฮโดรเจน (hydrogen bond) ถูกทำลาย และเมื่อทิ้งให้เย็น สายของดีเอ็นเอจะกลับมาจับคู่กัน (base pairing) กันได้อีก โดยอาศัยหลักการจับคู่เบสของดีเอ็นเอ ซึ่งใช้หลักการนี้ในการศึกษาหาความคล้ายกันของลำดับเบสของดีเอ็นเอจากสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิด ถ้าสิ่งมีชีวิตสองชนิดนั้นมีความคล้ายคลึงกันมากหรือใกล้เคียงกันมาก ดีเอ็นเอของสิ่งมีชีวิตทั้งสองจะสามารถจับคู่กัน (hybridize) ได้ ดังนั้น ในการศึกษาหาความคล้ายคลึงกันของดีเอ็นเอ ทำได้โดยนำดีเอ็นเอของสิ่งมีชีวิตทั้งสองมาให้ความร้อนให้แปลงสภาพ (denature) เพื่อแยกออกเป็นสายเดี่ยวๆ แล้วเอาสายเดี่ยวนั้นมาผสมกัน ทิ้งให้เย็น ถ้าสิ่งมีชีวิตที่มีความคล้ายคลึงกันหรือใกล้เคียงกันจะเกิดการจับคู่ของสายดีเอ็นเอ (heteroduplex) คือสายดีเอ็นเอของสิ่งมีชีวิตชนิดหนึ่งจับคู่กับดีเอ็นเอของสิ่งมีชีวิตอีกชนิดหนึ่ง ถ้าสิ่งมีชีวิตทั้งสองไม่ใกล้เคียงกันเลย จะไม่เกิดการจับคู่กันของสายดีเอ็นเอ วิธีนี้ใช้ทดสอบในระดับสปีชีส์

2.8 ประโยชน์ของแอกติโนมัยซีทที่เรีย

ประโยชน์ของแอกติโนมัยซีทที่รู้จักกันดี คือ สามารถผลิตสารปฏิชีวนะ เอนไซม์สารสี หรือ สารอื่นๆ ได้ จากข้อมูลล่าสุดพบว่าสารปฏิชีวนะส่วนใหญ่สร้างมาจากแอกติโนมัยซีท (45%) เชื้อรา (38%) และแบคทีเรียชนิดอื่น (17%) โดยจุลินทรีย์กลุ่มแอกติโนมัยซีทที่สามารถสร้าง สารปฏิชีวนะได้มากที่สุดเป็นเชื้อในสกุลสเตรปโตมัยซีท ซึ่งผลิตสารปฏิชีวนะได้ 70 เพอร์เซ็นต์ (ประมาณ 8,000 ชนิด) ของสารปฏิชีวนะที่สร้างจากแอกติโนมัยซีททั้งหมด (McCarthy and Williams, 1990) เอนไซม์ที่แอกติโนมัยซีทสามารถผลิตได้มีหลายชนิดได้แก่ ไฮลาเนส เซลลูโลส อะไมเลส และโคติเนส เป็นต้น เอนไซม์อะไมเลสที่มีคุณสมบัติในการย่อยแป้ง แบคทีเรียในกลุ่มนี้มีหลายชนิดที่สามารถผลิตเอนไซม์อะไมเลสได้ ได้แก่ *Micromonospora*, *Nocardia* และ *Streptomyces* เอนไซม์อะไมเลสสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมด้านต่างๆ เช่น การลดความหนืดของแป้งในอุตสาหกรรมทอผ้า การเพิ่มหรือการผลิตสารให้ความหวานใน อุตสาหกรรมเบียร์ หรือเครื่องดื่ม เป็นต้น ส่วนเอนไซม์โคติเนสที่มีคุณสมบัติในการย่อยโคตินซึ่งเป็น องค์ประกอบในผนังเซลล์ของรา หรือเป็นองค์ประกอบของ exoskeleton ของพวก arthropod จินัส ที่สามารถผลิต chitinase ได้แก่ *Streptomyces* เอนไซม์โคติเนสสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในด้าน ต่างๆ ได้ เช่น นำมาทำ protoplast ของราเพื่อศึกษาองค์ประกอบของผนังเซลล์ของรา การสังเคราะห์สารต่างๆ การนำมาเป็นสารควบคุมทางชีวภาพ เช่น ใช้ควบคุมราที่ก่อโรคพืช และการ นำมาย่อยสลายของเสียทางอุตสาหกรรมกำจัดอาหารทะเล เป็นการเพิ่มมูลค่าของของเสีย ในอุตสาหกรรม เป็นต้น

2.8.1 สร้างสารปฏิชีวนะและสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ

สารปฏิชีวนะกว่า 10,000 ชนิดที่รู้จัก ผลิตโดยจุลินทรีย์ สัดส่วน 2 ใน 3 ผลิตโดย จุลินทรีย์ในกลุ่ม แอกติโนมัยซีท และ 74 เพอร์เซ็นต์ มาจากแอกติโนมัยซีทในสกุล *Streptomyces* รองลงมาคือ สกุล *Actinomadura* และ *Micromonospora* แอกติโนมัยซีทหลายชนิด โดยเฉพาะจินัส *Streptomyces* มีรายงานว่าสามารถสร้าง protease inhibitor ที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้ง human immune-deficiency virus type1, cytomegalovirus และไวรัสไข้หวัดใหญ่ได้

Mycostop เป็นสารปฏิชีวนะที่ใช้ทางการค้าซึ่งมี *Streptomyces griseoviridis* เป็น องค์ประกอบ นำมาประยุกต์ใช้กับระบบชลประทาน เพื่อควบคุมเชื้อจุลินทรีย์โรคพืชที่สำคัญหลาย ชนิด เช่น *Fusarium oxysporum*, *Botrytis cinerea* และ *Alternaria brassicicola*

จุลินทรีย์ที่สร้างสารปฏิชีวนะ

การสร้างสารทุติยภูมิที่สำคัญของแอกติโนมัยซีท พบว่าเชื้อแอกติโนมัยซีทมีการสร้างขึ้น ในช่วง idiophase ของการเจริญ สารที่สร้างขึ้นนี้ไม่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการเจริญของเซลล์ จัดเป็น สารที่มีคุณสมบัติพิเศษจำเพาะต่อเชื้อบางชนิดเท่านั้น ดังนั้นพบว่าเชื้อเพียงบางกลุ่มเท่านั้นที่สามารถ สร้างสารปฏิชีวนะได้ มักจะมีการสร้างในรูปสารประกอบที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จัดจำแนกเป็นกลุ่ม ตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันออกเป็นวงศ์ (family) หรือ กลุ่ม (series) ในการเลี้ยงเชื้อเพื่อการสร้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารปฏิชีวนะส่วนใหญ่จะเลี้ยงเชื้อในอาหารเหลวแบบกะ (batch culture) โดยเฉพาะเชื้อในลักษณะของ spore suspension หรือ seed culture (Vegetative) ลงในอาหารในระยะแรกเชื้อมีการปรับตัวและมีการแบ่งเซลล์อย่างช้า ๆ (lag phase) ต่อมาเชื้อจะมีเมตาบอลิซึม และอัตราการเจริญสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว (acceleration phase) จนกระทั่งถึงจุดสูงสุดของการเจริญ (exponential phase) อาหารถูกใช้ไปอย่างรวดเร็ว ปริมาณอาหารที่ลดลงเป็นผลให้เกิดการสะสม biochemical intermediate บางชนิด ทำให้อัตราการเจริญถูกจำกัด (deceleration phase) เชื้อเริ่มมีการเปลี่ยนแปลง biochemical pathway ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์เป็นสารปฏิชีวนะออกมา ประสิทธิภาพของสารปฏิชีวนะในการยับยั้งหรือทำลายจุลินทรีย์

การแบ่งประเภทของสารปฏิชีวนะสามารถแบ่งได้เป็น 9 กลุ่มใหญ่ตามกลไกการออกฤทธิ์ของยา คือ

1. กลุ่มที่มีฤทธิ์ขัดขวางการสร้างผนังเซลล์ (cell wall)

ยาในกลุ่มนี้ประกอบด้วยเพนิซิลิน (penicillin) - เซฟาโลสปอริน (cephalosporin) แวนโคมัยซิน (vancomycin) เบซิเตรซิน (basitracin) และไซโคลเซอรีน (cycloserine) โดยยากลุ่มนี้มีผลทำลายผนังหุ้มเซลล์ ทำให้เซลล์ของแบคทีเรียแตก และตายจึงจัดเป็นยากลุ่มที่มีคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อแบคทีเรียโดยตรง (bactericidal action)

2. กลุ่มที่มีผลต่อเยื่อหุ้มเซลล์ (cell membrane)

ยากลุ่มนี้มีผลทำให้ของเหลวภายในเซลล์ซึมออกมาภายนอกเซลล์ และทำให้เซลล์ตายในที่สุด ยาที่มีกลไกการออกฤทธิ์ได้แก่ โพลิมิกซิน (polymyxin) โคลิสติน (colistin) และแอมโฟเทอริซิน บี (amphotericin B)

3. กลุ่มที่มีผลขัดขวางการสร้างโปรตีน

ยากลุ่มนี้มีผลยับยั้งการทำงานของไรโบโซม (ribosome) ซึ่งเป็นกลจักรที่สำคัญของเซลล์ในการสร้างโปรตีน จึงมีฤทธิ์ยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรีย (bacteriostatic action) โดยไม่มีผลฆ่าเชื้อแบคทีเรียโดยตรง ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องอาศัยการทำงานของภูมิคุ้มกันของร่างกายในการทำลายเชื้อจุลินทรีย์ที่เหลืออยู่ ยากลุ่มนี้แบ่งย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีผลต่อไรโบโซมชนิด 50 เอส (50S) ได้แก่ คลอแรมเฟนิคอล (chloramphenicol) คลินดามัยซิน (clindamycin) และอีริโทรมัยซิน (erythromycin) ส่วนกลุ่มที่มีผลต่อไรโบโซมชนิด 30 เอส (30S) ได้แก่ เตตราไซคลิน (tetracycline)

4. กลุ่มที่มีผลทำให้กระบวนการสร้างโปรตีนผิดปกติ

เกิดจากการที่ยาจับกับไรโบโซมชนิด 30 เอส (30S) และทำให้เกิดการสร้างโปรตีนที่ผิดปกติ เป็นผลให้จุลินทรีย์ถูกทำลาย ยาจึงมีคุณสมบัติในการฆ่าเชื้อโดยตรง ยากลุ่มนี้ได้แก่ สเตรปโตมัยซิน (streptomycin) อะมิโนไกลโคไซด์ (aminoglycoside) เช่น สเตรปโตมัยซิน (streptomycin) กานามัยซิน (kanamycin) และนีโอมัยซิน (neomycin)

5. กลุ่มที่มีผลการยับยั้งการสร้างกรดนิวคลีอิก (nucleic acid)

ยากกลุ่มนี้ทำให้เซลล์ไม่สามารถสร้างดีเอ็นเอ (DNA) ซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโต และการแบ่งตัวของจุลินทรีย์ จึงมีฤทธิ์การยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ ไรแฟมพิน (rifampin) เมโทรนิดาโซล (metronidazole) และยาในกลุ่มควิโนโลน (quinolone)

6. กลุ่มที่ขัดขวางกระบวนการเมแทบอลิซึมของจุลินทรีย์

ยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ ยาในกลุ่มซัลโฟนาไมด์ และไตรเมโทพริม ซึ่งจะไปยับยั้งกระบวนการเมแทบอลิซึมของกรดโฟลิก ทำให้แบคทีเรียไม่สามารถเจริญเติบโต และแบ่งตัวต่อไปได้ ยาจึงออกฤทธิ์แค่ยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์

7. กลุ่มที่มีผลการยับยั้งการสร้างกรดนิวคลีอิก (nucleic acid)

ยากกลุ่มนี้ทำให้เซลล์ไม่สามารถสร้างดีเอ็นเอ (DNA) ซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโต และการแบ่งตัวของจุลินทรีย์ จึงมีฤทธิ์การยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ ยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ ไรแฟมพิน (rifampin) เมโทรนิดาโซล (metronidazole) และยาในกลุ่มควิโนโลน (quinolone)

8. กลุ่มที่ขัดขวางกระบวนการเมแทบอลิซึมของจุลินทรีย์

ยาในกลุ่มนี้ได้แก่ ยาในกลุ่มซัลโฟนาไมด์ และไตรเมโทพริม ซึ่งจะไปยับยั้งกระบวนการเมแทบอลิซึมของกรดโฟลิก ทำให้แบคทีเรียไม่สามารถเจริญเติบโต และแบ่งตัวต่อไปได้ ยาจึงออกฤทธิ์แค่ยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์

9. กลุ่มที่ขัดขวางกระบวนการเมแทบอลิซึมของจุลินทรีย์

ยาในกลุ่มนี้ ได้แก่ ยาในกลุ่มซัลโฟนาไมด์ และไตรเมโทพริม ซึ่งจะไปยับยั้งกระบวนการเมแทบอลิซึมของกรดโฟลิก ทำให้แบคทีเรียไม่สามารถเจริญเติบโต และแบ่งตัวต่อไปได้ ยาจึงออกฤทธิ์แค่ยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์

2.8.2 ทำหน้าที่เป็นผู้ย่อยสลาย (decomposer)

แอกติโนมัยซีทเป็นจุลินทรีย์ที่พบมากในดิน สามารถผลิต extracellular enzyme ที่ช่วยย่อยสลายสารต่างๆ เช่น ลิกนิน ไคติน เซลลูโลส เป็นต้น นอกจากนี้บางชนิดสามารถย่อยสลายยาปราบศัตรูพืช เช่น diuron และ alachlor ซึ่งเป็นยาปราบศัตรูพืชที่มีพิษรุนแรง และย่อยสลายยาฆ่าแมลง lindane (γ -hexachloro cyclohexane) แอกติโนมัยซีทสามารถย่อยสลายสารที่มีโครงสร้างซับซ้อน เช่น สารประกอบจำพวก chlorobenzene, dichlorobenzene และ phenol รวมทั้งของเสียที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรม เช่น 1,4-dioxane และสามารถย่อยสลายพลาสติกชนิด Polytetramethylene succinate (PTMS) แอกติโนมัยซีท หลายชนิดสามารถทน และดูดซับสารพิษที่ปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมได้ เช่น แอกติโนมัยซีทสกุล *Streptomyces* และ *Amycolatopsis* สามารถทนต่อสารประกอบโครเมียม (Cr (VI)) และสะสมสารดังกล่าวไว้ในเซลล์ ซึ่งสามารถนำมาใช้บำบัดการปนเปื้อนโครเมียมในสิ่งแวดล้อมได้

ผลิตเอนไซม์และวิตามิน

จุลินทรีย์กลุ่มแอกติโนมัยสีทสามารถผลิตเอนไซม์ที่มีความสำคัญทางอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น เอนไซม์ transglutaminase ซึ่งผลิตโดย *Streptovercillium* และ *Streptomyces* มีประโยชน์ในการนำมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสิ่งทอ เอนไซม์กลุ่มโคอะไมเลส ทรานส์เอสเตอเรส ซึ่งผลิตโดย *Streptosporangium* sp. ที่คัดแยกจากใบข้าวโพด ซึ่งอาจมีประโยชน์ต่อการนำมาประยุกต์เพื่อปรับปรุงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการย่อยแป้ง เอนไซม์ไฮลาเนส ซึ่งเป็นเอนไซม์ที่มีสำคัญในอุตสาหกรรมการผลิตกระดาษ ผลิตโดย *Thermomonospora fusca* BD25 และ *Streptomyces cyaneus* SN32

แอกติโนมัยสีทสามารถผลิตวิตามินได้หลายชนิด เช่น *Streptomyces olivaceus* ผลิตวิตามิน B12 มีรายงานว่าแอกติโนมัยสีทที่คัดแยกจากดินบริเวณรอบบรอก รากและดินอิสระสามารถผลิตกลุ่มของวิตามินบีได้ นอกจากนี้ยังสามารถผลิตไทอะมีน ไบโอฟลาเวิน ฟลาโวโพรตีน วิตามินบี 12 และโค-เอนไซม์ เอ สามารถผลิตเอนไซม์ขับออกนอกเซลล์ (extracellular enzyme) ที่ช่วยย่อยสลายสารต่างๆ เช่น ลิกนิน ไคติน เซลลูโลส เป็นต้น นอกจากนี้บางชนิดสามารถย่อยสลายยาปราบศัตรูพืช เช่น diuron และ alachlor ซึ่งเป็นยาปราบศัตรูพืชที่มีพิษรุนแรง การคัดแยกแอกติโนมัยสีทสกุล *Streptomyces*, *Micromonospora* และ *Nocardia* จากดินบริเวณรอบรากพืชตระกูลส้ม (*Citrus limon* และ *C. sinensis*) และคัดแยกได้ *Streptomyces hygroscopicus* ซึ่งสามารถสร้างสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่สำคัญหลายชนิด ได้แก่ polyethers, azalomycin B และ nonpolyenic macrolide antibiotics

การประยุกต์ใช้เป็นตัวควบคุมทางชีวภาพ (biocontrol)

มีการศึกษาการใช้แอกติโนมัยสีทเป็นตัวควบคุมทางชีวภาพเพื่อควบคุมแบคทีเรีย และเชื้อราที่ก่อโรคพืชหลายชนิด เช่นการคลุกดินด้วยสปอร์ของแอกติโนมัยสีทสกุล *Streptomyces* สามารถควบคุมโรครากเน่า และลดจำนวนพยาธิตัวกลม (nematode) ในถั่วอัลฟัลฟาได้ การเคลือบเมล็ดพันธุ์พืชด้วยสปอร์หรือน้ำเลี้ยงเซลล์แอกติโนมัยสีทสามารถควบคุมเชื้อก่อโรคได้ เช่น เมื่อนำเมล็ดกะหล่ำมาเคลือบด้วยน้ำเลี้ยงเซลล์ของ *Streptomyces padanus* พบว่าสามารถลดการเกิดโรค damping off ที่เกิดจาก *Rhizoctonia solani* ได้ นอกจากนี้มีรายงานการใช้ *Streptomyces* sp. ในการควบคุมโรค damping off และ root rot ที่เกิดจาก *R. solani* ในถั่ว และมะเขือเทศด้วยเช่นกัน แอกติโนมัยสีทที่อาศัยบริเวณดินรอบรากพืชพบว่ามึบทบาท ช่วยส่งเสริมการเจริญแก่พืช ช่วยให้พืชทนต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม และป้องกันการเข้าทำลายของเชื้อก่อโรค ที่มีรายงานไว้ เช่น *Micromonospora carbonacea* สามารถเข้าอยู่อาศัยในรากกะหล่ำ และในดินห่างจากบริเวณรอบราก 4 เซนติเมตร และช่วยป้องกันพืชจากการเข้าทำลายของเชื้อ *Sclerotinia minor*

ตารางที่ 2.10 เชื้อแอคติโนมัยสีทที่สร้างสารปฏิชีวนะ

เชื้อจุลินทรีย์	สารประกอบ	ฤทธิ์ทางชีวภาพ
<i>Actinomadura carminata</i>	Carminomycin	Antitumour
<i>Saccharopolyspora erythraea</i>	Erythromycin	Broad-spectrum antibiotic
<i>S. albovinaceus</i>	Rifamycin B	Antiviral
<i>S. aureofaciens</i>	Tetracycline	Antibiotic
<i>S. avernmitilis</i>	Avermectin	Veterinary antiparasitic drug
<i>S. clavuligerus</i>	Clavulanic acid	Inhibits β -lactamase activity
<i>S. griseus</i>	Candidin	Antifungal
<i>S. griseus</i>	Cycloheximide	Antifungal, used in agriculture
<i>S. griseus</i>	Streptomycin	Antibiotic
<i>Amycolatopsis mediterranei</i>	Rifamicins	Antibiotic
<i>S. nodosus</i>	Amphotericin B	Antifungal
<i>S. noursei</i>	Nystatin	Antifungal
<i>A. orientalis</i>	Vancomycin	Antibiotic
<i>S. peucetius</i>	Daunorubicin HCl	Antitumour
<i>S. rimosus</i>	Oxytetracycline	Antibiotic
<i>S. venezuelae</i>	Chloramphenicol	Broad-spectrum antibiotic,
<i>S. verticillus</i>	Bleomycin sulfate	Antiviral
		Antitumour, used in the treatment
		Of lymphomas
<i>S. fradiae</i>	Tylosin	Growth promotion
<i>S. hygrosopicus</i>	Bialaphos	Herbicide
<i>S. hygrosopicus</i>	Herbimycin	Herbicide
<i>S. cinnamomensis</i>	Monensi	Growth promotion

ที่มา : วิวัฒน์ และเอกภพ, 2549

El-Tarabily และคณะ (2008) รายงานว่า *Micromonospora endolithica* ที่คัดแยกจากดินและมีความสามารถในการเข้าอยู่อาศัยภายในรากและดินรอบรากต้นถั่ว (*Phaseolus vulgaris* L.) สามารถละลายฟอสเฟตในดินในรูปที่ไม่ละลายน้ำให้อยู่ในรูปที่พืชสามารถนำไปใช้ได้ และส่งเสริมการเจริญของต้นถั่ว

El-Abyad และคณะ (1993) เคลือบเมล็ดมะเขือด้วยสปอร์ของ *Streptomyces* sp. ก่อนนำไปปลูก พบว่าสามารถควบคุมเชื้อก่อโรคได้ดี นอกจากนี้ น้ำเลี้ยงเชื้อของ *S. pulcher* และ *S. Canescens* เข้มข้น 80 เปอร์เซ็นต์ สามารถยับยั้งการงอกของสปอร์จาก *Fusarium oxysporum* f.sp. *lycopersici*, *Verticillium albo-atrum* และ *Alternaria solani* และยังมีการศึกษาการใช้ สเตรปโตมัยสิทควบคุมเชื้อราก่อโรคที่ราก และเชื้อราก่อโรคในเมล็ด

2.8.3 บทบาทและการประยุกต์ใช้เอนโดไฟติกแอกติโนมัยสิท

แอกติโนมัยสิทที่เข้าอาศัยอยู่ในเนื้อเยื่อพืชได้รับอาหาร และการป้องกันจากพืชอาศัย ในขณะที่เดียวกันพืชอาศัยก็ได้รับประโยชน์จากแอกติโนมัยสิท โดยเอนโดไฟติกแอกติโนมัยสิท สามารถสร้างสารเมแทบอไลต์ที่มีคุณสมบัติเป็นสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ (bioactive metabolite) ช่วยกระตุ้นการเจริญของต้นพืช บางชนิดสามารถตรึงไนโตรเจนให้แก่ต้นพืชหรือสร้างไฟโตฮอร์โมน (phytohormone) ช่วยให้พืชทนต่อการเกิดโรค (disease resistance) และป้องกันเข้าทำลายของเชื้อก่อโรค โดยการสร้างสารปฏิชีวนะ หรือ siderophore และแข่งขันกันแย่งอาหารระหว่างแอกติโนมัยสิทและเชื้อก่อโรคอื่นๆ สารเมแทบอไลต์ที่สร้างโดยเอนโดไฟติกแอกติโนมัยสิทที่มีคุณสมบัติเป็นสารปฏิชีวนะ ได้แก่ novobiocin และ cedarmycin ที่ผลิตโดย *Streptomyces* sp. ที่คัดแยกจาก *Aucuba japonica* และ *Cryptomeria japonica* ตามลำดับ สารปฏิชีวนะ alumycin เป็นสารปฏิชีวนะชนิดใหม่ในกลุ่ม anphthoquinone ซึ่งผลิตโดย *Streptomyces* sp. ที่คัดแยกจากปมรากของ *Alnus glutinosa* ในประเทศเยอรมัน เป็นต้น

สารเมแทบอไลต์ที่สร้างโดยเอนโดไฟติกแอกติโนมัยสิทที่มีรายงานว่ามียุทธศาสตร์ช่วยกระตุ้นการเจริญของพืช ได้แก่ pteridic acid A และ B ซึ่งสร้างออกมาในน้ำเลี้ยงเซลล์ของ *Streptomyces hygroscopicus* TP-A0451 ที่คัดแยกมาจากลาดันเฟิร์น (*Pteridium aquilinum*) สารดังกล่าวทำหน้าที่คล้ายออกซิน และกรดอินโดลอะซิติก ช่วยกระตุ้นความยาวของราก และเหนี่ยวนำให้เกิดการสร้างรากในส่วนของ hypocotyls ในถั่ว kidney bean นอกจากนี้มีรายงานว่า *Streptomyces thermoautotrophicus* UBT1 สามารถตรึงไนโตรเจนได้เช่นเดียวกับ *Frankia*

2.8.4 แอกติโนมัยสิทในดิน

โดยทั่วไปไม่ถือว่าแอกติโนมัยสิทจะมีอยู่มากในดินเท่านั้น แต่จะมีอยู่ในปริมาณมากในกองปุ๋ยหมัก หรือวัตถุเน่าเปื่อยอื่นๆ ในดินไต้น้ำ ใต้ทะเลสาบด้วย ในดินจุลินทรีย์พวกนี้จะอยู่ในปริมาณมาก ทั้งดินชั้นบน และดินชั้นล่าง แม้แต่ในส่วนลึกมากๆ ลงไปของหน้าตัดดิน ก็ยังปรากฏว่ามีเชื้อแอกติโนมัยสิทอาศัยอยู่

ปริมาณของแอกติโนมัยสีทในดิน นับได้ว่าเป็นปริมาณที่ค่อนข้างสูง โดยเฉลี่ยแล้วจะมีปริมาณมากใกล้ๆ กับปริมาณของแบคทีเรีย หรืออาจต่ำกว่าบ้างเพียงเล็กน้อย ปัจจัยที่ควบคุมปริมาณของแอกติโนมัยสีทส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสมบัติทางฟิสิกส์ของดิน ปริมาณอินทรีย์วัตถุ ความเป็นกรด-ด่างของดิน จากรายงานการประเมินโดยเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 10^5 ถึง 10^8 เซลล์ต่อดินแห้ง 1 กรัม อย่างไรก็ตาม ปริมาณที่สูงหรือต่ำกว่าปริมาณโดยเฉลี่ยมักพบอยู่เสมอ เช่น ในดินป่าบางแห่ง หรือ ดินที่มีเกษตรกรรม มีความอุดมสมบูรณ์สูง มีความเป็นด่างพอควร และค่อนข้างแห้ง จะมีเชื้อแอกติโนมัยสีทค่อนข้างสูง โดยทั่วไปมักพบแอกติโนมัยสีทในทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์สูงกว่าในดินที่ทำการเกษตรกรรมอื่นๆ และดินในเขตแห้งแล้งมากกว่าในเขตชุ่มชื้น

การประเมินปริมาณแอกติโนมัยสีทอาจทำได้ทั้งวิธีใช้กล้องจุลทรรศน์ หรือใช้วิธีนับจากจานเลี้ยงเชื้อ แต่วิธีหลังเป็นวิธีที่ให้ผลดีกว่าวิธีแรก การนับปริมาณโดยวิธี plate count อาจทำไปพร้อมกันกับการนับปริมาณแบคทีเรียในเพลทเดียวกัน ทั้งนี้เพราะแอกติโนมัยสีท ขึ้นได้ในอาหารชนิดที่มีอินทรีย์สารผสมอยู่ และมักขึ้นหลังจากที่แบคทีเรียขึ้นแล้ว จึงสะดวกต่อการนับประกอบกับลักษณะของโคโลนีก็มีความแตกต่างจากแบคทีเรียเป็นอันมาก คือลักษณะโคโลนีของแบคทีเรียมักจะมีลักษณะใส เป็นวงกลม ผิวของขอบโคโลนีเรียบ ส่วนของแอกติโนมัยสีทมีลักษณะทึบ เป็นวงกลม เช่นเดียวกัน แต่ผิวของขอบโคโลนีจะขรุขระ การนับปริมาณของแอกติโนมัยสีท โดยวิธีดังกล่าวนี้ นับว่ายังมีข้อเสียอยู่มาก เพราะขณะที่ทำให้ดินเจือจาง นั้นต้องมีการเขย่า ถ้าเขย่าแรงๆ mycelium อาจจะไม่แตกหักออกได้ ส่วนที่แตกหักออกจะงอก และเจริญเป็นโคโลนีปรากฏในอาหารด้วย จึงทำให้ค่าที่ได้มากกว่าค่าความจริง ทำให้วินิจฉัยธรรมชาติหรือกิจกรรมของจุลินทรีย์ชนิดนี้ในดินได้ผิดจากความจริง อีกประการหนึ่ง สำหรับชนิดที่สร้าง conidia ได้ บางครั้งจะปรากฏอยู่ในรูปดินในรูปของ conidia เสียเป็นส่วนใหญ่ เมื่อนำมาเลี้ยงในอาหารสำหรับนับ conidia มักจะเจริญเป็นโคโลนียาก จึงทนอยู่ในดินเป็นเวลานาน แม้อินดินจะมีสภาพไม่เหมาะสม เช่น สภาพขาดน้ำ แห้งแล้ง ฯลฯ ค่าที่ได้มักจะต่ำกว่าความเป็นจริงด้วยเหตุนี้จึงมีอุปสรรคนานับการดังกล่าวนี้ วิธีการประเมินปริมาณแอกติโนมัยสีทในดินจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการค้นคว้า วิจัยเพื่อหาวิธีที่เหมาะสมต่อไป และเป็นสิ่งที่ท้าทายนักจุลชีววิทยาของดินในปัจจุบันเป็นอย่างยิ่ง

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิราพร และคณะ (2554) ได้ศึกษาเชื้อแอกติโนมัยสีท 3 ไอโซเลต ได้แก่ KL-A-5-2 KL-B-2-11 และKL-B-3-3 ถูกแยกจากดินบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร และ 10 ไอโซเลต ได้แก่ BK1-2 BK1-4 BK2-1 BK2-2 BK2-7 BK5-11 BK9 G17 G20-4 และNON6-2 แยกจากดินบริเวณจังหวัดกรุงเทพมหานคร เชื้อเหล่านี้ถูกกำหนดโดยการวิเคราะห์ลักษณะทางอนุกรมวิธานเบื้องต้น ได้แก่ ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ลักษณะการเจริญ และลักษณะทางจีโนมไทป์ซึ่งวิเคราะห์ลำดับของลำดับเบสในช่วง 16S rDNA gene บางส่วน สามารถจำแนกเชื้อ

ออกเป็น 4 สกุล คือ *Streptomyces*, *Actinomadura*, *Micromonospora* และ *Nocardia* น้ำหมักของเชื้อแอกติโนมัยสีทเหล่านี้ถูกนำมาศึกษาฤทธิ์การยับยั้งจุลินทรีย์โดยวิธีการเอกาเวลดิฟฟิวชัน (agar well diffusion) และ เอการติสก์ดิฟฟิวชัน (agar disc diffusion) พบว่าเชื้อแอกติโนมัยสีทจำนวน 8 ไอโซเลต (คิดเป็นร้อยละ 61.54) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ ได้แก่ *Micrococcus luteus* ATCC 9341 *Bacillus subtilis* ATCC 6633 Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) DMST20654 และ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 จากผลการทดลองนี้อาจกล่าวได้ว่า เชื้อ แอกติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินเป็นแหล่งสำคัญของสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเภสัชกรรมได้ในอนาคต

นภาวัลย์ และคณะ (2547) ได้ศึกษาการคัดแยกและการคัดเลือกแบคทีเรียกลุ่มแอกติโนมัยสีทที่สามารถย่อยสลายพลาสติกโพลีคาโพรแลคโตน (PCL) เมื่อนำแอกติโนมัยสีทที่ทำการศึกษาทั้งหมด 323 ไอโซเลต แบ่งเป็นแอกติโนมัยสีทที่แยกจากดินที่มีทับถมของเศษพลาสติก 268 ไอโซเลต พบว่าแอกติโนมัยสีทที่สามารถย่อยพลาสติกได้มี 1 ไอโซเลต ได้แก่ ไอโซเลต 266C วัดเส้นผ่านศูนย์กลางของโคโลนีเท่ากับ 0.8 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางของวงใสเท่ากับ 1.18 เซนติเมตร นอกจากนี้เชื้อไอโซเลต 266C ยังสามารถย่อยสลายไตรบิวทีรีนและปาล์มได้อีกด้วย ในการย่อยสลายไตรบิวทีรีนและน้ำมันปาล์ม ของ แอกติโนมัยสีท คิดเป็นร้อยละ 87.29 และ 57.27 ตามลำดับ เชื้อแอกติโนมัยสีทที่ย่อยสลายไตรบิวทีรีน ได้อย่างมีประสิทธิภาพมี 6 ไอโซเลต ได้แก่ เชื้อไอโซเลต 62C 67C 72C 172C 178C และ 217C วัดเส้นผ่านศูนย์กลางของวงใสเท่ากับ 0.7 เซนติเมตร 0.9 เซนติเมตร 0.94 เซนติเมตร 0.72 เซนติเมตร 0.97 เซนติเมตร และ 0.49 เซนติเมตร ตามลำดับ เชื้อแอกติโนมัยสีทที่มีประสิทธิภาพในการย่อยน้ำมันปาล์มมี 6 ไอโซเลต ได้แก่ 4B 131C 226C 251C 252C และ 285C เมื่อนำแอกติโนมัยสีททั้ง 13 ไอโซเลตมาทำการจัดจำแนกโดยวิธีทางสัณฐานวิทยาและชีวเคมีพบว่าแอกติโนมัยสีททั้ง 13 ไอโซเลต มีลักษณะสبورคล้ายคลึงกับเชื้อแอกติโนมัยสีทในวงศ์ *Streptomycetaceae* สกุล *Streptomyces*

เกษม และคณะ (2547) ได้ศึกษาเชื้อแอกติโนมัยสีท จำนวน 28 ไอโซเลต ที่แยกจากดินบริเวณสระมรกต จังหวัดกระบี่ ดินบริเวณน้ำตกนางรอง จังหวัดนครนายก และดินเพาะปลูกพืชเขตดลิ่งชัน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ลักษณะทั่วไปของเชื้อเหล่านี้ถูกกำหนดโดยลักษณะทางสัณฐานวิทยา เชื้อแอกติโนมัยสีทส่วนใหญ่เป็นเชื้อสกุล *Streptomyces*, *Micromonospora* และที่ยังไม่สามารถระบุสกุลได้

วิจิตรา (2545) ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์เอกลักษณ์และคัดเลือกเชื้อที่มีฤทธิ์ต้านจุลชีพของแอกติโนมัยสีท 100 ไอโซเลตที่แยกจากดิน 35 ตัวอย่างจากบริเวณชายฝั่งของเกาะเสม็ดจังหวัด

ระยอง โดยอาศัยลักษณะทางสัณฐานวิทยา การเจริญ สรีรวิทยา และคุณสมบัติทางชีวเคมีของเชื้อพบว่าเชื้อที่แยกได้ 80 ไอโซเลตเป็นแบคทีเรียสกุลสเตรปโตมัยซิส และอีก 20 ไอโซเลตเป็นแบคทีเรียสกุลไมโครโมโนสปอรา การคัดเลือกขั้นต้นพบว่าสเตรปโตมัยซิส 55 ไอโซเลต และไมโครโมโนสปอรา 14 ไอโซเลตสามารถสร้างสารที่มีฤทธิ์ต้านจุลชีพได้โดยส่วนใหญ่สามารถสร้างสารต้านการเจริญของเชื้อ *Staphylococcus aureus* ATCC25923, *Bacillus subtilis* ATCC 6633 และ *Candida albicans* ATCC 10231 ได้ดีและมีบางไอโซเลตสามารถสร้างสารต้านเชื้อ *Escherichia coli* ATCC 25922 และ *Pseudomonas aeruginosa* ATCC 27853 ได้ การคัดเลือกขั้นที่สองพบว่าสายพันธุ์ PC 4-3 ที่ให้ผลดีในการต้านการเจริญของเชื้อจุลชีพถูกคัดเลือกเพื่อการหมักสารทุติยภูมิสายพันธุ์นี้มี L-diaminopimelic acid เป็นองค์ประกอบในผนังเซลล์ จากการวิเคราะห์ลำดับเบสบนสาย 16S rDNA และสายวิวัฒนาการพบว่ามีความใกล้เคียงกับสเตรปโตมัยซิสสายพันธุ์ NRRL B-1865 สิ่งสกัดด้วยเอธิลอะซิเตทจากน้ำหมักของสายพันธุ์นี้แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ *S.aureus* ATCC 25923, *B.subtilis* ATCC 6633 และ *C.albicans* ATCC 10231 ได้ เมื่อทำการแยกสารให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีทางโครมาโตกราฟีพร้อมการทดสอบฤทธิ์ต้านจุลชีพสามารถแยกได้สารในกลุ่ม ansamycins ที่เคยพบแล้ว 2 ชนิดคือ geldanamycin และ 17-O-demethylgeldanamycin การพิสูจน์โครงสร้างทางเคมีของสารนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล UV, IR, MS และ NMR spectroscopy ร่วมกับการเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีการรายงานว่าสาร geldanamycin แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ *S.aureus* ATCC 25923 และ *C.albicans* ATCC 10231

กรรณิการ์ (2009) คัดแยกแอกติโนมัยซิสจากดินรอบรากข้าวและรากพืชได้ แอกติโนมัยซิสทั้งหมด จำนวน 210 ไอโซเลต เมื่อนำมาจัดจำแนกออกตามกลุ่มสีของสปอร์สามารถจัดได้เป็น 7 กลุ่มสี ตาม ลักษณะสีสปอร์ โดยกลุ่มสปอร์สีเทามีสมาชิกจำนวนมากที่สุด (62 เพอร์เซ็นต์) จากการวิเคราะห์ ชนิดของ diaminopimelic acid ในเซลล์ที่ผ่านการย่อยพบว่า 163 ไอโซเลตพบ LL-diaminopimelic acid และ 47 ไอโซเลตพบ meso-diaminopimelic acid ซึ่งจัดจำแนกไอโซเลตที่คัดแยกได้เป็นกลุ่ม streptomycete และ non-streptomycete ตามลำดับ เมื่อนำตัวแทนกลุ่มของไอโซเลตที่เป็น nonstreptomycete มารับขูดด้วยการศึกษา 16S rRNA พบว่าไอโซเลตเหล่านี้จัดอยู่ในจีนัส *Actinomadura*, *Actinopolymorpha*, *Amycolatopsis*, *Microbispora*, *Micromonospora*, *Nocardia*, *Nonomuraea* และ *Sphaerisorangium* เมื่อทดสอบความสามารถของไอโซเลตที่คัดแยกได้ทั้งหมด ในการยับยั้ง *Xanthomonas oryzae* pv. *oryzae* TB 003 ด้วยวิธี overlay method และทดสอบการยับยั้ง *Fusarium proliferatum* DOAC 0842, *Helminthosporium oryzae* DOAC 1570 และ *Rhizoctonia solani* DOAC 1406 ด้วยวิธี dual culture plate assays พบว่า 141 ไอโซเลตสามารถยับยั้งการเจริญของ *Xanthomonas oryzae* และมีจำนวน 122, 88 และ 78 ไอโซเลตที่สามารถยับยั้ง *Fusarium proliferatum*, *Helminthosporium oryzae* และ *Rhizoctonia solani* ได้ตามลำดับ ทั้งนี้มี 41 ไอโซเลตที่สามารถยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทุกชนิด และไอโซเลต K8S3 ซึ่ง จากการศึกษาอื่น 16S rRNA พบว่าเหมือนกับ *Streptomyces hygroscopicus* เป็นไอโซเลตที่มีความสามารถสูงที่สุดในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบ และเป็นไอโซเลตที่มีผลส่งเสริมการงอกของเมล็ดข้าวได้ดีที่สุด ดังนั้นจึงเป็นไอโซเลตที่มีศักยภาพที่ดีในการนำไปพัฒนาใช้ต่อไป

จิตติ (2010) ทำการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทจำนวน 121 ไอโซเลต จากตัวอย่างดินบริเวณภูเขาทางภาคตะวันตกและดินป่าชายเลนในจำนวนเชื้อทั้งหมดนั้นพบเชื้อแอกติโนมัยสีท จำนวน 57 ไอโซเลตที่มีกรดโตอะมิโนพิเมลิกแบบ *meso* เป็นองค์ประกอบของผนังเซลล์ซึ่งเชื้อไอโซเลตเหล่านี้ถูกนำมาจัดกลุ่มโดยลักษณะทางพีโนไทป์ได้เป็น 12 กลุ่ม จากลักษณะตำแหน่งบน phylogenetic tree ลักษณะทางอนุกรมวิธานเคมีและลักษณะทางพีโนไทป์ของเชื้อตัวแทนในแต่ละกลุ่มแสดงว่าเชื้อเหล่านี้เป็นสมาชิกของเชื้อแอกติโนมัยสีทสกุล *Agromyces*, *Dactylosporangium*, *Micromonospora*, *Microbispora* และ *Planotetraspora* การวิจัยครั้งนี้พบว่าเชื้อไอโซเลต TJ2-2 และ CM9-9 แสดงลักษณะทางสัณฐานวิทยาและอนุกรมวิธานเคมีทั่วไปของเชื้อสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* ตามลำดับ แต่มีลักษณะทางจีโนมไทป์ และพีโนไทป์ที่แตกต่างไปจากเชื้อสปีชีส์มาตรฐานทั้งหมดที่เป็นสมาชิกในสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* ดังนั้นเชื้อไอโซเลต TJ2-2 และ CM9-9 จึงถูกตัดสินให้เป็นเชื้อสปีชีส์ใหม่ของสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* โดยให้ชื่อว่า *Micromonospora pattaloongensis* และ *Agromyces tropica* นอกจากนี้ น้ำหมักที่ได้จากเชื้อตัวแทนในแต่ละกลุ่มถูกนำมาสกัดด้วยเอทิลอะซีเตตและนำไปทดสอบกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ พบว่าเชื้อจำนวนมากกว่าร้อยละ 40.3 แสดงกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ได้เป็นอย่างดี จากข้อมูลที่ได้ศึกษาทั้งหมดนี้สามารถสรุปได้ว่าความหลากหลายของแอกติโนมัยสีทในบริเวณป่าชายเลน และดินภูเขาทางภาคตะวันตกของประเทศไทยมีค่อนข้างสูงและควรจัดเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพชนิดใหม่จากเชื้อแอกติโนมัยสีทต่อไป

จิตติ (2547) ทำการศึกษาเพื่อหาสายพันธุ์แอกติโนมัยสีทจากดินป่าพรุจังหวัดตรัง พัทลุง ยะลา และนราธิวาส พบว่าสามารถแยกเชื้อที่สร้างสปอร์เดี่ยวบนเส้นใยได้จำนวน 52 ไอโซเลต จากการศึกษาลักษณะทางพีโนไทป์ และทางอนุกรมวิธานเคมีรวมทั้งการวิเคราะห์ลำดับเบสในช่วง 16S rDNA จึงสามารถพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อเหล่านี้ได้เป็นแบคทีเรียในสกุล ไมโครโมโนสปอราพบว่าเชื้อที่แยกได้มีกรด *meso*-diaminopimelic ในผนังเซลล์ มีน้ำตาล xylose และ arabinose และพบ phospholipid ชนิด phosphatidylethanolamine เป็นองค์ประกอบหลักรวมทั้งมีกรดไขมันส่วนใหญ่แบบ *iso*-C(,16:0), *iso*-C(,15:0) *iso*-C(,17:0), *anteiso*-C(,16:0) *anteiso*-C(,15:0) และ *anteiso* C(,17:0) และมี menaquinones ชนิด MK-9(H,(4)), MK-9(H,(6)) หรือ MK-10(H,(4)) นอกจากนี้พบว่าปริมาณ G+C ของสาย DNA อยู่ในช่วง 71-73 mol% จากผลของความคล้ายคลึงทาง DNA และลักษณะทางสรีรวิทยา และชีวเคมี บางประการสามารถแบ่งแยกเชื้อเหล่านี้ได้เป็น 11 กลุ่ม และสามารถพิสูจน์เอกลักษณ์เชื้อกลุ่มที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(8 สายพันธุ์) และกลุ่มที่ 3 (7 สายพันธุ์) เป็น *M. chalicea* และ *M. aurantiaca* ตามลำดับ สำหรับเชื้อไมโครโมโนสปอรา 9 กลุ่ม ที่เหลือแสดงผลของความคล้ายคลึงทาง DNA (12.9-53.1%) และลำดับเบสในช่วง 16S rDNA (97.5-99.2%) ในระดับต่ำรวมทั้งมีลักษณะทางฟีโนไทป์แตกต่างไปจากเชื้อไมโครโมโนสปอราที่เคยมีรายงานไว้จึงสามารถจัดเป็นเชื้อชนิดใหม่และได้เสนอชื่อสำหรับเชื้อกลุ่มที่ 7 (2 สายพันธุ์) และกลุ่มที่ 11 (1 สายพันธุ์) เป็น *Micromonospora eburnea* และ *Micromonospora aurantionigra* ตามลำดับ จากการศึกษาสารพิษภูมิของเชื้อที่คัดเลือกสายพันธุ์ TT1-11 ซึ่งแสดงฤทธิ์ต้านเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบพบว่าสามารถแยกสิ่งสกัดด้วยเอธิลอะซิเตทจากน้ำหมักเชื้อให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีการทางโครมาโตกราฟีได้สารใหม่พวก polyene macrolide lactam 1 ชนิด คือ Micromonosprin A (9, 11, 13-trihydroxy-14, 19, 24-trimethyl-1-azacyclotetracosan-3,5,7,15,17,19,21-heptaen-2-one) นอกจากนี้ได้ทำการดัดแปลงโครงสร้างของสารใหม่นี้ด้วยปฏิกิริยาไฮโดรจีเนชันได้สารอนุพันธ์อีก 1 ชนิด คือ 9,11,13-trihydroxy-14,19,24-trimethyl-1-azacyclotetracosan-2-one การพิสูจน์โครงสร้างทางเคมีของสารเหล่านี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล UV, IR, MS และ NMR spectroscopy สาร Micromonosporin A นี้ไม่เสถียร และไม่แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ อย่างไรก็ตามสารอนุพันธ์ที่เตรียมได้แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อจุลินทรีย์อย่างอ่อนและแสดงฤทธิ์ต้านเชื้อมาลาเรีย *Plasmodium falciparum* (K1, multidrug-resistant strain) ที่ระดับ IC₅₀ = 3.1 (+,m) กรัมต่อมิลลิลิตร และเชื้อวัณโรคที่ระดับ MIC = 50 (+,m) กรัมต่อมิลลิลิตร

เกศแก้วกัลยา และคณะ (2555) การคัดกรอง และการศึกษาลักษณะอนุกรมวิธานเบื้องต้นของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่แยกจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เชื้อที่ถูกคัดแยกมาจากดินบริเวณน้ำตกในอุทยาน นำมาวิเคราะห์ลักษณะทางอนุกรมวิธาน คือ ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ลักษณะการเจริญ และวิเคราะห์ลำดับเบสในช่วง 16S rRNA gene สามารถจำแนกเชื้อได้ 2 สกุล คือ *Streptomyces* และ *Micromonospora* และนำเชื้อที่ถูกทดสอบนำมาศึกษากิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญมากเกี่ยวกับด้านทางเภสัชกรรม และด้านเกษตรกรรมสามารถนำไปพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในอนาคตได้

ดุขฎี และคณะ (2555) เชื้อแอคติโนมัยสีทบนพื้นผิวที่แยกจากต้นข้าว (*Oryza sativa* L.) และกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ของเชื้อนั้น โดยหาเชื้อได้เป็นจำนวน 50 ไอโซเลตจากดินบริเวณต้นข้าว และตัวอย่างใบข้าวที่จังหวัด สุพรรณบุรี อ่างทอง อยุธยา และปทุมธานี ได้นำมาวิเคราะห์ลักษณะทางสัณฐานวิทยา และลักษณะการเจริญ และทดสอบกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ต่างๆ เบื้องต้น และสามารถหาจุลินทรีย์ทดสอบที่สามารถต้านโรคที่เกิดขึ้นในข้าวได้ นำมาวิเคราะห์ลำดับเบส ในช่วง 16S rRNA gene และวิเคราะห์ Phylogenetic tree ของเชื้อทดสอบเหล่านี้

จุฬามาศ และคณะ (2554) อนุกรมวิธานและองค์ประกอบทางเคมีเบื้องต้นของเชื้อไมโครโมโนสปอรา ได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะทางสัณฐานวิทยาและการวิเคราะห์ลำดับเบสในช่วง 16S rRNA gene พบว่าเชื้อในสกุล *Micromonospora* มีความคล้ายคลึงกับเชื้อ *Micromonospora tulbaghia* มากที่สุด ดังนั้นจึงได้หาว่าเชื่อดังกล่าวมีฤทธิ์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อชนิดใดบ้างโดยการวิเคราะห์ทางเคมี

Hamaki และคณะ (2005) พบเชื้อแอกติโนมัยซีทสปิชีส์ใหม่ เมื่อเพาะเลี้ยงลงบนอาหารชอยเอ็กแทรกท์ เอการ์ (soil extract agar) ซึ่งเป็นอาหารที่ไม่ได้ใช้กันโดยทั่วไป อาหารชนิดนี้ประกอบด้วยสารสกัดจากดิน (soil extract) 500 มิลลิกรัมต่อลิตร ผงวุ้น (agar) 15 กรัมต่อลิตร และไซโคลเฮกซิเมด (cycloheximide) 50 มิลลิกรัมต่อลิตร การเตรียมอาหารสารสกัดจากดิน (soil extract) ทำโดยใช้ดิน 1 กิโลกรัม ผสมกับสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (NaOH) ความเข้มข้น 50 มิลลิโมลาร์ ปริมาตร 2 ลิตร บ่มไว้ค้างคืนที่อุณหภูมิห้อง นำไปกรอง และปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 18,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 60 นาที นำส่วนใสมาทำให้ปราศจากเชื้อโดยการกรองผ่านแผ่นกรองขนาด 0.2 ไมโครเมตร เมื่อเชื้อเจริญทำการคัดเลือกเชื้อแอกติโนมัยซีท โดยการตรวจดูโคโลนีภายใต้กล้องจุลทรรศน์ ได้เชื้อแอกติโนมัยซีท 6 สายพันธุ์ จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene และการศึกษาสายวิวัฒนาการ (phylogenetic tree) พบว่าเชื้อที่แยกได้มีแนวโน้มเป็นเชื้อแอกติโนมัยซีทสปิชีส์ใหม่ในสกุล *Actinomadura* จำนวน 2 สายพันธุ์ สกุล *Streptosporangium* จำนวน 1 สายพันธุ์ และสกุล *Acrocarpospora* จำนวน 1 สายพันธุ์ ส่วนอีก 2 สายพันธุ์ พิสูจน์เอกลักษณ์ได้เป็น *Microbacterium cookie* และ *Frankia* sp.

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาอนุกรมวิธานของเชื้อแอกติโนมัยสัท

3.1 เชื้อที่ใช้ในการทดลอง

ได้มาจากนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา 2556 ได้แก่

1. *45
2. PCWR-4-6
3. DH51B-4-3
4. PN51B-9-4

3.2 การศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์ (phenotype)

3.2.1 การศึกษาลักษณะสัณฐานวิทยาของเชื้อแอกติโนมัยสัท

เลี้ยงเชื้อแอกติโนมัยสัทลงบนอาหารสูตรดัดแปลงชอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ (soil extract agar, modified) ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 ถึง 28 วัน หรือจนกว่าเชื้อจะสร้างสปอร์ ตรวจสอบลักษณะสปอร์ด้วยกล้องจุลทรรศน์โดยใช้เลนส์ส่องระยะไกล (long-working distance) กำลังขยาย 400 เท่า

3.2.2 การศึกษาลักษณะการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสัท

ตรวจสอบการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสัทหายากโดยการเลี้ยงลงบนอาหาร กลูโคสแอสพาราจีน เอกการ์ (glucose asparagine agar) (ภาคผนวก ก) อาหารนิวเทรียนท์ เอกการ์ (nutrient agar) (ภาคผนวก ก) และอาหารต่างๆตาม International *Streptomyces* Project (ISP) (Shirling และ Gottlieb, 1966) ซึ่งได้แก่ อาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอกการ์ (yeast extract - malt extract agar, ISP2) อาหารโอทมีล เอกการ์ (oatmeal agar, ISP3) (ภาคผนวก ก) อาหารอินออร์แกนิก ซอลท์-สตาร์ช เอกการ์ (inorganic salt - starch agar, ISP4) (ภาคผนวก ก) อาหารกลีเซอรอล-แอสพาราจีน เอกการ์ (glycerol-asparagine agar, ISP5) (ภาคผนวก ก) อาหารเปปโตน-ยีสต์เอ็กแทรกท์ ไอรอน เอกการ์ (peptone-yeast extract iron agar, ISP6) (ภาคผนวก ก) และอาหารไทโรซีน เอกการ์ (tyrosine agar, ISP7) (ภาคผนวก ก) โดยการทำเป็นสารละลายสปอร์ (spore suspension) หรือสารละลายเซลล์ (cell suspension) แล้วหยดลงบนอาหารต่างๆ ปริมาตร 10 ไมโครลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ตรวจสอบผลโดยดูการเจริญ สีของเส้นใยอาหาร สีของเส้นใยอากาศ และสีของรงควัตถุที่ละลายน้ำได้ โดยเทียบกับกระดาศสีมาตรฐาน (The NBS-IBCC color system) (Kelly, 1964)

3.2.3 การศึกษาลักษณะทางสรีรวิทยาและชีวเคมี

3.2.3.1 การใช้แหล่งคาร์บอน (carbon utilization)

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทปริมาณ 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารเบซอล เอการ์ (basal agar medium, ISP9) (ภาคผนวก ก) (Shirling และ Gottlieb. 1966) ที่เติมแหล่งคาร์บอนความเข้มข้นร้อยละ 1 บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ตรวจสอบผลโดยเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของเชื้อบนอาหารที่เติมแหล่งคาร์บอนชนิดต่างๆ ที่ต้องการทดสอบกับชุดควบคุมเชิงลบ คือ เชื้อที่เจริญบนอาหารที่ไม่เติมแหล่งคาร์บอน และชุดควบคุมเชิงบวก คือ เชื้อที่เจริญบนอาหารที่เติมน้ำตาลดี-กลูโคส (D-glucose) โดยให้ผลการตรวจสอบดังนี้

- (1) เมื่อเชื้อเจริญบนอาหารที่เติมแหล่งคาร์บอนที่ต้องการทดสอบได้เท่ากับหรือดีกว่าอาหารชุดควบคุมเชิงบวก ให้บันทึกผลเป็นบวก (+)
- (2) เมื่อเชื้อเจริญบนอาหารที่เติมแหล่งคาร์บอนที่ต้องการทดสอบได้ดีกว่าอาหารชุดควบคุมเชิงลบแต่เจริญได้น้อยกว่าอาหารชุดควบคุมเชิงบวก ให้บันทึกผลเป็นปานกลาง (±)
- (3) เมื่อเชื้อเจริญบนอาหารที่เติมแหล่งคาร์บอนที่ต้องการทดสอบได้เท่ากับหรือน้อยกว่าอาหารชุดควบคุมเชิงลบ ให้บันทึกผลเป็นลบ (-)

แหล่งคาร์บอนที่ใช้ในการทดสอบ คือ น้ำตาลดี-ไซโลส (D-xylose) น้ำตาลดี-กาแลกโตส (D-galactose) น้ำตาลดี-เซลโลไบโอส (D-cellobiose) น้ำตาลดี-ซาลิซิน (D-salicin) น้ำตาลแอล-อะราบินโนส (L-arabinose) น้ำตาลดี-ราฟฟิโนส (D-raffinose) น้ำตาลดี-แมนโนส (D-mannose) น้ำตาลดี-ฟรุกโตส (D-fructose) น้ำตาลแอล-รามโนส (L-rhamnose) น้ำตาลดี-ซูโครส (D-sucrose) น้ำตาลดี-เมลิไบโอส (D-melibiose) น้ำตาลดี-มอลโตส (D-maltose) น้ำตาลแลกโตส (lactose) กลีเซอรอล (glycerol) และน้ำตาลดี-แมนนิทอล (D-mannitol)

3.2.3.2 ความสามารถในการย่อยสลายแป้ง (starch hydrolysis)

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทปริมาณ 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารอินออร์แกนิก ซอลท์-สตาร์ช เอการ์ (inorganic salt-starch agar, ISP4) (ภาคผนวก ก) (Shirling และ Gottlieb. 1966) ที่มีแป้งเป็นแหล่งคาร์บอน บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน นำสารละลายไอโอดีนลาดลงบนผิวอาหาร หากเชื้อสามารถย่อยแป้งได้จะเกิดบริเวณใสรอบโคโลนี

3.2.3.3 ความสามารถในการย่อยเจลาติน (gelatin liquefaction)

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีทปริมาณ 100 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารเหลวบูลลิลลอน เจลาติน (bouillon gelatin broth) (ภาคผนวก ก) (Arai. 1975) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 21 วัน ตรวจสอบผลโดยการ

นำหลอดอาหารไปบ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที หากมีการย่อยเจลาตินอาหารจะมีลักษณะเหลว

3.2.3.4 ความสามารถในการรีดิวซ์ไนเตรต (nitrate reduction)

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 100 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารเหลวเปปโตเน โฟแทสเซียมไนเตรต (peptone KNO₃) (ภาคผนวก ก) (Arai, 1975) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ทดสอบการรีดิวซ์ไนเตรตโดยหยดกรดซัลฟานิลิก (sulfanilic acid) ปริมาตร 2 หยด (ภาคผนวก ข) และสารละลายไดเมทิลแนปทิลลามีน (N, N-dimethyl-1-naphthylamine) ปริมาตร 3 หยด (ภาคผนวก ข) หากมีการเปลี่ยนรูปไนเตรตเป็นไนไตรต์สีของอาหารจะเปลี่ยนเป็นสีชมพูหรือสีแดง

3.2.3.5 ความสามารถในการย่อยโปรตีน

1. นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 100 ไมโครลิตร หยดลงในหลอดอาหารเหลวสกีมมิลค์ (skim milk) (ภาคผนวก ก) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน หากเชื้อสามารถย่อยโปรตีนในนมได้อาหารจะมีลักษณะใส

2. นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงในหลอดอาหารเหลวสกีมมิลค์ (skim milk) (ภาคผนวก ก) (Gordon และ คณะ. 1974) บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน หากเชื้อสามารถย่อยโปรตีนในนมได้จะเกิดบริเวณใสรอบโคโลนี

3.2.3.6 ความสามารถในการเจริญบนอาหารที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl)

ในระดับความเข้มข้นต่างๆ

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีการเติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ที่ความเข้มข้นร้อยละ 1 1.5 2 3 4 5 6 และ 7 บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ตรวจสอบผลการเจริญของเชื้อ

3.2.3.7 ความสามารถในการเจริญที่อุณหภูมิต่างๆ

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) บ่มที่อุณหภูมิ 25 30 37 40 45 และ 50 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ตรวจสอบผลการเจริญของเชื้อ

3.2.3.8 ความสามารถในการเจริญบนอาหารที่มีความเป็นกรด-ด่างระดับต่างๆ

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีการปรับค่าความเป็นกรด-ด่างที่ 4 5 6 7 8 9 10 11 และ 12 บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน ตรวจสอบผลการเจริญของเชื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.9 การสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรต

(acid production from carbohydrates)

นำสารละลายสปอร์หรือสารละลายเซลล์ของเชื้อแอสคิตินัมยีสี่ ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงบนอาหารเบซอล อินออร์แกนิก ไนโตรเจน (basal inorganic nitrogen medium) (ภาคผนวก ก) (Gordon และคณะ. 1974) ที่เติมแหล่งคาร์โบไฮเดรตความเข้มข้นร้อยละ 1 บ่มที่ อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 14 วัน สังเกตการเปลี่ยนสีของอาหารทดสอบโดยหากเชื้อ สามารถสร้างกรดได้อาหารจะเปลี่ยนจากสีม่วงเป็นสีเหลือง

คาร์โบไฮเดรตที่ใช้ในการทดสอบ คือ น้ำตาลดี-กลูโคส (D-glucose) น้ำตาลดี-ไรโบส (D-ribose) น้ำตาลดี-ไซโลส (D-xylose) น้ำตาลดี-กาแลกโตส (D-galactose) น้ำตาล ดี-เซลโลไบโอส (D-cellobiose) น้ำตาลดี-ซาลิซิน (D-salicin) น้ำตาลแอล-อะราบิโนส (L-arabinose) น้ำตาลดี-ราฟฟิโนส (D-raffinose) น้ำตาลดี-ฟรุกโตส (D-fructose) น้ำตาล แอล-แรมโนส (L-rhamnose) น้ำตาลดี-ซูโครส (D-sucrose) น้ำตาลแลกโตส (lactose) กลีเซอรอล (glycerol) และน้ำตาลดี-แมนนิทอล (D-mannitol)

3.3 การศึกษาลักษณะทางเคมีไทย

3.3.1 การเตรียมเซลล์แห้ง

เลี้ยงเชื้อแอสคิตินัมยีสี่ในอาหารเหลวกลูโคส-ยีสต์เอ็กแทรกท์ (glucose-yeast extract broth) (ภาคผนวก ก) บนเครื่องเขย่าควบคุมอุณหภูมิ ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ความเร็ว 200 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 วัน จากนั้นเก็บเซลล์ โดยนำน้ำหนัที่ได้มาปั่นเหวี่ยงที่ความเร็วรอบ 7000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที เทส่วนใสทิ้ง แล้วล้างเซลล์ด้วยน้ำกลั่นปลอดเชื้อจำนวน 5 ครั้ง นำเซลล์ที่ได้ไปทำแห้งโดยใช้เครื่องทำแห้งแบบแช่เยือกแข็ง (freeze dryer) เก็บรักษาเซลล์แห้งที่ได้ ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป

3.3.2 การวิเคราะห์ลักษณะไอโซเมอร์ของกรดโตอะมิโนพิเมลิกที่ผนังเซลล์

(diaminopimelic acid, DAP)

ชั่งเซลล์แห้งหนัก 10 กรัม ลงในหลอดทดลองฝาเกลียว เติมกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 6 นอร์มอล (6N HCl) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ปิดฝาให้แน่นแล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 18 ชั่วโมง วางทิ้งไว้ให้เย็น กรองแล้วนำส่วนใสที่ได้ไปทำให้แห้งโดยเครื่องระเหยแห้งสถานะ สูญญากาศ (evaporator) ละลายตัวอย่างที่แห้งแล้วด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 400 ไมโครลิตร นำสารละลายที่ได้และสารละลายมาตรฐาน (2, 6 DAP คือ meso DAP และ LL-DAP ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร จุดลงบนแผ่น HPTLC cellulose ขนาด 10x10 ไมโครเมตร นำแผ่น TLC ที่ได้มาจุ่มลงในตัวทำละลายผสมของเมทานอล : น้ำ : กรดไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 6 นอร์มอล : ไพริดีน (methanol : water : 6N HCl : pyridine) อัตราส่วน 80 : 26 : 4 : 10 ทิ้งไว้จนตัว ทำละลายผสมเคลื่อนที่ไปจนถึงขอบเขตที่กำหนด (ห่างจากขอบ 1 มิลลิเมตร) รอให้แห้ง ดีเวลอป (develop) ซ้ำอีก 1 ครั้ง นำแผ่น TLC ที่ได้มาฉีดพ่นด้วยสารละลายนินไฮดรินความเข้มข้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร้อยละ 0.4 (0.4% ninhydrin solution) ในสารละลายบิวทานอลที่อิ่มตัวด้วยน้ำ (water-saturated n-butanol) รอให้แห้ง นำไปอบที่ตู้อบลมร้อน (hot air oven) ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที ตรวจสอบแถบของสารที่เกิดขึ้นเทียบกับแถบมาตรฐาน ไดอะมิโนพิเมติกไอโซเมอร์ต่างๆ

3.3.3 การวิเคราะห์ชนิดของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ (whole-cell sugar)

ชั่งเซลล์แห้งหนัก 50 มิลลิกรัม ลงในหลอดทดลองฝาเกลียว เติมกรดซัลฟิวริกความเข้มข้น 1 นอร์มอล (1N H₂SO₄) ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ปิดฝาให้แน่น นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็น ปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง โดยเติมสารละลายอิ่มตัวของ แบเรียมไฮดรอกไซด์ (Ba(OH)₂) ลงไปจนมีค่าความเป็นกรด-ด่างที่ 5.2-5.5 นำไปปั่นเหวี่ยงให้ ตกตะกอน นำส่วนใสที่ได้มาเติมเอทานอล (ethanol) 1 ถึง 2 หยด เพื่อป้องกันการเกิดฟอง แล้วระเหยให้แห้งภายใต้สภาวะสุญญากาศ ละลายตัวอย่างที่แห้งแล้วด้วยน้ำกลั่นปริมาตร 400 ไมโครลิตร นำสารละลายที่ได้ และสารละลายน้ำตาลมาตรฐาน (ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อ มิลลิลิตร) ไปจุดลงบนแผ่น HPLC cellulose (Merck, no.5716) ขนาด 10x10 เซนติเมตร นำแผ่น TLC ที่ได้มาจุ่มลงในตัวทำละลายผสมของบิวทานอล : น้ำกลั่น : ไพรีดีน : โทลูอีน (n-butanol : water : toluene : pyridine) อัตราส่วน 10 : 6 : 6 : 1 ทิ้งไว้จนตัวทำละลายผสมเคลื่อนที่ไปจนถึง ขอบเขตที่กำหนด (ห่างจากขอบ 1 มิลลิเมตร) รอให้แห้ง ดีเวลอป (develop) ซ้ำอีกครั้ง นำแผ่น TLC ที่ได้มาฉีดพ่นด้วยสารละลายแอนนิลีน พทาเลท (aniline phthalate) (ภาคผนวก ข) รอให้แห้ง นำไปอบที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 นาที ตรวจสอบจุดที่เกิดขึ้นเทียบกับสารละลาย น้ำตาลมาตรฐาน บริเวณที่ปรากฏแถบสีของน้ำตาลมาตรฐานมี 2 แบบ คือ น้ำตาลที่มีจำนวน คาร์บอนอะตอมเท่ากับ 5 อะตอม จะให้แถบสีชมพู ได้แก่ น้ำตาลไรโบส น้ำตาลไซโลส และน้ำตาล อะราบินอส ส่วนน้ำตาลที่มีจำนวนคาร์บอนอะตอมเท่ากับ 6 อะตอม จะให้แถบสีเหลือง ได้แก่ น้ำตาล แรมโนส น้ำตาลแมนโนส น้ำตาลกลูโคส และน้ำตาลกาแลกโตส (Komagata และ Suzuki. 1987)

สารละลายน้ำตาลมาตรฐาน (ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร) เตรียมเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยน้ำตาลกาแลกโตส น้ำตาลแมนโนส น้ำตาลไซโลส และน้ำตาลแรมโนส กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วยน้ำตาลกลูโคส น้ำตาลอะราบินอส และน้ำตาลไรโบส

3.3.4 การวิเคราะห์ไขมันชนิดมีขั้ว (polar lipids)

ชั่งเซลล์แห้งหนัก 150 มิลลิกรัม ลงในหลอดทดลองฝาเกลียว เติมสารละลายผสมของ เมทานอล (methanol) : น้ำเกลือความเข้มข้นร้อยละ 0.3 (0.3% NaCl) อัตราส่วน 100 : 10 ปริมาตร 3 มิลลิลิตร และปิโตรเลียม อีเทอร์ (petroleum ether) ปริมาตร 3 มิลลิลิตร ผสมให้เข้า กันเป็นเวลา 15 นาที ดูดสารละลายส่วนบนทิ้ง เติมปิโตรเลียม อีเทอร์ ปริมาตร 1 มิลลิลิตร ผสมให้ เข้ากันแล้วดูดสารละลายส่วนบนทิ้ง นำไปต้มในน้ำที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที ทำให้เย็นที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 นาที เติมสารละลายผสมของคลอโรฟอร์ม (chloroform) : เมทานอล : น้ำ อัตราส่วน 90 : 100 : 30 ปริมาตร 2.3 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันเป็น

เวลา 1 ชั่วโมง นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ดูส่วนใสไปใส่ในหลอดทดลองใหม่ เติมสารละลายผสมของคลอโรฟอร์ม : เมทานอล : น้ำ อัตราส่วน 50 : 100 : 40 ปริมาตร 2.3 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลองเดิม ผสมให้เข้ากันเป็นเวลา 30 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ดูส่วนใสไปรวมในหลอดทดลองใหม่ข้างต้น ทำการสกัดซ้ำอีกครั้ง เติมคลอโรฟอร์มปริมาตร 1.3 มิลลิลิตร และน้ำปริมาตร 1.3 มิลลิลิตร ใส่ลงในหลอดสารละลายส่วนใสที่ได้ แล้วผสมให้เข้ากัน นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 3,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 10 นาที ดูสารละลายส่วนบนทิ้งแล้วนำสารสกัดส่วนล่างไปเป่าให้แห้งด้วยก๊าซไนโตรเจน ละลายสารตัวอย่างที่แห้งแล้วด้วยคลอโรฟอร์ม : เมทานอล อัตราส่วน 2 : 1 ปริมาตร 60 ไมโครลิตร ดูสารตัวอย่างปริมาตร 10 ไมโครลิตร จุดลงบนแผ่น silica TLC (Merck 60 F₂₅₄, 10x10 cm) ทำจำนวน 4 แผ่น นำแผ่น TLC ที่ได้มาทำการดีเวลอป (develop) 2 ทิศทาง (two-dimensional development) ในระบบตัวทำละลาย 2 ชนิด โดยจุ่มแผ่น TLC ลงในตัวทำละลายผสมของคลอโรฟอร์ม : เมทานอล : น้ำ อัตราส่วน 65 : 25 : 4 ทิ้งไว้จนตัวทำละลายผสมเคลื่อนที่ไปจนถึงขอบเขตที่กำหนด (ห่างจากขอบ 1 มิลลิเมตร) รอให้แห้ง จากนั้นจุ่มแผ่น TLC แผ่นเดิมลงในตัวทำละลายผสมของคลอโรฟอร์ม : กรดอะซิติก (acetic acid) : เมทานอล : น้ำ อัตราส่วน 40 : 7.5 : 6 : 2 โดยกลับด้าน TLC ในทิศทางที่ตั้งฉากกับแนวเดิม ทิ้งไว้จนตัวทำละลายผสมเคลื่อนที่ไปจนถึงขอบเขตที่กำหนด (ห่างจากขอบ 1 มิลลิเมตร) รอให้แห้งแล้วนำไปฉีดพ่นด้วยรีเอเจนต์ (reagent) ชนิดต่างๆ (Minnikin และคณะ. 1984) ดังนี้

- (1) ฉีดพ่นด้วย Dittmer & Lester reagent (ภาคผนวก ข) แล้วรอให้แห้ง สำหรับวิเคราะห์ ฟอสโฟลิปิดทั้งหมด (จุดสีน้ำเงิน)
- (2) ฉีดพ่นด้วย Ninhydrin reagent (ภาคผนวก ข) รอให้แห้ง อบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที สำหรับวิเคราะห์ฟอสฟาติดีลเอทานอลามีน (phosphatidylethanolamine, PE) เมทิล-ฟอสฟาติดีลเอทานอลามีน (methyl-phosphatidylethanolamine, methyl-PE) และไฮดรอกซิลฟอสฟาติดีลเอทานอลามีน (OH-phosphatidylethanolamine, OH-PE) (จุดสีชมพู)
- (3) ฉีดพ่นด้วย Anisaldehyde reagent (ภาคผนวก ข) รอให้แห้ง อบที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ใช้สำหรับวิเคราะห์ไกลโคลิปิด (จุดสีเขียวอมเหลือง) และลิปิดอื่นๆ (จุดสีน้ำเงิน)
- (4) ฉีดพ่นด้วย Dragendorff reagent (ภาคผนวก ข) แล้วรอให้แห้ง สำหรับวิเคราะห์ ฟอสฟาติดีลโคลีน (phosphatidylcholine, PC) (จุดสีส้ม)
- (5) ฉีดพ่นด้วย Phosphomolybdic acid (ภาคผนวก ข) ใช้ตรวจไขมันชนิดมีขั้ว (polar lipids) ทั้งหมดในเซลล์ ถ้าสารบนแผ่น TLC ใดเป็นไขมันชนิดมีขั้ว จะเกิดจุดสีดำนบนพื้นหลังสีเหลือง

3.3.5 การวิเคราะห์ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์ (acyl type)

ซึ่งเซลล์แห้งหนัก 10 มิลลิกรัม ลงในหลอดทดลองฝาเกลียว เต็มกรดไฮโดรคลอริกความเข้มข้น 6 นอร์มอล ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ปิดฝาให้แน่นแล้วนำไปตั้งไว้บนเครื่องให้ความร้อนแก่หลอดทดลอง (heating block) ที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2 ชั่วโมง บรรจุคอลัมน์ (column) ด้วย Dowex (CH_3COO^-) (ภาคผนวก ข) ให้มีความสูง 5 เซนติเมตร โดยใช้พาสเจอร์ปิเปต (pasteur pipette) เป็นคอลัมน์ นำสารละลายที่ได้จากการย่อยใส่ลงในคอลัมน์ใช้น้ำกลั่นปราศจากเชื้อปริมาตร 400 ไมโครลิตร ชะสารละลายที่ได้จากการย่อยซึ่งติดอยู่ที่ก้นหลอดเต็มลงในคอลัมน์ รอนจนแห้ง ชะคอลัมน์ด้วยน้ำกลั่นฆ่าเชื้อ ปริมาตร 1 มิลลิตร จำนวน 2 ครั้ง แล้วชะคอลัมน์ด้วยกรดไฮโดรคลอริก ความเข้มข้น 0.5 นอร์มอล ปริมาตร 1 มิลลิตร จำนวน 2 ครั้ง ซึ่งกรดไกลโคลิก (glycolic acid) จะถูกชะออกมาในส่ว (fraction) สุดท้าย ตรวจสอบผลโดยดูดสารละลายในส่วนสุดท้ายนี้ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในหลอดทดลองฝาเกลียว เต็มสารละลายดอน รีเอเจนต์ (DON reagent) (ภาคผนวก ข) ปริมาตร 2 มิลลิตร ปิดฝาให้แน่นผสมให้เข้ากันนำไปต้มในน้ำที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที ทำให้เย็นโดยแช่ในน้ำที่อุณหภูมิห้อง เต็มกรดซัลฟิวริกความเข้มข้น 2 นอร์มอล ปริมาตร 1.9 มิลลิตร ผสมให้เข้ากันหากสารละลายที่ทดสอบมีกรดไกลโคลิก (glycolic acid) ในผนังเซลล์ สารละลายที่ทำการทดสอบจะเปลี่ยนเป็นสีชมพู (Komagata และ Suzuki. 1987)

3.4 การศึกษาลักษณะทางจีโนไทป์ (genotype)

3.4.1 การแยกดีเอ็นเอ

เลี้ยงเชื้อแอกติโนมัยซีทในอาหารเหลวกลูโคส-ยีสต์เอ็กแทรกท์ (glucose-yeast extract broth) บนเครื่องเขย่าควบคุมอุณหภูมิ ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน เก็บเซลล์โดยนำน้ำหนักที่ได้ไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 5 นาที เทส่วนใสทิ้ง ล้างเซลล์ด้วยสารละลาย TE buffer (ภาคผนวก ข) 1 ครั้ง เต็มสารละลาย TE buffer ปริมาตร 380 ไมโครลิตร เต็มไลโซไซม์ (lysozyme) ความเข้มข้น 50 มิลลิกรัมต่อมิลลิตร ปริมาตร 20 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เต็มสารละลายโซเดียมโดเดซิลซัลเฟต (SDS) ความเข้มข้นร้อยละ 10 ปริมาตร 40 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันเบาๆ โดยการกลับหลอดไปมา บ่มที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 30 นาที เต็มสารละลายฟีนอล : คลอโรฟอร์ม : ไอโซเอมิล แอลกอฮอล์ (phenol : chloroform : isoamyl alcohol) อัตราส่วน 25 : 24 : 1 ปริมาตร 400 ไมโครลิตร เขย่าให้เข้ากันด้วยมือ เป็นเวลา 5 นาที นำไปตกตะกอนโดยการปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 14,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 15 นาที ดูดสารละลายส่วนใสด้านบนใสในหลอดทดลองอันใหม่ ตกตะกอนดีเอ็นเอโดยเติมสารละลายโซเดียมอะซิเตตความเข้มข้น 3 โมลาร์ (3M sodium acetate) ปริมาตร 1 ใน 10 ส่วนของสารละลายส่วนใสที่ได้ แล้วเติมเอทานอลที่เข้มข้นจนเย็นจัด ปริมาตร 2 เท่าของสารละลายส่วนใสที่ได้ ใช้แท่งแก้วปราศจากเชื้อพันสาย

ดีเอ็นเอ ตั้ทั้งไว้จนดีเอ็นเอแห้ง แล้วนำไปละลายในสารละลาย TE buffer ปริมาตร 50 ถึง 100 ไมโครลิตร (Yukphan. 2006)

3.4.2 การเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอโดยใช้ปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส (polymerase chain reaction, PCR)

นำดีเอ็นเอที่แยกได้มาเพิ่มปริมาณสายดีเอ็นเอของ 16S rRNA gene โดยใช้ไพรเมอร์สากล (universal primer) โดยนำสารที่มีความเข้มข้นและปริมาตรดังตารางที่ 3.1 ใส่ลงในหลอดขนาดเล็ก ผสมให้เข้ากัน นำไปทำปฏิกิริยาในเครื่องเทอร์มอลไซเคลอร์ (thermal cycler) ซึ่งจะมีการให้ความร้อนที่อุณหภูมิและเวลาที่ตั้งเอาไว้ ซึ่งอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ แสดงในตารางที่ 3.2 (Yukphan และคณะ. 2005)

ตารางที่ 3.1 ส่วนประกอบที่ใช้ในการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอปฏิกิริยาลูกโซ่พอลิเมอเรส

	ความเข้มข้น	ปริมาตร
primer : 20F*	10 pmol/μl	4.0 μl
primer : 1500R*	10 pmol/μl	4.0 μl
dNTP	2.0 mM	10.0 μl
10X Taq buffer	10X	10.0 μl
MgCl ₂	25.0 mM	8.0 μl
Taq DNA Polymerase	5 Unit/μl	0.5 μl
Milli Q water	-	59.5 μl
Template DNA	100-200 ng/μl	4.0 μl
รวม		100.0

*primer : 20F (5' GAG TTT GAT CCT GC TCA G 3')

*primer : 1500R (5' GTT ACC TTG TTA CGA CTT 3')

ตารางที่ 3.2 วงจรพีซีอาร์ (PCR cycles)

อุณหภูมิ	เวลา	จำนวนรอบ (cycle)	ขั้นตอน
94 องศาเซลเซียส	3 นาที	1	denaturation step
94 องศาเซลเซียส	1 นาที	25	
50 องศาเซลเซียส	1 นาที		annealing step
72 องศาเซลเซียส	2 นาที		extension step
72 องศาเซลเซียส	3 นาที	1	
รวมเวลาทั้งสิ้น : 2 ชั่วโมง 30 นาที			

3.4.3 การทำผลิตภัณฑ์พีซีอาร์ (PCR product) ให้มีความบริสุทธิ์

ผลิตภัณฑ์พีซีอาร์ของ 16S rRNA gene ที่เพิ่มปริมาณได้จะถูกทำให้บริสุทธิ์โดยใช้ Gel/PCR DNA Fragments Extraction Kit ของบริษัท Geneaid ซึ่งทำโดยละลายผลิตภัณฑ์พีซีอาร์ปริมาตร 100 ไมโครลิตรในหลอดไมโครเซ็นตริฟิวก์ (microcentrifuge) ขนาด 1.5 มิลลิลิตร ที่มี PB solution ปริมาตร 450 ไมโครลิตร นำสารละลายที่ได้ใส่ลงในคอลัมน์ QIA quick column นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 8,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 30 วินาที เทของเหลวส่วนที่ตกลงมาจากคอลัมน์ทิ้ง เติมน้ำล้าง buffer ปริมาตร 600 ไมโครลิตร นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 8,500 รอบต่อนาที เป็นเวลา 30 วินาที เทของเหลวส่วนที่ตกลงมาจากคอลัมน์ทิ้ง นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 9,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที ย้ายคอลัมน์ใส่ลงในหลอดไมโครเซ็นตริฟิวก์อันใหม่ เติมน้ำล้าง EB buffer ปริมาตร 25 ไมโครลิตร ใส่ลงในคอลัมน์ ตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 10 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 15,000 รอบต่อนาที เป็นเวลา 1 นาที นำสารละลายดีเอ็นเอที่ได้ไปใช้ในการวิเคราะห์ลำดับเบสต่อไป

3.4.4 การวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์บนสายดีเอ็นเอของ 16S rRNA gene (DNA sequencing)

วิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์บนสายดีเอ็นเอของ 16S rRNA gene โดยใช้ bigdye terminator cycle sequencing ready reaction kit (applied biosystem) โดยส่วนประกอบที่ใช้ แสดงดังตารางที่ 3.3 ส่วนอุณหภูมิและเวลาที่ใช้ แสดงดังตารางที่ 3.4 (Yukphan และคณะ. 2005)

ตารางที่ 3.3 ส่วนประกอบที่ใช้ในการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene

	ความเข้มข้น	ปริมาตร
Big dye terminator	-	2.0 ไมโครลิตร
5X sequencing Buffer	5 เท่า	1.5
Sequencing Primer*	1.6 (pmol/μl)	1.0
น้ำปราศจากไอออน	-	3.5
ผลิตภัณฑ์พีซีอาร์	-	2.0
รวม		10

*Primer 27F : AGA GTT TGA TCM TGG CTC AG

800R : GGY TAC CTT GTT ACG ACT T

520R : CCA GCA GCC GCG GTA ATA CG

1492R : TAC CAG GGT ATC TAA TCC

ตารางที่ 3.4 โปรแกรม Big dye

อุณหภูมิ	เวลา	จำนวนรอบ (cycle)
96 องศาเซลเซียส	3 วินาที	1
96 องศาเซลเซียส	10 วินาที	25
50 องศาเซลเซียส	5 วินาที	
60 องศาเซลเซียส	4 วินาที	1

3.4.5 การวิเคราะห์สายวิวัฒนาการ (phylogenetic analysis)

ทำการจัดเรียง (alignment) ลำดับนิวคลีโอไทด์ที่ได้กับลำดับนิวคลีโอไทด์ของเชื้อที่คัดเลือก (selected sequences) จากฐานข้อมูล genbank / EMBL / DDBJ โดยใช้ alignment software ซึ่งในวิทยานิพนธ์นี้ใช้ CLUSTAL W program package จำลองข้อมูลเป็น multi-data set และสร้างแผนภาพสายวิวัฒนาการ (phylogenetic trees) ด้วยโปรแกรมใน MEGA version 6 (www.megasoftware.net/ (Yukphanละคณะ 2005))

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษานุกรมวิธานของเชื้อแอกติโนมัยสีย

นำเชื้อแอกติโนมัยสียที่คัดเลือกได้ทั้งหมดจำนวน 4 ไอโซเลต ได้แก่ *45 PCWR-4-6 DH51B-4-3 และ PN51b-9-4 มาศึกษานุกรมวิธานหลายส่วน (polyphasic taxonomy) ได้แก่ การศึกษาลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนไทป์ จากผลการศึกษาสามารถแยกเชื้อแอกติโนมัยสียออกเป็น 4 สกุล ได้แก่ *Streptomyces Amycolatopsis Actinomadura* และ *Micromonospora* ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สกุล *Streptomyces*

ประกอบด้วย 1 ไอโซเลต คือ *45

เชื้อไอโซเลต *45

ลักษณะทางฟีโนไทป์

เชื้อไอโซเลต *45 เป็นเชื้อแอกติโนมัยสียที่สร้างสปอร์สายยาวต่อกันเป็นเส้นตรง สร้างเส้นใยอาหารสีขาวอมเขียว (Light Greenish Gray) สร้างเส้นใยอากาศบนอาหารขอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ (soil extract agar, ISP2) (รูปที่ 4.1 ก ข และค) สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสีขาวอมเหลือง (Yellowish White) บนอาหารขอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ (soil extract agar, ISP2) เจริญได้ดีบนอาหารขอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ (soil extract agar, ISP2) อาหารอินออร์แกนิก ซอลท์-สตาร์ช เอกการ์ (inorganic salt-starch agar, ISP4) อาหารเปปโตน-ยีสต์เอ็กแทรกท์ ไอรอน เอกการ์ (peptone-yeast extract iron agar, ISP6) และอาหารไทโรซีน เอกการ์ (tyrosine agar, ISP7) Glucose asparagine agar และ Nutrient agar (ภาคผนวก ก) สามารถเจริญได้บนอาหารขอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ ที่มีเกลือความเข้มข้นสูงสุดร้อยละ 4 และเจริญได้บนอาหารขอยเอ็กแทรกท์ เอกการ์ ที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ในช่วง 4-10 ไม่สามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิ 45 และ 50 องศาเซลเซียส สามารถย่อยแป้ง โปรตีนในนม แต่ไม่สามารถย่อยเจลาตินได้ สามารถรีดิวซ์ไนเตรตได้ สามารถใช้แหล่งคาร์บอนได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-ซูโครส (D-sucrose) น้ำตาลดี-อะราบินอส (D-arabinose) และน้ำตาลแลคโตส (Lactose) (ตารางที่ 4.2) สามารถสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรตได้ทุกชนิด (ตารางที่ 4.3)

ลักษณะทางเคมีไทป์

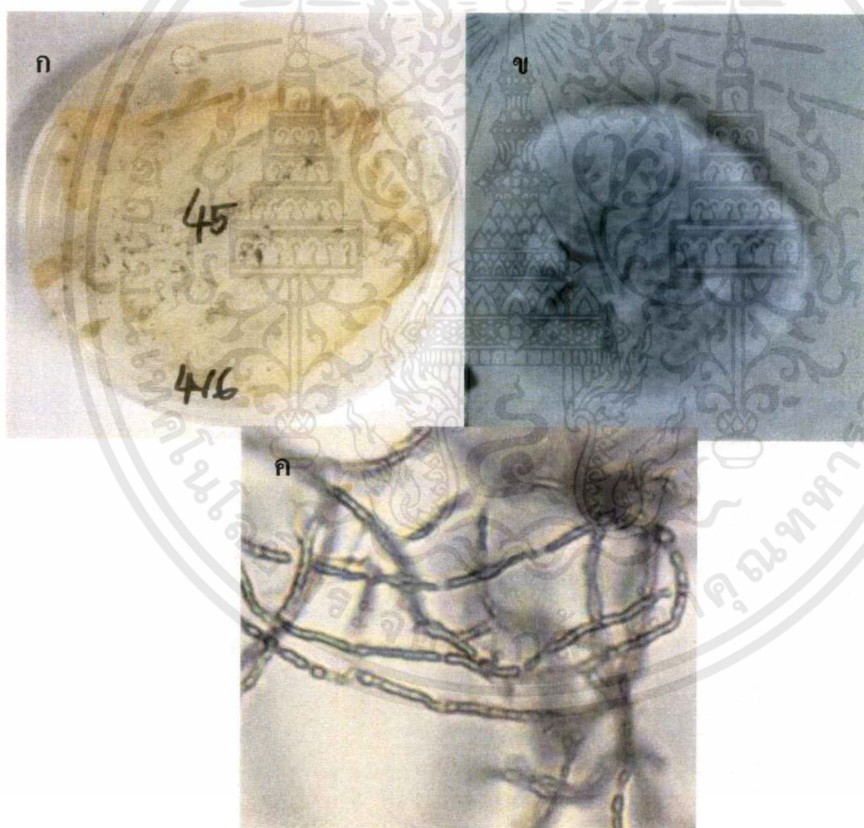
ผนังเซลล์ประกอบด้วยไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพิเมลิกแบบ LL (ตารางที่ 4.4) ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์เป็น acetyl พบน้ำตาลรามโนส (Rhamnose) ไรโบส (Ribose) แมนโนส (Mannose) และกลูโคส (Glucose) เป็นน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ (รูปแบบน้ำตาลชนิด D) (ตารางที่ 4.5) มีรูปแบบของฟอสโฟลิปิดชนิดที่ 2 (Phospholipid Type II) โดยพบ Phosphatidylglycerol (PG), diphosphatidylglycerol (DPG), phosphatidylinositol (PI)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Phosphatidylethanolamine (PE), phosphatidylmonomethylethanolamine (PME), hydroxyl-phosphatidylethanolamine (OH-PE) และ unknown glycolipid (GL) ดังตารางที่ 4.6
ลักษณะทางจีโนมไทป์

จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene ของเชื้อแอคติโนมัยซีท ไอโซเลต *45 พบว่ามีความคล้ายคลึงกับ *Streptomyces panaciradicis* มากที่สุด ด้วยค่าร้อยละ ความคล้ายคลึงของนิวคลีโอไทด์ (%similarity) เท่ากับ 99.93 ที่ระดับความเชื่อมั่นของ bootstrap values บน phylogenetic tree ร้อยละ 100 (รูปที่ 4.2)

จากลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ สามารถยืนยันได้ว่าเชื้อไอโซเลต *45 นี้จัดอยู่ในสกุล *Streptomyces*

รูปที่ 4.1 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต *45

(ก) และ (ข) ลักษณะโคโลนีบนอาหาร ISP2 ระยะเวลา 14 วัน (ค) ลักษณะเส้นใยและสปอร์ ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงด้วยเลนส์ส่องระยะไกล (Long working distance) (กำลังขยาย 400 เท่า)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.2 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต *45 บน phylogenetic tree (neighbor-joining method)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สกุล *Amycolatopsis*

ประกอบด้วย 1 ไอโซเลต คือ DH51B-4-3

เชื้อไอโซเลต DH51B-4-3

ลักษณะทางฟีโนไทป์

เชื้อไอโซเลต DH51B-4-3 เป็นเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สร้างสปอร์เป็นสายตรง และแตกแขนง สร้างเส้นใยอาหารสีชาวมเขียว (Light Greenish Gray) สร้างเส้นใยอากาศบนอาหาร ยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) (รูปที่ 4.3) สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสีชาวมเหลือง (Yellowish White) บนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) เจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) และอาหารไทโรซีน เอการ์ (tyrosine agar, ISP7) (ภาคผนวก ก) สามารถเจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีเกลือความเข้มข้นสูงสุดร้อยละ 3 และเจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ในช่วง 5-9 ไม่สามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส สามารถย่อย แป้ง โปรตีนในนม และเจลาตินได้ สามารถรีดิวซ์ไนเตรตได้ สามารถใช้แหล่งคาร์บอนได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-เมลลิโบส (D-melibiose) และน้ำตาลดี-ซาลิซิน (D-salicin) (ตารางที่ 4.2) สามารถสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรตได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-ซาลิซิน (D-salicin) น้ำตาลดี-อะราบินอส (D-arabinose) น้ำตาลดี-ราฟฟิโนส (D-raffinose) (ตารางที่ 4.3)

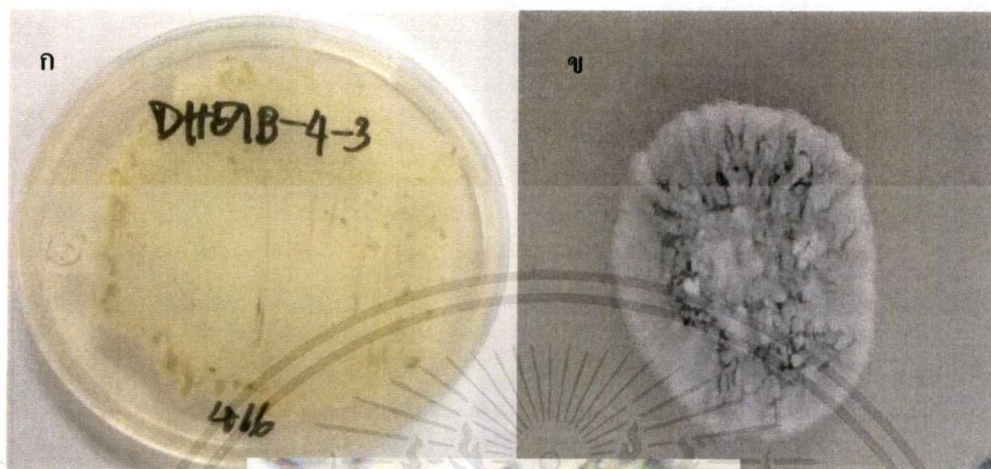
ลักษณะทางเคโมไทป์

ผนังเซลล์ประกอบด้วยไอโซเมอร์ของกรดไดอะมีโนพิเมลิกแบบ *meso* (ตารางที่ 4.4) ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์เป็น acetyl พบน้ำตาลแรมโนส (Rhamnose) ไรโบส (Ribose) ไกซ์โลส (Xylose) อะราบินอส (D-arabinose) กาแลกโตส (D-galactose) และกลูโคส (Glucose) เป็นน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ (รูปแบบน้ำตาลชนิด D) (ตารางที่ 4.5) มีรูปแบบของฟอสโฟลิปิดชนิดที่ 2 (Phospholipid Type II) โดยพบ Phosphatidylglycerol (PG), phosphatidylethanolamine (PE) และ unknown glycolipid (GL) ดังตารางที่ 4.6

ลักษณะทางจีโนไทป์

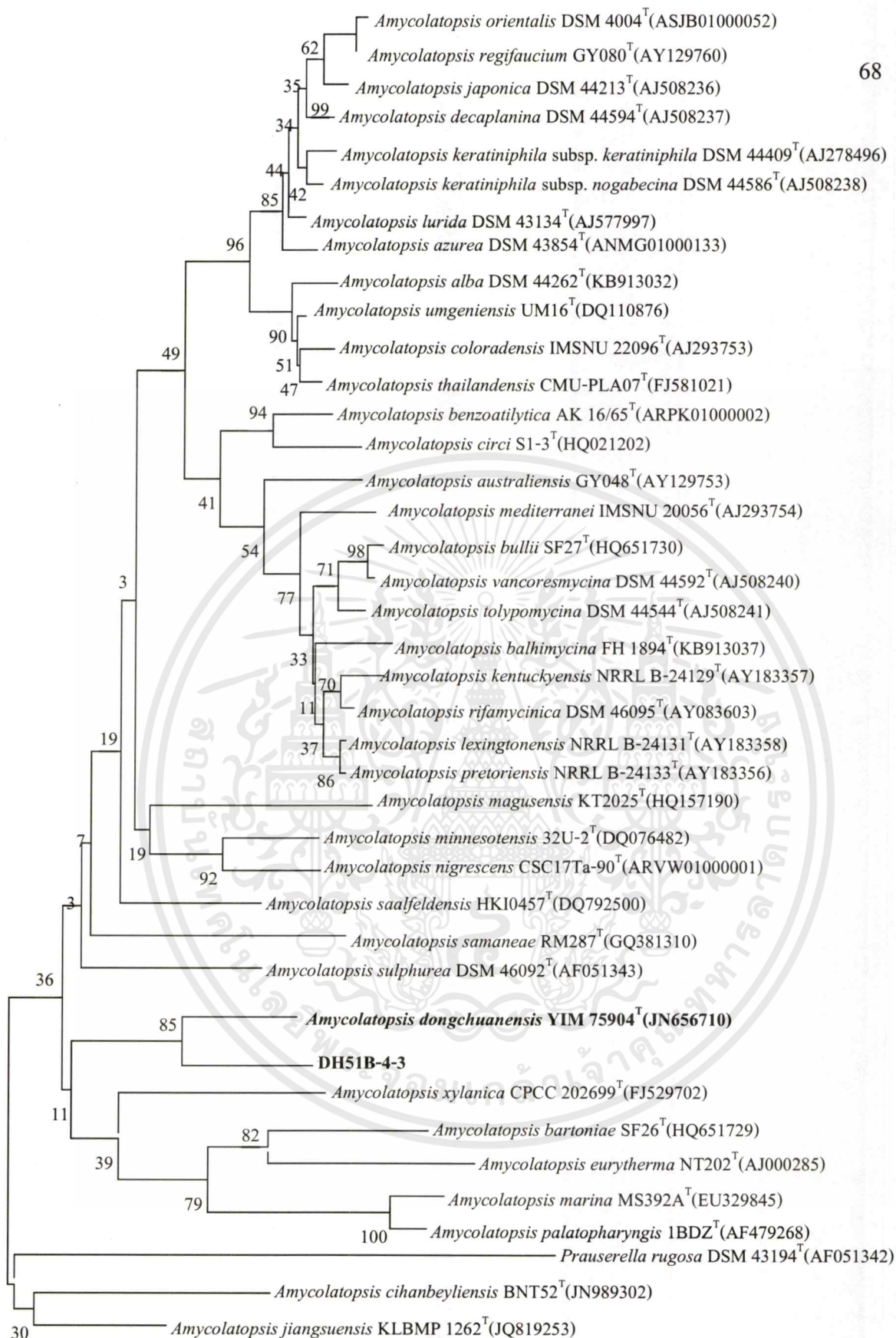
จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene ของเชื้อแอกติโนมัยสีทไอโซเลต DH51B-4-3 พบว่ามีความคล้ายคลึงกับ *Amycolatopsis dongchuanensis* มากที่สุด ด้วยค่าร้อยละความคล้ายคลึงของนิวคลีโอไทด์ (%similarity) เท่ากับ 98.06 ที่ระดับความเชื่อมั่นของ bootstrap values บน phylogenetic tree ร้อยละ 85 (รูปที่ 4.4)

จากลักษณะทางฟีโนไทป์ เคโมไทป์ และจีโนไทป์ สามารถยืนยันได้ว่าเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3 นี้จัดอยู่ในสกุล *Amycolatopsis*

รูปที่ 4.3 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3

- (ก) และ (ข) ลักษณะโคโลนีบนอาหาร ISP2 ระยะเวลา 14 วัน (ค) ลักษณะเส้นใยและสปอร์ ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงด้วยเลนส์สองระยะไกล (Long working distance) (กำลังขยาย 400 เท่า)

0.005

รูปที่ 4.4 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3 บน phylogenetic tree (neighbor-joining method)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สกุล *Actinomadura*

ประกอบด้วย 1 ไอโซเลต คือ PCWR-4-6

เชื้อไอโซเลต PCWR-4-6

ลักษณะทางฟีโนไทป์

เชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 เป็นเชื้อแอกติโนมัยสียที่สร้างสปอร์ลักษณะกลมต่อกันเป็นรูปตะขอ สร้างเส้นใยอาหารสีเหลืองอมเขียว (Pale Yellowish Green) สร้างเส้นใยอากาศบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) (รูปที่ 4.5) สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสีส้มอ่อน (Light Orange) บนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) เจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) โอทมีล เอการ์ (oatmeal agar, ISP3) อาหารไทโรซีน เอการ์ (tyrosine agar, ISP7) และ Nutrient agar (ภาคผนวก ก) สามารถเจริญได้บนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีเกลือความเข้มข้นสูงสุดร้อยละ 3 และเจริญได้บนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ในช่วง 5-8 ไม่สามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิ 25 และ 50 องศาเซลเซียส สามารถย่อยแป้ง โปรตีนในนม และเจลาตินได้ สามารถรีดิวซ์ไนเตรตได้สามารถใช้แหล่งคาร์บอนได้บางชนิด ได้แก่ น้ำตาลดี-เมลลิไบโอส (D-melibiose) น้ำตาลดี-ไซโลส (D-xylose) น้ำตาลดี-ราฟฟิโนส (D-raffinose) น้ำตาลดี-เซลโลไบโอส (D-cellobiose) น้ำตาลดี-ฟรุคโตส (D-fructose) น้ำตาลดี-กาแลกโตส (D-galactose) น้ำตาลแอล-รามโนส (L-rhamnose) และกลีเซอรอล (Glycerol) (ตารางที่ 4.2) สามารถสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรตได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-ไรโบส (D-ribose) น้ำตาลดี-กาแลกโตส (D-galactose) น้ำตาลดี-ซาลิซิน (D-salicin) น้ำตาลดี-ราฟฟิโนส (D-raffinose) น้ำตาลแลคโตส (Lactose) น้ำตาลดี-แมนนิทอล (D-manitol) (ตารางที่ 4.3)

ลักษณะทางเคโมไทป์

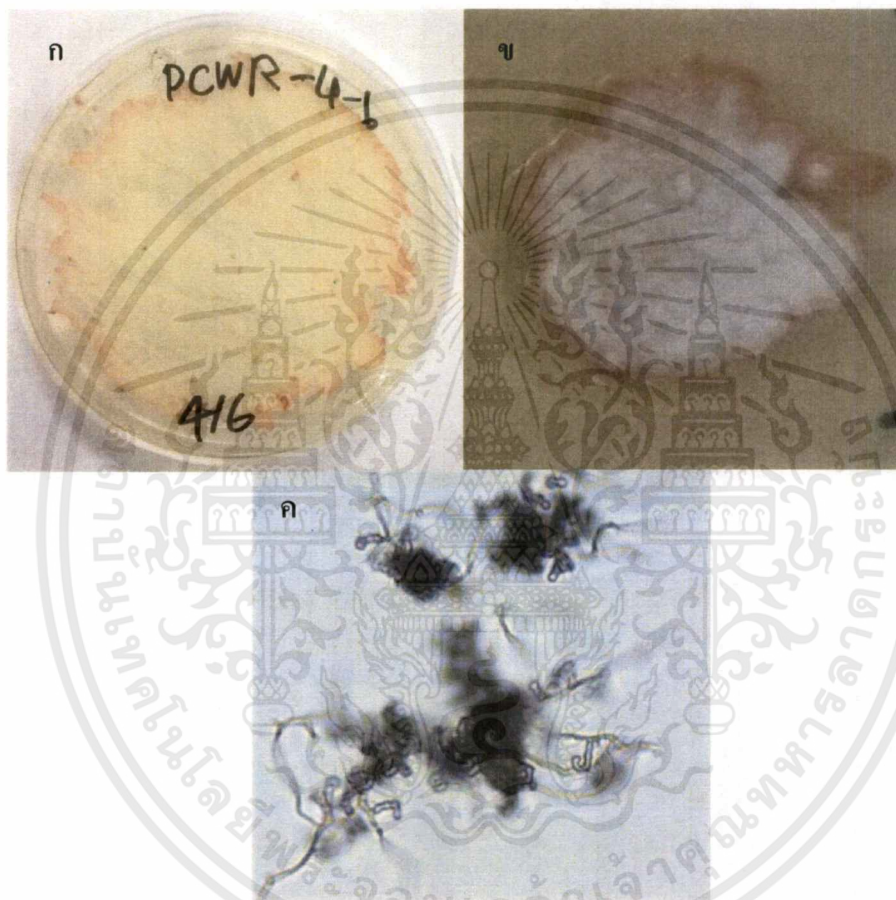
ผนังเซลล์ประกอบด้วยไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพีเมติกแบบ *meso* (ตารางที่ 4.4) ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์เป็น acetyl พบน้ำตาลรามโนส (Rhamnose) ไรโบส (Ribose) และกลูโคส (Glucose) เป็นน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ (รูปแบบน้ำตาล ชนิด C) (ตารางที่ 4.5) มีรูปแบบของฟอสโฟลิปิดชนิดที่ 1 (Phospholipid Type II) โดยพบ Phosphatidylglycerol (PG), phosphatidylinositol (PI) และ unknown glycolipid (GL) ดังตารางที่ 4.6

ลักษณะทางจีโนไทป์

จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene ของเชื้อแอกติโนมัยสีย ไอโซเลต PCWR-4-6 พบว่ามีความคล้ายคลึงกับ *Actinomadura maheshkhaliensis* มากที่สุด ด้วยค่าร้อยละความคล้ายคลึงของนิวคลีโอไทด์ (%similarity) เท่ากับ 99.23 ที่ระดับความเชื่อมั่นของ

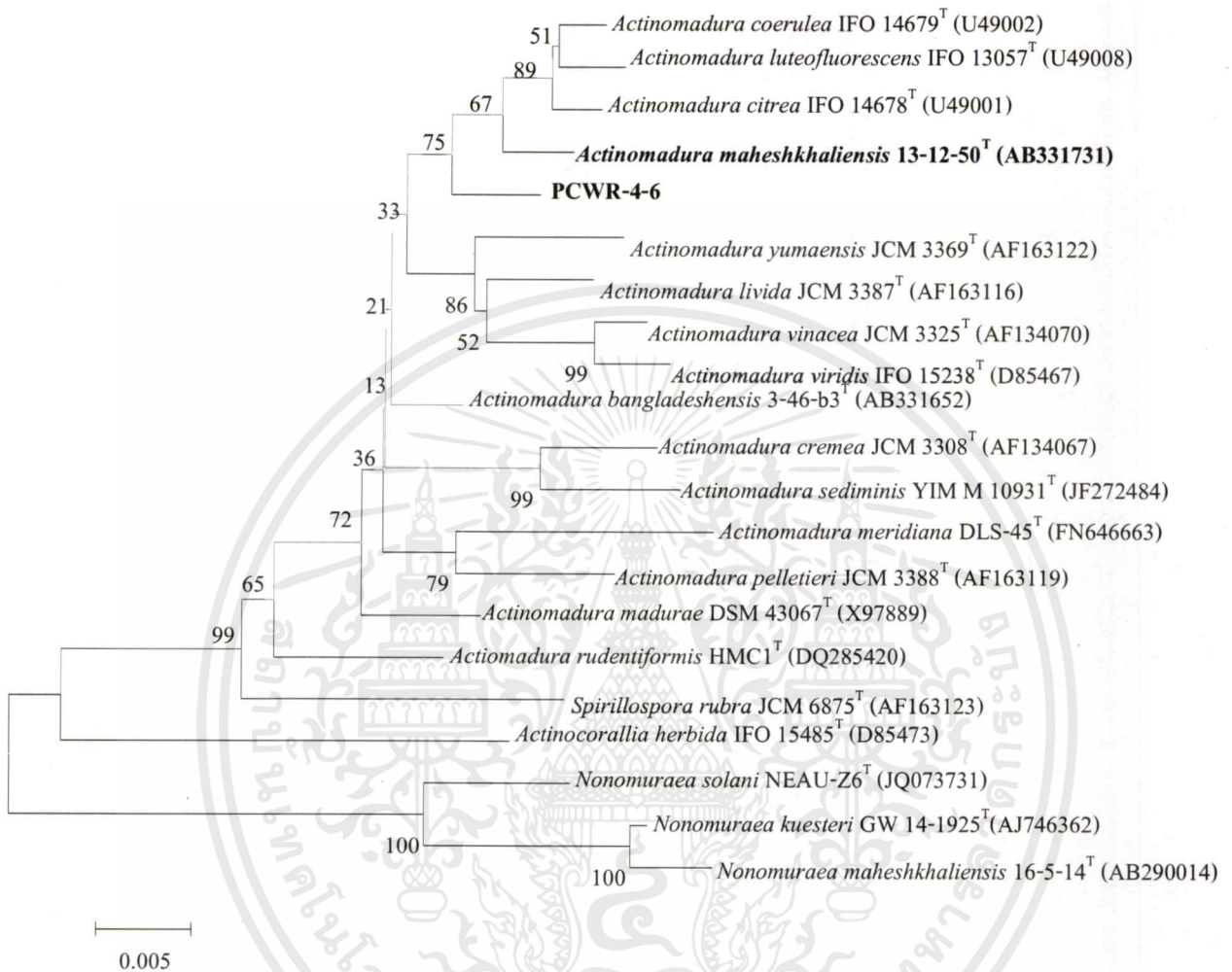
bootstrap values บน phylogenetic tree ร้อยละ 75 (รูปที่ 4.6) จากลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ สามารถยืนยันได้ว่าเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 นี้จัดอยู่ในสกุล *Actinomadura*

จากลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ สามารถยืนยันได้ว่าเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 นี้จัดอยู่ในสกุล *Amycolatopsis*

รูปที่ 4.5 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6

(ก) และ (ข) ลักษณะโคโลนีบนอาหาร ISP2 ระยะเวลา 14 วัน (ค) ลักษณะเส้นใยและสปอร์ ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงด้วยเลนส์ส่องระยะไกล (Long working distance) (กำลังขยาย 400 เท่า)

รูปที่ 4.6 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 บน phylogenetic tree (neighbor-joining method)

4. สกุล *Micromonospora*

ประกอบด้วย 1 ไอโซเลต คือ PN51B-9-4

เชื้อไอโซเลต PN51B-9-4

ลักษณะทางฟีโนไทป์

เชื้อไอโซเลต PN51B-9-4 เป็นเชื้อแอกติโนมัยสีทที่สร้างสปอร์เดี่ยวบนเส้นใยอาหาร สร้างเส้นใยอาหารสีส้ม (Strong Orange Yellow) สร้างเส้นใยอากาศบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) (รูปที่ 4.7 ก ข และค) สร้างรงควัตถุที่ละลายน้ำสีส้ม (Strong Orange Yellow) บนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) เจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) และอาหารกลีเซอรอล-แอสพาราจีน เอการ์ (glycerol-asparagine agar, ISP5) (ภาคผนวก ก) สามารถเจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีเกลือความเข้มข้นสูงสุดร้อยละ 3 และเจริญได้ดีบนอาหารยีสต์เอ็กแทรกท์-มอลท์เอ็กแทรกท์ เอการ์ (yeast extract-malt extract agar, ISP2) ที่มีค่าความเป็นกรด-ด่างอยู่ในช่วง 5-9 ไม่สามารถเจริญได้ที่อุณหภูมิ 25 และ 50 องศาเซลเซียส สามารถย่อยแป้ง โปรตีนในนม และเจลาตินได้ สามารถรีดิวซ์ไนเตรตได้ สามารถใช้แหล่งคาร์บอนได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-ซูโครส (D-sucrose) น้ำตาลดี-ไซโลส (D-Xylose) กลีเซอรอล (Glycerol) และน้ำตาลแลคโตส (Lactose) (ตารางที่ 4.2) สามารถสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรตได้เกือบทุกชนิด ยกเว้น น้ำตาลดี-ไรโบส (D-ribose) น้ำตาลดี-แมนนิทอล (D-manitol) น้ำตาลแอล-รามโนส (L-rhamnose) และกลีเซอรอล (Glycerol) (ตารางที่ 4.3)

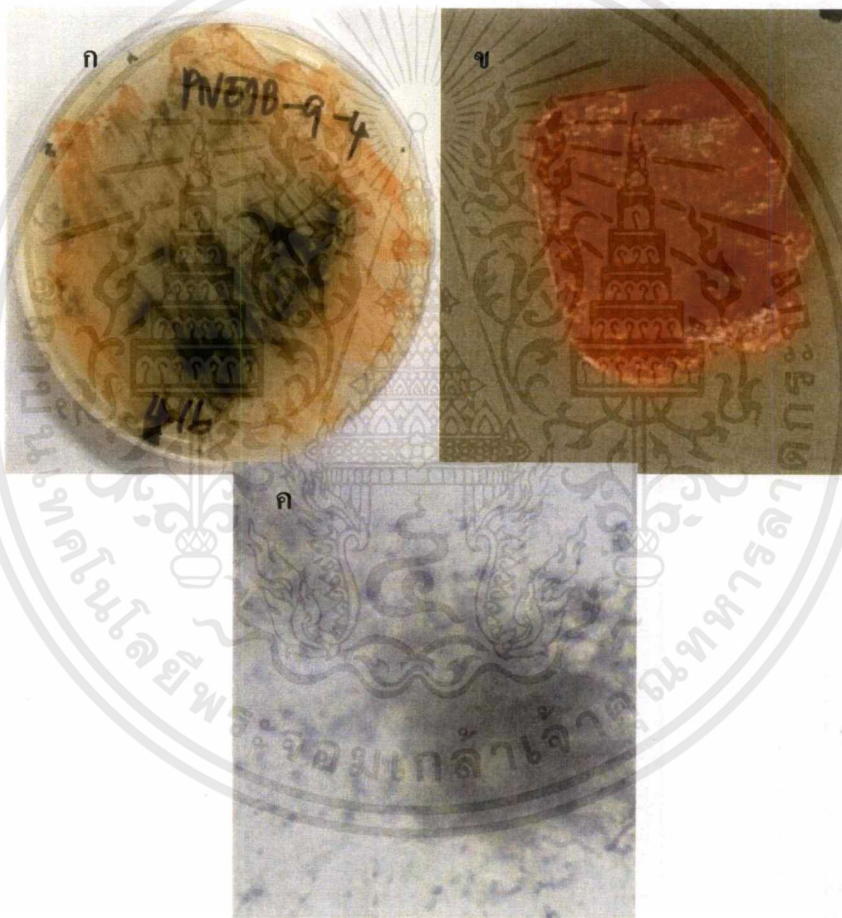
ลักษณะทางเคมีไทป์

ผนังเซลล์ประกอบด้วยไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพีเมลิคแบบ *meso* (ตารางที่ 4.4) ชนิดของ acyl ในผนังเซลล์เป็น glycolyl พบไรโบส (Ribose) ไซโลส (Xylose) แมนโนส (Mannose) อะราบินอส (Arabinose) และกลูโคส (Glucose) เป็นน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ (รูปแบบน้ำตาล ชนิด D) (ตารางที่ 4.5) มีรูปแบบของฟอสโฟลิปิดชนิดที่ 2 (Phospholipid Type II) โดยพบ Phosphatidylglycerol (PG), diphosphatidylglycerol (DPG), phosphatidylinositol (PI) และphosphatidylethanolamine (PE) ดังตารางที่ 4.6

ลักษณะทางจีโนมไทป์

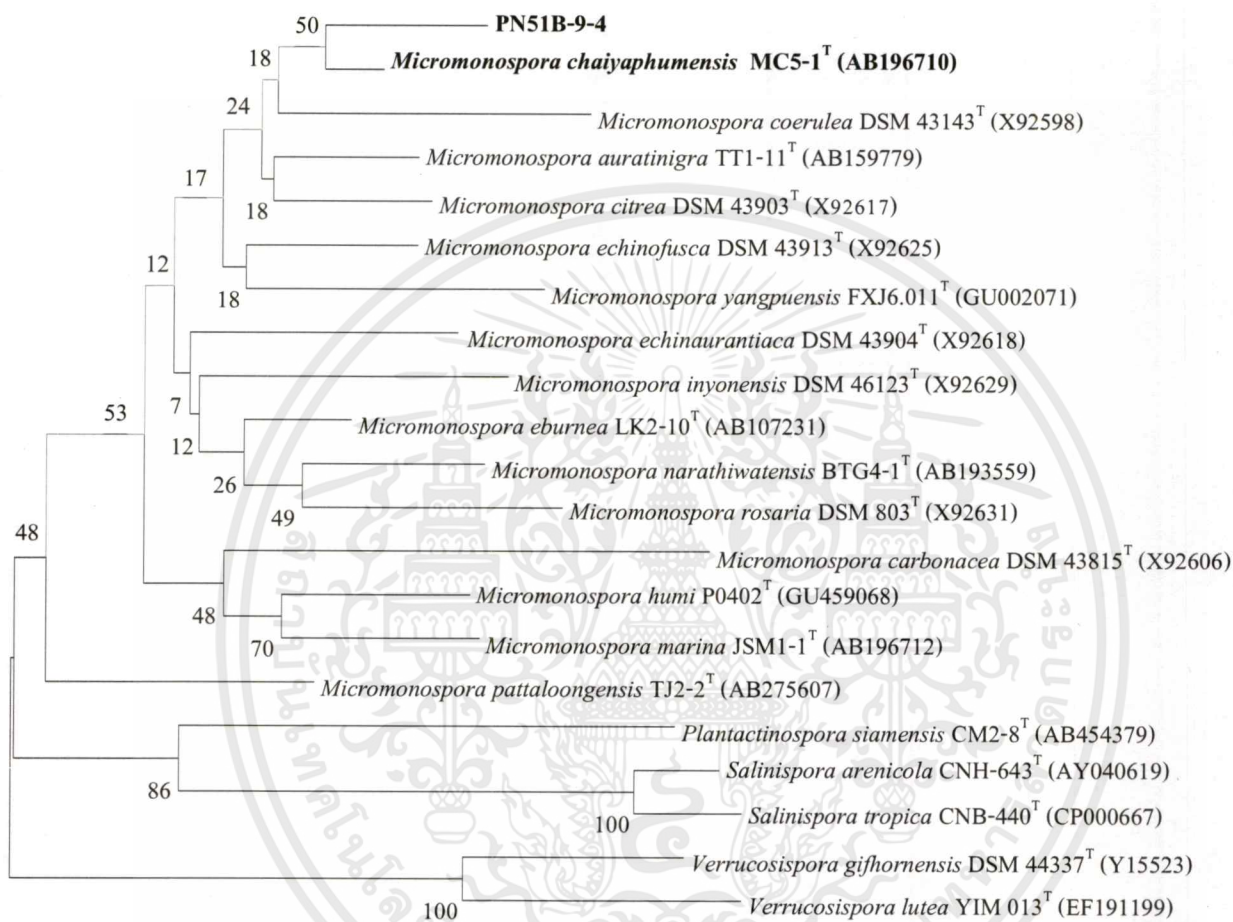
จากการวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของ 16S rRNA gene ของเชื้อแอกติโนมัยซีท ไอโซเลต PN51B-9-4 พบว่ามีความคล้ายคลึงกับ *Micromonospora chaiyaphumensis* มากที่สุด ด้วยค่าร้อยละความคล้ายคลึงของนิวคลีโอไทด์ (%similarity) เท่ากับ 99.44 ที่ระดับความเชื่อมั่นของ bootstrap values บน phylogenetic tree ร้อยละ 50 (รูปที่ 4.8)

จากลักษณะทางฟีโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนมไทป์ สามารถยืนยันได้ว่าเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4 นี้จัดอยู่ในสกุล *Micromonospora*

รูปที่ 4.7 ลักษณะทางสัณฐานวิทยาของเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4

(ก) และ (ข) ลักษณะโคโลนีบนอาหาร ISP2 ระยะเวลา 14 วัน (ค) ลักษณะเส้นใยและสปอร์ภายใต้กล้องจุลทรรศน์แบบใช้แสงด้วยเลนส์ส่องระยะไกล (Long working distance) (กำลังขยาย 400 เท่า)

0.005

รูปที่ 4.8 แสดงตำแหน่งของเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4 บน phylogenetic tree(neighbor-joining method)

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทางสรีรวิทยาและชีวเคมีของเชื้อแอคติโนมัยซีท

รหัสเชื้อ	ความเข้มข้นเกลือ(ร้อยละ)					ความเป็นกรดต่าง					อุณหภูมิ(องศาเซลเซียส)					Skim milk		การย่อยแป้ง	การย่อยสลายเจลาติน	การรีดิวซ์ไนเตรต	
	1	1.5	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	25	30	37	40				45
*45	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	-	-	+	+
PCWR-4-6	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+
DH51B-4-3	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	+	-	-	+	+
PN51B-9-4	+	+	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	-	+	+	+	-	-	+	+

ตารางที่ 4.2 การใช้แหล่งคาร์บอนของเชื้อแอคติโนมัยซีท

รหัสเชื้อ	แหล่งคาร์บอน														
	D-Melibiose	Salicin	D-Mantol	D-Sucrose	D-Xylose	D-Mannose	D-Raffinose	Glycerol	D-Maltose	D-Rhamnose	Lactose	L-Arabinose	D-Cellobiose	D-Fructose	D-Galactose
*45	±	±	±	-	±	±	-	+	±	±	-	-	±	±	±
PCWR-4-6	±	-	-	-	±	-	-	±	+	-	-	-	±	±	+
DH51B-4-3	-	-	±	±	±	±	+	±	±	±	±	±	±	+	±
PN51B-9-4	±	±	±	-	-	±	-	-	±	-	-	±	±	-	±

ตารางที่ 4.3 การสร้างกรดจากคาร์โบไฮเดรต (acid production from carbohydrates)

รหัสเชื้อ	แหล่งคาร์โบไฮเดรต													
	D-glucose	D-ribose	D-xylose	D-galactose	D-cellobiose	D-salicin	D-rabinose	D-raffinose	D-fructose	L-thamnose	D-sucrose	Lactose	Glycerol	D-mantol
*45	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
PCWR-4-6	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+
DH51B-4-3	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+
PN51B-9-4	+	-	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพิเมลิกที่ผนังเซลล์ของเชื้อแอคติโนมัยสัที่คัดเลือกมาศึกษา

สกุล	รหัสเชื้อ	ชนิดของไอโซเมอร์ของกรดไดอะมิโนพิเมลิก (diaminopimelic acid type)		
		LL-DAP	Meso-DAP	OH-DAP
<i>Amycolatopsis</i>	DH51B-4-3	-	+	-
<i>Streptomyces</i>	*45	+	-	-
<i>Micromonospora</i>	PN51B-9-4	-	+	-
<i>Actinomadura</i>	PCWR-4-6	-	+	-

ตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ชนิดของน้ำตาลทั้งหมดภายในเซลล์ของเชื้อแอคติโนมัยสัที่คัดเลือกมาศึกษา

สกุล	รหัสเชื้อ	ชนิดของน้ำตาลทั้งหมดในเซลล์						
		Rhamnose	Ribose	Xylose	Mannose	Arabinose	Glucose	Galactose
<i>Amycolatopsis</i>	DH51B-4-3	Small amount	+	Small amount	-	+	+	+
<i>Streptomyces</i>	*45	+	+	-	+	-	+	-
<i>Micromonospora</i>	PN51B-9-4	-	+	+	+	+	+	-
<i>Actinomadura</i>	PCWR-4-6	Small amount	+	-	-	-	+	-

ตารางที่ 4.6 แสดงองค์ประกอบของไขมันชนิดมีขั้วของเชื้อแอคติโนมัยสีท

สกุล	รหัสเชื้อ	ชนิดของโพลาลิปิด (polar lipid type)										
		DPG	PG	PIMs	PI	PE	PME	OH-PE	Lyso-PE	PS	PC	GluNu
<i>Amycolatopsis</i>	DH51B-4-3	+	+	-	+	+	+	+	-	-	-	-
<i>Streptomyces</i>	*45	-	+	-	+	-	-	-	-	-	-	-
<i>Micromonospora</i>	PN51B-9-4	-	+	-	-	+	-	-	-	-	-	-
<i>Actinomadura</i>	PCWR-4-6	+	+	-	+	+	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ

- PG คือ phosphatidylglycerol
 DPG คือ diphosphatidylglycerol
 PI คือ phosphatidylinositol
 PIMs คือ phosphatidylinositol mannosides
 PE คือ phosphatidylethanolamine
 PME คือ phosphatidylmonomethylethanolamine
 OH-PE คือ hydroxyl-phosphatidylethanolamine
 Lyso-PE คือ lysophosphatidylethanolamine
 PC คือ phosphatidylcholine
 GluNU คือ glucosamine containing phospholipids
 PL คือ unknown phospholipid
 PGL คือ unknown phosphoglycolipid
 GL คือ unknown glycolipid

อภิปรายผลการทดลอง

จิราพร และคณะ (2554) ได้ศึกษาเชื้อแอกติโนมัยสีท 3 ไอโซเลต ได้แก่ KL-A-5-2 KL-B-2-11 และ KL-B-3-3 ถูกแยกจากดินบริเวณอุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร และ 10 ไอโซเลต ได้แก่ BK1-2 BK1-4 BK2-1 BK2-2 BK2-7 BK5-11 BK9 G17 G20-4 และ NON6-2 แยกจากดินบริเวณจังหวัดกรุงเทพมหานคร เชื้อเหล่านี้ถูกกำหนดโดยการวิเคราะห์ลักษณะทางอนุกรมวิธานเบื้องต้น ได้แก่ ลักษณะทางสัณฐานวิทยา ลักษณะการเจริญ และลักษณะทางจีโนมที่ซึ่งวิเคราะห์ลำดับของลำดับเบสในช่วง 16S rDNA gene บางส่วน สามารถจำแนกเชื้อออกเป็น 4 สกุล คือ *Streptomyces* *Actinomadura* *Micromonospora* และ *Nocardia* น้ำหมักของเชื้อแอกติโนมัยสีทเหล่านี้ถูกนำมาศึกษาฤทธิ์การยับยั้งจุลินทรีย์โดยวิธีการเอกาเวลดิฟฟิวชัน (agar well diffusion) และเอการดิสก์ดิฟฟิวชัน (agar disc diffusion) พบว่าเชื้อแอกติโนมัยสีทจำนวน 8 ไอโซเลต (คิดเป็นร้อยละ 61.54) สามารถยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ทดสอบ ได้แก่ *Micrococcus luteus* ATCC 9341 *Bacillus subtilis* ATCC 6633 Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) DMST20654 และ *Staphylococcus aureus* ATCC 25923 จากผลการทดลองนี้อาจกล่าวได้ว่า เชื้อแอกติโนมัยสีทที่แยกได้จากดินเป็นแหล่งสำคัญของสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเภสัชกรรมได้ในอนาคต

วิจิตรา (2545) ทำการศึกษาเพื่อพิสูจน์เอกลักษณ์และคัดเลือกเชื้อที่มีฤทธิ์ต้านจุลชีพของแอกติโนมัยสีท 100 ไอโซเลตที่แยกจากดิน 35 ตัวอย่างจากบริเวณชายฝั่งของเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง โดยอาศัยลักษณะทางสัณฐานวิทยา การเจริญ สรีรวิทยา และคุณสมบัติทางชีวเคมีของเชื้อ พบว่าเชื้อที่แยกได้ 80 ไอโซเลตเป็นแบคทีเรียสกุลสเตรปโตมัยสีท และอีก 20 ไอโซเลตเป็นแบคทีเรียสกุลไมโครโมโนสปอรา การคัดเลือกขั้นต้นพบว่าสเตรปโตมัยสีท 55 ไอโซเลต และไมโครโมโนสปอรา 14 ไอโซเลต สามารถสร้างสารที่มีฤทธิ์ต้านจุลชีพได้โดยส่วนใหญ่สามารถสร้างสารต้านการเจริญของเชื้อ *Staphylococcus aureus* ATCC25923, *Bacillus subtilis* ATCC6633 และ *Candida albicans* ATCC10231 ได้ดี และมีบางไอโซเลตสามารถสร้างสารต้านเชื้อ *Escherichia coli* ATCC25922 และ *Pseudomonas aeruginosa* ATCC27853 ได้ การคัดเลือกขั้นที่สองพบว่าสายพันธุ์ PC4-3 ที่ให้ผลดีในการต้านการเจริญของเชื้อจุลชีพถูกคัดเลือกเพื่อการหมักสารทุติยภูมิสายพันธุ์นี้มี L-diaminopimelic acid เป็นองค์ประกอบในผนังเซลล์ จากการวิเคราะห์ลำดับเบสบนสาย 16S rDNA และสายวิวัฒนาการพบว่ามีความใกล้เคียงกับสเตรปโตมัยสีทสายพันธุ์ NRRL B-1865 ซึ่งสกัดด้วยเอธิลอะซิเตทจากน้ำหมักของสายพันธุ์นี้แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ *S.aureus* ATCC25923, *B.subtilis* ATCC6633 และ *C.albicans* ATCC10231 ได้ เมื่อทำการแยกสารให้บริสุทธิ์ด้วยวิธีทางโครมาโตกราฟีพร้อมการทดสอบฤทธิ์ต้านจุลชีพ

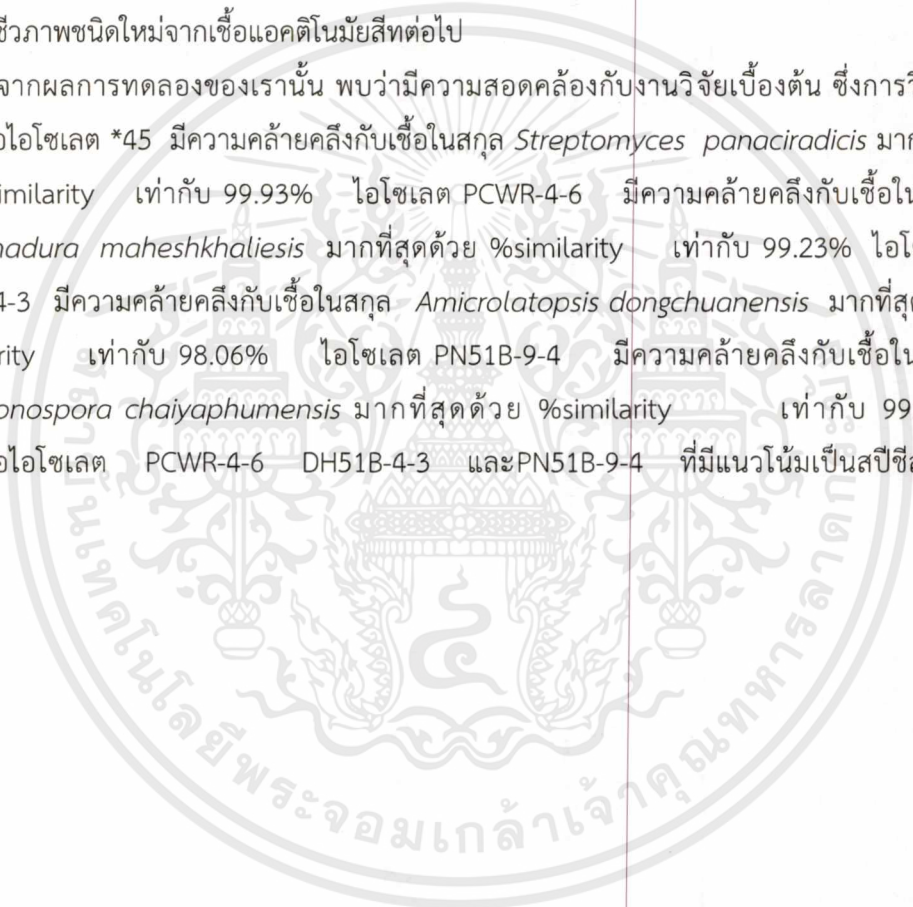
สามารถแยกได้สารในกลุ่ม ansamycins ที่เคยพบแล้ว 2 ชนิดคือ geldanamycin และ 17-O-demethylgeldanamycin การพิสูจน์โครงสร้างทางเคมีของสารนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล UV, IR, MS และ NMR spectroscopy ร่วมกับการเปรียบเทียบกับข้อมูลที่มีการรายงานว่า สาร geldanamycin แสดงฤทธิ์ต้านเชื้อ *S.aureus* ATCC25923 และ *C.albicans* ATCC10231

กรรณิการ์ (2009) คัดแยกแอกติโนมัยสีทจากดินรอบรากข้าวและรากพืชได้ แอกติโนมัยสีททั้งหมด จำนวน 210 ไอโซเลต เมื่อนำมาจัดจำแนกออกตามกลุ่มสีของสปอร์สามารถจัดได้เป็น 7 กลุ่มสี ตามลักษณะสีสปอร์ โดยกลุ่มสปอร์สีเทามีสมาชิกจำนวนมากที่สุด (62 เปอร์เซ็นต์) จากการวิเคราะห์ ชนิดของ diaminopimelic acid ในเซลล์ที่ผ่านการย่อยพบว่า 163 ไอโซเลตพบ LL-diaminopimelic acid และ 47 ไอโซเลตพบ meso-diaminopimelic acid ซึ่งจัดจำแนกไอโซเลตที่คัดแยกได้เป็นกลุ่ม streptomycete และ non-streptomycete ตามลำดับ เมื่อนำตัวแทนกลุ่มของไอโซเลตที่เป็น nonstreptomycete มาระบุชนิดด้วยการศึกษายีน 16S rRNA พบว่าไอโซเลตเหล่านี้จัดอยู่ในจีนัส *Actinomadura*, *Actinopolymorpha*, *Amycolatopsis*, *Microbispora*, *Micromonospora*, *Nocardia*, *Nonomuraea* และ *Sphaerisorangium* เมื่อทดสอบความสามารถของไอโซเลตที่คัดแยกได้ทั้งหมด ในการยับยั้ง *Xanthomonas oryzae* pv. *oryzae* TB003 ด้วยวิธี overlay method และทดสอบการยับยั้ง *Fusarium proliferatum* DOAC0842, *Helminthosporium oryzae* DOAC1570 และ *Rhizoctonia solani* DOAC1406 ด้วยวิธี dual culture plate assays พบว่า 141 ไอโซเลตสามารถยับยั้งการเจริญของ *Xanthomonas oryzae* และมีจำนวน 122, 88 และ 78 ไอโซเลตที่สามารถยับยั้ง *Fusarium proliferatum*, *Helminthosporium oryzae* และ *Rhizoctonia solani* ได้ ตามลำดับ ทั้งนี้มี 41 ไอโซเลตที่สามารถยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบได้ทุกชนิด และไอโซเลต K8S3 ซึ่งจากการศึกษายีน 16S rRNA พบว่าเหมือนกับ *Streptomyces hygroscopicus* เป็นไอโซเลตที่มีความสามารถสูงที่สุดในการยับยั้งจุลินทรีย์ทดสอบ และเป็นไอโซเลตที่มีผลส่งเสริมการงอกของเมล็ดข้าวได้ดีที่สุด ดังนั้นจึงเป็นไอโซเลตที่มีศักยภาพที่ดีในการนำไปพัฒนาใช้ต่อไป

จิตติ (2010) ทำการแยกเชื้อแอกติโนมัยสีทจำนวน 121 ไอโซเลต จากตัวอย่างดินบริเวณภูเขาทางภาคตะวันตก และดินป่าชายเลนในจำนวนเชื้อทั้งหมดนั้นพบเชื้อแอกติโนมัยสีท จำนวน 57 ไอโซเลตที่มีกรดไดอะมิโนพิเมลิกแบบ meso เป็นองค์ประกอบของผนังเซลล์ซึ่งเชื้อไอโซเลตเหล่านี้ถูกนำมาจัดกลุ่มโดยลักษณะทางพีโนไทป์ได้เป็น 12 กลุ่ม จากลักษณะตำแหน่งบน phylogenetic tree ลักษณะทางอนุกรมวิธานเคมี และลักษณะทางพีโนไทป์ของเชื้อตัวแทนในแต่ละกลุ่มแสดงว่าเชื้อเหล่านี้เป็นสมาชิกของเชื้อแอกติโนมัยสีทสกุล *Agromyces*, *Dactylosporangium*, *Micromonospora*, *Microbispora* และ *Planotetraspora* การวิจัยครั้งนี้พบว่าเชื้อไอโซเลต TJ2-2 และ CM9-9 แสดงลักษณะทางสัณฐานวิทยา และอนุกรมวิธานเคมีทั่วไปของเชื้อสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* ตามลำดับ แต่มีลักษณะทางจีโนไทป์และพีโนไทป์

ที่แตกต่างไปจากเชื้อสปีชีส์มาตรฐานทั้งหมดที่เป็นสมาชิกในสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* ดังนั้นเชื้อไอโซเลต TJ2-2 และ CM9-9 จึงถูกตัดสินให้เป็นเชื้อสปีชีส์ใหม่ของสกุล *Micromonospora* และ *Agromyces* โดยให้ชื่อว่า *Micromonospora pattaloongensis* และ *Agromyces tropica* นอกจากนี้น้ำหนักที่ได้จากเชื้อตัวแทนในแต่ละกลุ่มถูกนำมาสกัดด้วยเอทิลอะซีเตตและนำไปทดสอบกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ พบว่าเชื้อจำนวนมากกว่าร้อยละ 40.3 แสดงกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ได้เป็นอย่างดี จากข้อมูลที่ได้ศึกษาทั้งหมดนี้ สามารถสรุปได้ว่าความหลากหลายของเชื้อแอคติโนมัยซีทในบริเวณป่าชายเลน และดินภูเขาทางภาคตะวันตกของประเทศไทยมีค่อนข้างสูง และควรจัดเป็นแหล่งทรัพยากรที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้าเพื่อหาสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพชนิดใหม่จากเชื้อแอคติโนมัยซีทต่อไป

จากผลการทดลองของเรานั้น พบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยเบื้องต้น ซึ่งการวิจัยนี้พบว่าเชื้อไอโซเลต *45 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Streptomyces panaciradicis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.93% ไอโซเลต PCWR-4-6 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Actinomadura maheshkhaliesis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.23% ไอโซเลต DH51B-4-3 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Amicrolatopsis dongchuanensis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 98.06% ไอโซเลต PN51B-9-4 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Micromonospora chayaphumensis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.44% และมีเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 DH51B-4-3 และ PN51B-9-4 ที่มีแนวโน้มเป็นสปีชีส์ใหม่

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการพิสูจน์เอกลักษณ์ของเชื้อแอกติโนแบคทีเรีย จำนวน 4 ไอโซเลต ได้แก่ *45 PCWR-4-6 DH51B-4-3 และPN51B-9-4 โดยการศึกษาลักษณะทางฟิโนไทป์ เคมีไทป์ และจีโนไทป์ สามารถจำแนกได้เป็น 4 สกุล ได้แก่ *Streptomyces Actinomadura Amicrolatopsis* และ *Micromonospora* พบว่าเชื้อไอโซเลต *45 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Streptomyces panaciradicis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.93% ไอโซเลต PCWR-4-6 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Actinomadura maheshkhaliesis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.23% ไอโซเลต DH51B-4-3 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Amicrolatopsis dongchuanensis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 98.06% ไอโซเลต PN51B-9-4 มีความคล้ายคลึงกับเชื้อในสกุล *Micromonospora chiyaphumensis* มากที่สุดด้วย %similarity เท่ากับ 99.44% ดังนั้นเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6 DH51B-4-3 และPN51B-9-4 จึงมีแนวโน้มเป็นสปีชีส์ใหม่

5.2 ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลอนุกรมวิธานของเชื้อแอกติโนแบคทีเรีย ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการศึกษาวิจัยด้านจุลชีววิทยา การเกษตร ศึกษาฤทธิ์ทางชีวภาพในด้านต่างๆ และอาจใช้เป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาต่อทางด้านเภสัชศาสตร์ เพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางด้านวิทยาศาสตร์สาธารณสุขต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กรรมนิการ ดวงมาลย์. 2552. การคัดเลือกแอคติโนมัยสีทกลุ่มปฏิบัติการต่อจุลินทรีย์ก่อโรคในข้าว.

[ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

http://www.tnrr.in.th/2557/?page=result_search&record_id=2329

เกษแก้วกัลยา และคณะ. 2555. “การคัดกรองและการศึกษาลักษณะอนุกรมวิธานเบื้องต้นของเชื้อแอคติโนมัยสีทที่แยกจากอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เกษม และคณะ. 2552. “การคัดกรองเชื้อแอคติโนมัยสีทที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชจากดิน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จิตติ ท่าวัว. 2553. การคัดเลือกเชื้อแอคติโนมัยสีทที่สามารถสร้างสารปฏิชีวนะและอนุกรมวิธานของแอคติโนมัยสีทที่แยกจากดินภูเขาทางภาคตะวันตกและดินป่าชายเลน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : http://www.tnrr.in.th/2557/?page=result_search&record_id=4097

จิตติ ท่าวัว. 2547. อนุกรมวิธานของเชื้อสายพันธุ์ไมโครโมโนสปอราจากดินป่าพรุของประเทศไทยและสารทุติยภูมิของเชื้อไอโซเลตที่คัดเลือก. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก : www.thaithesis.org/detail.php?id=1082547600244

จิราพร และคณะ. 2554. “การคัดกรองและการศึกษาลักษณะอนุกรมวิธานเบื้องต้นของเชื้อแอคติโนมัยสีท ที่สร้างสารปฏิชีวนะที่แยกจากดินของประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

จุฑามาศ และคณะ. 2554. “อนุกรมวิธานและองค์ประกอบทางเคมีเบื้องต้นของเชื้อไมโครโมโนสปอรา พีเอส 3-1.” วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ชนินทร์ และคณะ. 2546. “เชื้อแอคติโนมัยสีทจากดินป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรังบริเวณสถานีวิจัยสัตว์ป่าเขานางรำ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง.” ใน การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 41. กรุงเทพฯ : สาขาวิทยาศาสตร์ สาขาการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดุขฎิ และคณะ. 2555. เชื้อแอคติโนมัยสีทบนพื้นผิวที่แยกจากต้นข้าว และกิจกรรมการต้านจุลินทรีย์ของเชื้อนั้น. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

นิภาวัลย์ และคณะ. 2556. การคัดแยกและคัดเลือกเชื้อแอคติโนมัยซีทที่สามารถย่อยสลายพลาสติกชนิดโพลีเอทิลีน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาจุลชีววิทยาอุตสาหกรรม คณะวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

วิจิตร อนันต์ศิริวัฒนา. 2545. การพิสูจน์เอกลักษณ์และฤทธิ์ต้านจุลชีพของแอคติโนมัยซีทส์จากดินบริเวณเกาะเสม็ด. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :

<http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1082545001289>

Aroi, T. 1975. Culture Media for Actinomycetes. Tokyo : The Society for Actinomycetes Japan.

El-Shatoury, S., Mitchell, J., Bahgat, M. and Dewedar, A. 2064. "Biodiversity of Actinomycetes in a constructed wetland for industrial effluent treatment." Actinomycetological. **18** : 1-7.

Ezaki, T., Hashimoto, Y. and Yabuuchi, E. 1989. "Fluorometric deoxyribonucleic acid deoxyribonucleic acid hybridization in microdilution wells as an alternative to membrane filter hybridization in which radioisotopes are used to determine genetic relatedness among bacterial strains." International Journal of Systematic Bacteriology. **39** : 224-229.

Gordon, R.E., Barnett, D.A., Handerhan, J.E. and Pang, C.H. 1974. "*Nocardia coeliaca*, *Nocardia autotrophica*, and the Nocardin Strain." International Journal of Systematic Bacteriology. **24** : 54-63.

Hamaki, T., Suzuki, M., Fudou, R., Jojima, Y., Kajiura, T., Tabuchi, A., Sen, K. and Shibai, H. 2005. "Isolation of novel bacteria and actinomycetes using soil extract agar medium." Journal of Bioscience and Bioengineering. **99** : 485-495.

Kelly, K.L. 1964 Inter Society Color Council-National Bureau of Standard Color Name Charts Illustrated with Centroid Colors. Washington, DC : US Government Printing office.

Komagata, K. and Suzuki, K.I. 1987. "Lipid and cell-wall analysis in bacterial systematics." Methods in microbiology. **19** : 161-207.

Lechevalier, M.P., stern, A.E. and Lechevalier, H.A. 1981. "Phospholipids in the taxonomy of Actinomycetes." Journal of Zentbl Bakteriol Hyg Abt 1 Suppl. **11:111 116.**

- Minnikin, D.E., O'Donnell, A.G., Goodfellow, M., Alderson, G, Athalye, M., schaal, A. and Parlett, J.H. 1984. "An integrated procedure for the extraction of bacterial isoprenoid quinones and polar lipids." *Journal of Microbiological Methods*. **2:233 -241**.
- Shirling, E.B. and Gottlieb, D. 1996. "Methods for characterization of *Streptomyces species*." *International Journal of Systematic Bacteriology*. **16:313-340**
- Stackebrandt, E., Rainey, F.A. and Ward Rainey, N.L. 1997. "Proposal for a new Hierarchic classification system, *Actinobacteria classis nov.*" *International Journal of Systematic and Evolutionary Microbiology*. **47:479-491**
- Vobis, G. 1997. "Morphology of Actinomycetes." 180-191. In Miyadoh, S. *Atlas of Actinomycetes*. The Society for Actinomycetes Japan. Asakura Publishing.
- Yukphan, P., Malimas, T. Polacharoen, W. Tanasupawat, S., Tanticharoen, M. and Yamada, Y. 2005. "*Neosasaia chiangmaiensis* gen. nov., sp. nov. a novel osmotolerant acetic acid bacterium in the α -*Proteobacteria*" *Journal of Applied Microbiological*. **51:301-311**.
- Yukphan, P., 2006. "systematic study of acetic acid bacteria isolated in Thailand." Ph.D. of the United Graduated School of Agriculture Science, Gifu University. Japan.

ภาคผนวก ก อาหารเลี้ยงเชื้อ

Arginin-Vitamin (AV) agar ที่เติมสารปฏิชีวนะ

Glucose	1.0	กรัม
Glycerol	1.0	กรัม
L-arginine	0.3	กรัม
K ₂ HPO ₄	0.3	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.2	กรัม
NaCl	0.3	กรัม
Trace elements mixture 1	0.1	มิลลิลิตร
Agar	18.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 6.4		
นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที		
Vitamins mix A1	1.0	มิลลิลิตร
Nalixidic acid (ละลายใน 0.2N NaOH)	0.025	กรัม
Cyclohexamide (ละลายใน 95% EtOH)	0.050	กรัม
Terbinafin (ละลายใน MtoH)	0.001	กรัม

Humic acid-Vitamin agar (สูตรดัดแปลง) ที่เติมสารปฏิชีวนะ

Humic acid (ละลายใน 0.2N NaOH 10 มิลลิลิตร)	1.0	กรัม
Yeast extract	0.050	กรัม
Casamino acid	0.020	กรัม
Na ₂ HPO ₄	0.2	กรัม
KCl	1.7	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.050	กรัม
CaCl ₂	0.010	กรัม
Trace elements mix1	0.2	มิลลิลิตร
Agar	18.0	กรัม

น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.0		
นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที		
Vitamins mix A1	1.0	มิลลิลิตร
Nalixidic acid (ละลายใน 0.2N NaOH)	0.025	กรัม
Cyclohexamide (ละลายใน 95% EtOH)	0.050	กรัม
Terbinafin (ละลายใน MtOH)	0.001	กรัม

Soil extract agar (สูตรดัดแปลง) ที่เติมสารปฏิชีวนะ

CaSO ₄ ·2H ₂ O	0.5	กรัม
Ca(NO ₃) ₂ ·4H ₂ O	0.25	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.05	กรัม
K ₂ SO ₄	0.03	กรัม
KH ₂ PO ₄	0.02	กรัม
NaHCO ₃	0.1	กรัม
Trace elements mix1	0.3	มิลลิลิตร
CaCl ₂ ·2H ₂ O	0.02	กรัม
Yeast extract	0.1	กรัม
Casamino acid	0.1	กรัม
Glucose	0.2	กรัม
Soil extract	100	กรัม
Agar	18.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.0		
นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที		
Vitamins mix A1	1.0	มิลลิลิตร
Nalixidic acid (ละลายใน 0.2N NaOH)	0.025	กรัม
Cyclohexamide (ละลายใน 95% EtOH)	0.050	กรัม
Terbinafin (ละลายใน MtOH)	0.001	กรัม

Soil extract agar (สูตรดัดแปลง)

CaSO ₄ ·2H ₂ O	0.5	กรัม
Ca(NO ₃) ₂ ·4H ₂ O	0.25	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.05	กรัม
K ₂ SO ₄	0.03	กรัม
KH ₂ PO ₄	0.02	กรัม
NaHCO ₃	0.1	กรัม
Trace elements mix1	0.3	มิลลิลิตร
CaCl ₂ ·2H ₂ O	0.02	กรัม
Yeast extract	0.1	กรัม
Casamino acid	0.1	กรัม
Glucose	0.2	กรัม
Soil extract	100	กรัม
Agar	18.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.2-7.4		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Soil extract

Humic soil	1	กิโลกรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

กรองด้วยสำลี และทำให้ตกตะกอนด้วยเครื่องหมุนเหวี่ยง (นำส่วนใสไปใช้)

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส ความดัน 15 ปอนด์ เป็นเวลา 15 นาที

Vitamins mix A1

p-aminobenzoic acid	0.05	กรัม
Calcium pantothenate	0.05	กรัม
Inositol	0.05	กรัม
Niacin	0.05	กรัม
Pyridoxin HCl	0.05	กรัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ribofravin	0.05	กรัม
Thiamine HCl	0.05	กรัม
Biotin	0.025	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

กรองด้วยแผ่นกรองขนาด 0.2 ไมโครเมตร

Trace elements mix1

CaCl ₂ ·2H ₂ O	4.0	กรัม
ZnSO ₄ ·7H ₂ O	2.0	กรัม
Na ₂ B ₄ O ₇ ·10H ₂ O	0.1	กรัม
FeSO ₄ ·7H ₂ O	5.0	กรัม
KI	0.05	กรัม
CoCl ₂ ·6H ₂ O	0.5	กรัม
CuSO ₄ ·5H ₂ O	0.2	กรัม
MnCl ₂ ·4H ₂ O	2.0	กรัม
Na ₂ MoO ₄ ·2H ₂ O	0.05	กรัม
H ₂ SO ₄ 95-97% p.a.	1.0	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น	1	ลิตร

Glucose-yeast extract broth

Glucose	10.0	กรัม
Yeast extract	10.0	กรัม
pH 6.8		

นิ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Yeast extract-Malt extract agar (ISP2)

Glucose	4.0	กรัม
Yeast extract	4.0	กรัม
Malt extract	10.0	กรัม
Agar	18.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.3		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Oatmeal agar (ISP3)

Oatmeal	20.0	กรัม
Trace salts solution	1.0	มิลลิลิตร
Agar	20.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.2		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Inorganic salt-strach agar (ISP4)

Solution strach	10.0	กรัม
K_2HPO_4 (anhydrous)	1.0	กรัม
$MgSO_4 \cdot 7H_2O$	1.0	กรัม
NaCl	1.0	กรัม
$(NH_4)_2SO_4$	2.0	กรัม
$CaCO_3$	2.0	กรัม
Trace salts solution	1.0	มิลลิลิตร
Agar	20.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.0-7.4		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Glycerol-asparagine agar (ISP5)

L-asparagine (anhydrous)	1.0	กรัม
Glycerol	10.0	กรัม
K_2HPO_4 (anhydrous)	1.0	กรัม
Trace salts solution	1.0	มิลลิลิตร
Agar	20.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.0-7.4		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Peptone-Yeast extract iron agar (ISP6)

Peptone iron agar	36	กรัม
Yeast extract	1	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 7.0-7.2

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Tyrosine agar (ISP7)

Glycerol	15.0	กรัม
L-tyrosine	0.5	กรัม
L-asparagine	1.0	กรัม
K ₂ HPO ₄ (anhydrous)	0.5	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.5	กรัม
FeSO ₄ ·7H ₂ O	0.01	กรัม
NaCl	0.5	กรัม
Trace salts solution	1.0	มิลลิลิตร
Agar	20.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 7.2-7.4

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Trace salt solution

FeSO ₄ ·7H ₂ O	0.1	กรัม
MnCl ₂ ·4H ₂ O	0.1	กรัม
ZnSO ₄ ·7H ₂ O	0.1	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

Carbon utilization agar (ISP9)

Carbon sources		
Carbohydrate	10.0	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

กรองด้วยแผ่นกรองขนาด 0.2 ไมโครเมตร

Pridham and Gottlieb trace salts

$\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$	0.64	กรัม
$\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.11	กรัม
$\text{MnCl}_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$	0.79	กรัม
$\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	0.15	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

Basal mineral salts agar

$(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$	2.64	กรัม
KH_2PO_4 (anhydrous)	2.38	กรัม
$\text{K}_2\text{HPO}_4 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$	5.65	กรัม
$\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$	1.0	กรัม
Pridham and Gottlieb trace salts	1.0	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น	900	มิลลิลิตร
Agar	15.0	กรัม

pH 6.8-7.0

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

หลังนึ่งฆ่าเชื้อแล้วนำ Carbon sources มาผสมกับ Basal mineral salts agar

Glucose asparagine agar

Glucose	10.0	กรัม
Asparagine	0.5	กรัม
K_2HPO_4 (anhydrous)	0.5	กรัม
Agar	15.0	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 6.8-7.0

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Czapek's sucrose agar (Difco)

Sucrose	30.0	กรัม
NaNO_3	2.0	กรัม
K_2HPO_4	1.0	กรัม

MgSO ₄	0.5	กรัม
KCl	0.5	กรัม
FeSO ₄	0.01	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.3		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Nutrient agar (Difco)

Beef Extract	3.0	กรัม
Peptone	5.0	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 6.8		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Peptonization and Coagulation test medium

Skim milk	10.0	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

Peptonization test medium

Solution A		
Skim milk	5	กรัม
น้ำกลั่น	50	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

Solution B

Agar	1	กรัม
น้ำกลั่น	50	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

หลังจากนึ่งฆ่าเชื้อแล้ว รอให้สารละลายเย็นลงจนมีอุณหภูมิประมาณ 45 องศาเซลเซียส

จึงนำ Solution A มาผสมกับ Solution B

Boullion gelatin broth

Peptone	1.0	กรัม
Meat Extract	0.5	กรัม
NaCl	0.5	กรัม
Galatin	15	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร
pH 7.0-7.2		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Peptone KNO₃ broth

Peptone	1	กรัม
KNO ₃	0.1	กรัม
NaCl	0.5	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร
pH 7.0		

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Basal Inorganic Nitrogen medium

Carbohydrate	10.0	กรัม
(NH ₄) ₂ HPO ₄	1.0	กรัม
KCl	0.2	กรัม
MgSO ₄ ·7H ₂ O	0.2	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร
pH 7.0		
0.04% Bromocresoi purple	15	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 110 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 10 นาที

Tryptic Siol Agar (Difco)

Pancreatic Digest of casein	17.0	กรัม
Emzymetic Digest of Soybean Meal	3.0	กรัม
NaCl	5	กรัม

K_2HPO_4	2.5	กรัม
Dextrose	2.5	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 7.3

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Sabouraud dextrose agar

Special peptone	10.0	กรัม
Dextrose	20	กรัม
Agar	15	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 5.6

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

ภาคผนวก ข

สารเคมี

Basic lauryl-sulfate solution

Na-Lauryl sulfate	0.1	กรัม
KH_2PO_4	1.75	กรัม
K_2HPO_4	3.5	กรัม
น้ำกลั่น	1	ลิตร

pH 6.8-7.0 (KOH/HCl)

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Tween 80 solution

Tween 80	0.1	มิลลิลิตร
KH_2PO_4	1.75	กรัม
K_2HPO_4	3.5	กรัม
Distilled water	1	ลิตร

pH 6.8-7.0 (KOH/HCl)

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

1.5% Phenol solution

Phenol	15	มิลลิลิตร
Distilled water	985	ลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Flooding solution

Skim milk	0.1	กรัม
5 mM CHES (N-cyclohexyl-2-amino- Ethanesulfonic acid) (pH 9.0)	100	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

Sulphanilic acid solution

Sulphanilic acid	0.8	กรัม
5N Acetic acid	100	มิลลิลิตร

ละลาย Sulphanilic acid ใน 5N Acetic acid โดยใช้ความร้อน

***N,N*-dimethyl-1-naphthylamine solution**

<i>N,N</i> -dimethyl-1-naphthylamine	0.5	กรัม
5N Acetic acid	100	มิลลิลิตร

ละลาย *N,N*-dimethyl-1-naphthylamine ใน 5N Acetic acid โดยใช้ความร้อน

Aniline phthalate

Phthalic acid	3.25	กรัม
Water-saturated n-butanol	100	มิลลิลิตร
Aniline	2	มิลลิลิตร

สารที่ใช้สำหรับวิเคราะห์ Polar lipidsDittmer & Lester reagentSolution A

Molybdic anhydride (MoO_3)	4.011	กรัม
25N sulfuric acid	100	มิลลิลิตร

ละลาย Molybdic anhydride ใน 25N sulfuric acid โดยใช้ความร้อน

Solution B

Molybdic anhydride (MoO_3)	0.178	กรัม
Solution A	50	มิลลิลิตร

ละลาย Molybdic anhydride ใน Solution A โดยใช้ความร้อน และต้มให้เดือด

เป็นเวลา 15 นาที ตั้งทิ้งไว้ให้เย็น เทส่วนที่ตกตะกอนทิ้ง

*เตรียมใหม่ก่อนใช้โดยผสม Solution A ปริมาตร 50 มิลลิลิตร กับ Solution B ปริมาตร 50 มิลลิลิตร และน้ำกลั่น ปริมาตร 100 มิลลิลิตร

Ninhydrin reagent

Ninhydrin	0.4	กรัม
Water-saturated n-butanol	100	มิลลิลิตร

Anisaldehyde reagent

Ethanol	90	มิลลิลิตร
Sulfuric acid	5	มิลลิลิตร
<i>p</i> -Anisaldehyde	5	มิลลิลิตร
Acetic acid	1	มิลลิลิตร

Dragendorff reagent

Solution A		
Basic bismuth nitrate	1.7	กรัม
Acetic acid	80	มิลลิลิตร
Solution B		
KI	40	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

10

*เตรียมใหม่ก่อนใช้โดยผสม Solution A ปริมาตร 10 มิลลิลิตร กับ Solution B ปริมาตร 10 มิลลิลิตร และ Acetic acid ปริมาตร 10 มิลลิลิตร

สารที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ห่อของประกอบของกรดไขมัน (cellular fatty acid)

Reagent 1, Saponification reagent

Sodium hydroxide	15	กรัม
Methanol (HPLC grade)	50	มิลลิลิตร
Mili-Q water	50	มิลลิลิตร

ละลาย Sodium hydroxide ใน Mili-Q water ก่อนแล้วค่อยผสมกับ Methanol

Reagent 2, Methylation reagent

6 N Hydrochloric acid	65	มิลลิลิตร
Methanol (HPLC grade)	55	มิลลิลิตร
pH ต่ำกว่า 1.5		

Reagent 3, Extraction solvent

n-Hexane (HPLC grade)	50	มิลลิลิตร
Methyl-tert-Butyl Ether (HPLC grade)	50	มิลลิลิตร

Reagent 4. Base wash

Sodium hydroxide	1.2	กรัม
Milli-Q water	100	มิลลิลิตร

Reagent 5. Saturated sodium chloride

Sodium chloride	40	กรัม
Milli-Q water	100	มิลลิลิตร

การเตรียม Dowex (CH₃COO⁻)

1. แช่ Dowex 1 ใน 2 N NaOH เป็นเวลา 1 ชั่วโมง กรองผ่านกระดาษกรองแล้วล้างด้วยน้ำกลั่นจนมีค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 7
2. แช่ Dowex 1 ใน 1 N CH₃COOH เป็นเวลา 30 นาที กรองผ่านกระดาษกรองแล้วล้างด้วยน้ำกลั่นจนมีค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 7

Don reagent

2,7-Dihydroxynaphthalene	10	มิลลิกรัม
Sulfuric acid	50	มิลลิลิตร

ละลาย 2,7-Dihydroxynaphthalene ใน Sulfuric acid เข้มข้น จะได้สารละลายสี

เหลือง

หุ้มภาชนะที่บรรจุด้วยอลูมิเนียมฟลอยด์ เก็บไว้ค้างคืนในที่มืด สารละลายจะเปลี่ยนสีจากสีเหลืองเป็นไม่มีสี

TE buffer

10 mM Tris-HCl (pH 8.0)	10	มิลลิลิตร
1 mM EDTA (pH 8.0)	4	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น	986	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

1 M EDTA (pH 8.0)

EDTA	372.24	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น		

ผสม EDTA กับน้ำกลั่นให้เข้ากัน

ปรับค่าความเป็นกรด-ด่างให้เท่ากับ 8.0 ด้วย 1 N NaOH

ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ได้ 1 ลิตร

1 M Tris-CL (pH 8.0)

Tris-base	121.1	กรัม
น้ำกลั่น		

ผสม Tris-base กับน้ำกลั่นให้เข้ากัน

ปรับค่าความเป็นกรด-ด่างให้เท่ากับ 8.0 ด้วย 1 N NaOH

ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ได้ 1 ลิตร

RNase A ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

RNase A	100	มิลลิกรัม
0.15 M NaCl	10	มิลลิลิตร

ให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 ถึง 10 นาที

เก็บรักษาที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

Proteinase K ความเข้มข้น 10 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร

Proteinase K	100	มิลลิกรัม
50 mM Tris-HCl	10	มิลลิลิตร
pH 7.5		

20xSSC

NaCl	175.3	กรัม
Tri-sodium citrate·2H ₂ O	88.2	กรัม

น้ำกลั่น

ชั่ง NaCl และ Tri-sodium citrate·2H₂O ใส่ในน้ำกลั่น แล้วผสมให้เข้ากัน

ปรับค่าความเป็นกรด-ด่างให้เท่ากับ 7.2 ด้วย 10 M NaOH

ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่นให้ได้ 1 ลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

1xSSC

20xSSC	5	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น	95	มิลลิลิตร

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 15 นาที

สารที่ใช้การทำ DNA-DNA Hybridization**10xPBSM**

MgCl ₂ ·7H ₂ O	95	มิลลิกรัม
10xPBS	10	มิลลิลิตร

Pre-hybridization solution

20xSSC	1	มิลลิลิตร
50xDenhardt solution	1	มิลลิลิตร
Denaturated Salmon DNA (10 mg/ml)	0.1	มิลลิลิตร
Formamide	5	มิลลิลิตร
น้ำกลั่น	2.9	มิลลิลิตร

Hybridization solution

น้ำกลั่น	2.8	มิลลิลิตร
Dextran sulfate	0.25	กรัม
20xSSC	1	มิลลิลิตร
50xDenhardt solution	1	มิลลิลิตร
Denaturated Salmon DNA (10 mg/ml)	0.1	มิลลิลิตร
Formamide	5	มิลลิลิตร

Solution I

BSA	0.25	กรัม
Triton-X-100	50	ไมโครลิตร
1X PBS	50	มิลลิลิตร

Solution II

Streptavidin POD	1	ไมโครลิตร
Solution I	4	มิลลิลิตร

Solution III

TMB (10 mg/ml in DMFO)	100	ไมโครลิตร
0.3% H ₂ O ₂	100	ไมโครลิตร
0.1 M Citric acid in 10% DMFO		
+ 0.2 M Na ₂ HPO ₄ buffer pH 6.2	5	มิลลิลิตร

100x denhardt solution

Bovine serum albumin (fraction V)	2	กรัม
Polyvinylpyrrolidone	2	กรัม
Ficoll 400	2	กรัม
น้ำกลั่น	100	มิลลิลิตร

2xPBS

8 mM Na ₂ HPO ₄	1.15	กรัม
1.5 mM KH ₂ PO ₄	0.2	กรัม
137 mM NaCl	8.0	กรัม
2.7 mM KCl	0.2	กรัม
น้ำกลั่น	500	มิลลิลิตร

pH 7.0

นึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

ภาคผนวก ค

วิธีการเตรียมสารละลายบัฟเฟอร์

1. ซิเตรต-ฟอสเฟต บัฟเฟอร์ pH 4-5

สารละลาย McIlvaine บัฟเฟอร์ หรือ ซิเตรต-ฟอสเฟต บัฟเฟอร์ เข้มข้น 0.1 โมลาร์ (0.1 M citrate phosphate buffer)

สารละลาย A : สารละลายกรดซิตริก 0.1 โมลาร์ (กรดซิตริก 19.21 กรัม ละลายในน้ำกลั่น 1 ลิตร)

สารละลาย B : สารละลายไดโซเดียมฟอสเฟต 0.2 โมลาร์ ($\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$ 53.65 กรัม หรือ $\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 12\text{H}_2\text{O}$ 71.7 กรัม ละลายในน้ำกลั่น ปริมาณปรับเป็น 1 ลิตร)

ผสมสารละลาย A และ B ตามพีเอชที่ต้องการ ดังตารางปรับปริมาตรเป็น 100 มิลลิลิตร ด้วยน้ำกลั่น

pH	0.1 M citric acid	0.2 M sodium phosphate (ml)
2.6	44.6	5.4
3.0	39.8	10.2
3.4	35.9	14.1
3.8	32.3	17.7
4.2	29.4	20.6
4.6	26.7	23.3
5.0	24.32	25.7
5.4	22.2	27.8
5.8	19.7	30.3
6.2	16.9	33.1
6.6	13.6	36.4
7.0	6.5	43.6

2. ฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (phosphate buffer) pH 6-8

การเตรียมสารละลายฟอสเฟตบัฟเฟอร์ (phosphate buffer) ตามวิธีของ Gomori (1955 อ้างโดย Perrin and Dempsey, 1974)

เตรียมโดยผสมสารละลาย A และ B ตามพีเอชที่ต้องการ และปรับปริมาตรเป็น 1 ลิตร

สารละลาย A : 0.05 M dibasic sodium phosphate ($\text{Na}_2\text{HPO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) 7.80 กรัม ในน้ำกลั่น 1 ลิตร)

สารละลาย B : 0.05 M monobasic sodium phosphate ($\text{NaH}_2\text{PO}_4 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) 8.90 กรัม ในน้ำกลั่น 1 ลิตร)

pH	A (มิลลิลิตร)	B (มิลลิลิตร)
5.8	4.00	46.00
6.0	6.15	43.85
6.2	9.25	40.75
6.4	13.25	36.75
6.6	18.75	31.25
6.8	24.50	25.50
7.0	30.50	19.50
7.2	36.00	14.00
7.4	40.50	9.50
7.6	43.50	6.50
7.8	45.75	4.25
8.0	47.35	2.65

3. Na_2HPO_4 - NaOH buffer pH 9-12

การเตรียม Na_2HPO_4 -NaOH buffer ตามวิธีการของ Bates and Ower (1956) อ้างโดย Perrin and Dempsey, 1974)

เตรียมได้จากการผสมสารละลาย A 50 มิลลิลิตร และ สารละลาย B X มิลลิลิตร เพื่อให้ได้พีเอชตามต้องการ

สารละลาย A : 0.05 M Na_2HPO_4 (7.10 กรัม ละลายในน้ำกลั่นให้ได้ปริมาตรเป็น 1 ลิตร)

สารละลาย B : 0.05 M NaOH (2.00 กรัม ละลายในน้ำกลั่นให้ได้ปริมาตรเป็น 1 ลิตร)

pH	B (มิลลิลิตร)
9.0	2.00
9.9	3.3
10.0	4.1
11.1	5.1
11.2	6.3
11.3	7.6
11.4	9.1
11.5	11.1
11.6	13.5
11.7	16.2
11.8	19.4
11.9	23.0
12.0	26.9

ภาคผนวก ง

ลักษณะการเจริญของเชื้อแอกติโนมัยสีท

ลักษณะการเจริญและสีของเชื้อแอกติโนมัยสีทสกุล *Streptomyces* บนอาหารต่างๆ

รหัส	อาหาร	การเจริญ	สีของเส้นใยอาหาร	สีของเส้นใยอากาศ	สีของรงควัตถุที่ละลายน้ำ
*45	ISP2	ดี	Light Greenish Gray	Bluish White	Yellowish white
	ISP3	ปานกลาง	Pale Violet	Pale Violet	Light Purplish Gray
	ISP4	ดี	Yellowish white	Pale Purple	Light Greenish Gray
	ISP5	ปานกลาง	Light Greenish Gray	Greenish White	Greenish White
	ISP6	ดี	Strong Greenish Yellow	Brilliant Greenish Yellow	Vivid Greenish Yellow
	ISP7	ดี	Dark Grayish Yellow	Light Grayish Brown	Dark Grayish Yellow
	Glu.A :	ดี	Light Greenish Gray	-	Light Greenish Gray
	N.A.	ดี	Yellowish Gray	-	Yellowish Gray

ลักษณะการเจริญและสีของเชื้อแอกติโนมัยสีทสกุล *Actinomadura* บนอาหารต่างๆ

รหัส	อาหาร	การเจริญ	สีของเส้นใยอาหาร	สีของเส้นใยอากาศ	สีของรงควัตถุที่ละลายน้ำ
PCWR-4-6	ISP2	ดี	Pale Yellowish Green	Light Orange	Light Orange
	ISP3	ดี	Vivid Orange Yellow	Light Greenish Gray	Yellowish white
	ISP4	ปานกลาง	Bluish white	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray
	ISP5	ปานกลาง	Greenish White	Greenish White	Greenish White
	ISP6	ปานกลาง	Strong Greenish Yellow	Yellowish white	Brilliant Greenish Yellow
	ISP7	ดี	Brilliant Greenish Yellow	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray
	Glu.A :	ปานกลาง	Light Greenish Gray	-	Light Greenish Gray
	N.A.	ดี	Strong Orange Yellow	Vivid Orange Yellow	Vivid Orange Yellow

ลักษณะการเจริญและสีของเชื้อแอคติโนมัยสีทสกุล *Amycolatopsis* บนอาหารต่างๆ

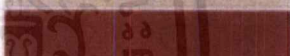

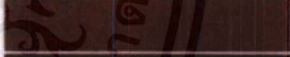
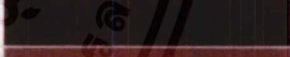

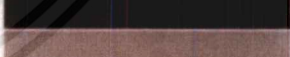

รหัส	อาหาร	การเจริญ	สีของเส้นใยอาหาร	สีของเส้นใยอากาศ	สีของรงควัตถุที่ละลายน้ำ
DH51B-4-3	ISP2	ดี	Light Greenish Gray	Very Light Blue	Yellowish wthie
	ISP3	ปานกลาง	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray	Light Purplish Gray
	ISP4	ปานกลาง	Pale Blue	Pale Blue	Light Greenish Gray
	ISP5	ปานกลาง	Yellowish wthie	Yellowish wthie	Yellowish wthie
	ISP6	ปานกลาง	Moderate Orange Yellow	Brilliant Orange Yellow	Vivid Orange Yellow
	ISP7	ดี	Moderate Green	Moderate Green	Greenish White
	Glu.A :	น้อย	Yellowish wthie	Yellowish wthie	Yellowish wthie
	N.A.	น้อย	Deep Yellowish Green	Very Light Greenish Blue	Pale Orange Yellow

ลักษณะการเจริญและสีของเชื้อแอคติโนมัยสีทสกุล *Micromonospora* บนอาหารต่างๆ

รหัส	อาหาร	การเจริญ	สีของเส้นใยอาหาร	สีของเส้นใยอากาศ	สีของรงควัตถุที่ละลายน้ำ
PN51B-9-4	ISP2	ดี	Strong Orange Yellow	Strong Orange Yellow	Strong Orange Yellow
	ISP3	น้อย	Dark Gray	Black	Dark Gray
	ISP4	น้อย	Black	Black	Black
	ISP5	น้อย	Greenish White	-	-
	ISP6	ปานกลาง	Light Orange Yellow	Yellowish wthie	Brilliant Orange Yellow
	ISP7	น้อย	Pale Orange Yellow	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray
	Glu.A :	ปานกลาง	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray	Light Greenish Gray
	N.A.	ปานกลาง	Vivid Orange Yellow	Vivid Orange Yellow	Vivid Orange Yellow

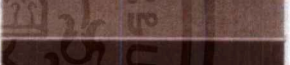

The NBS/IBCC Color System

The 267 Color Centroids

Centroid	Munsell	RGB	Swatch
Red, Pink			
1 Vivid Pink	1r 8.0 13.0	#FF7E93	
2 Strong Pink	1.2r 6.9 8.2	#FD7B7C	
3 Deep Pink	2.1r 6.0 11.1	#F3545E	
4 Light Pink	2.6r 8.5 4.0	#FFBCAD	
5 Moderate Pink	2.8r 7.2 5.3	#EE9086	
6 Dark Pink	2.7r 5.9 6.1	#C76864	
7 Pale Pink	2.0r 8.7 2.1	#FFCBBB	
8 Grayish Pink	2.6r 7.2 2.3	#CF9B8F	
9 Pinkish White	5.8r 9.0 0.8	#F9DBC8	
10 Pinkish Gray	9.8r 7.4 1.0	#C8A696	
11 Vivid Red	5.0r 3.9 15.4	#C10020	
12 Strong Red	4.0r 4.4 12.1	#BE2233	
13 Deep Red	5.1r 2.8 10.1	#7B001C	
14 Very Deep Red	6.5r 1.7 8.4	#4F0014	
15 Moderate Red	3.8r 4.4 9.1	#AB343A	
16 Dark Red	4.0r 2.8 6.8	#681C23	
17 Very Dark Red	2.0r 1.2 4.8	#320A18	
18 Light Grayish Red	5.3r 5.9 3.5	#B17267	
19 Grayish Red	4.0r 4.4 4.8	#8C4743	
20 Dark Grayish Red	2.9r 2.7 2.1	#482A2A	
21 Blackish Red	3.9r 0.8 1.7	#1F0E11	
22 Reddish Gray	7.0r 5.4 1.3	#8B6C62	
23 Dark Reddish Gray	6.0r 3.4 1.0	#523C36	
24 Reddish Black	2.0r 0.9 0.9	#1E1112	
Yellowish Pink			
25 Vivid Yellowish Pink	8.0r 8.0 13.0	#FF845C	
26 Strong Yellowish Pink	8.4r 7.0 9.5	#FF7A5C	
27 Deep Yellowish Pink	5.5r 5.8 12.1	#F64A46	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ในวงกว้างโดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28 Light Yellowish Pink	1.9yr 8.2 4.6	#FFB28B	
29 Moderate Yellowish Pink	0.7yr 7.2 4.9	#EE9374	
30 Dark Yellowish Pink	7.0r 6.0 6.1	#CC6C5C	
31 Pale Yellowish Pink	4.2yr 8.6 2.2	#FFC8A8	
32 Grayish Yellowish Pink	1.3yr 7.2 2.4	#D39B85	
Reddish Orange, Reddish Brown			
33 Brownish Pink	7.0yr 7.1 2.3	#CD9A7B	
34 Vivid Reddish Orange	9.8r 5.4 14.5	#F13A13	
35 Strong Reddish Orange	9.3r 5.4 12.2	#FFB961	
36 Deep Reddish Orange	9.2r 3.9 12.1	#A91D11	
37 Moderate Reddish Orange	9.3r 5.5 9.2	#D35339	
38 Dark Reddish Orange	9.3r 4.0 9.1	#9B2F1F	
39 Grayish Reddish Orange	0.4yr 5.4 6.2	#B85D43	
40 Strong Reddish Brown	0.3yr 3.1 9.9	#7F180D	
41 Deep Reddish Brown	1.6yr 1.5 8.3	#490005	
42 Light Reddish Brown	0.5yr 5.5 4.1	#AA6651	
43 Moderate Reddish Brown	9.0r 3.4 5.2	#712F26	
44 Dark Reddish Brown	9.6r 1.3 3.6	#321011	
45 Light Grayish Reddish Brown	2.9yr 5.4 2.3	#966A57	
46 Grayish Reddish Brown	9.0r 3.4 2.4	#5E3830	
47 Dark Grayish Reddish Brown	9.0r 2.0 2.0	#371F1C	
Orange Brown			
48 Vivid Orange	4.1yr 6.5 15.0	#EF6800	
49 Brilliant Orange	4.0yr 9.0 12.0	#FFB841	
50 Strong Orange	4.3yr 6.5 12.2	#FF6F1A	
51 Deep Orange	4.1yr 5.1 11.3	#C34D0A	
52 Light Orange	4.8yr 7.8 7.2	#FFA161	
53 Moderate Orange	4.6yr 6.5 8.2	#E8793E	
54 Brownish Orange	4.1yr 5.0 8.0	#B15124	
55 Strong Brown	4.6yr 3.5 7.6	#753313	
56 Deep Brown	5.6yr 2.4 5.2	#4D220E	
57 Light Brown	5.4yr 5.4 4.8	#A86540	
58 Moderate Brown	5.6yr 3.5 3.9	#673923	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้เพื่อการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

59 Dark Brown	5.3yr 1.6 3.4	#35170C	
60 Light Grayish Brown	6.4yr 5.4 2.2	#946B54	
61 Grayish Brown	5.5yr 3.5 1.8	#5A3D30	
62 Dark Grayish Brown	5.5yr 2.0 1.5	#32221A	
63 Light Brownish Gray	7.0yr 5.4 1.2	#8B6D5C	
64 Brownish Gray	5.65r 3.4 0.9	#503D33	
65 Brownish Black	7.8yr 0.6 0.9	#140F0B	

Orange Yellow, Yellowish Brown

66 Vivid Orange Yellow	8.6yr 7.3 15.2	#FF8E00	
67 Brilliant Orange Yellow	0.1y 8.1 10.5	#FFB02E	
68 Strong Orange Yellow	9.1yr 7.1 11.6	#FF8E0D	
69 Deep Orange Yellow	8.6yr 6.0 12.1	#D76E00	
70 Light Orange Yellow	9.4yr 8.3 6.8	#FFB961	
71 Moderate Orange Yellow	8.7yr 7.2 8.3	#F7943C	
72 Dark Orange Yellow	9.3yr 6.0 7.9	#C37629	
73 Pale Orange Yellow	9.2yr 8.7 4.4	#FFCA86	
74 Strong Yellowish Brown	8.8yr 4.6 8.5	#95500C	
75 Deep Yellowish Brown	8.8yr 3.1 5.0	#593315	
76 Light Yellowish Brown	8.7yr 6.5 5.0	#BB8B54	
77 Moderate Yellowish Brown	9.5yr 4.4 3.9	#7D512D	
78 Dark Yellowish Brown	9.4yr 2.3 3.3	#3F2512	
79 Light Grayish Yellowish Brown	9.7yr 6.4 2.5	#B48764	
80 Grayish Yellowish Brown	9.5yr 4.6 2.1	#785840	
81 Dark Grayish Yellowish Brown	8.8yr 2.5 1.6	#3D2B1F	

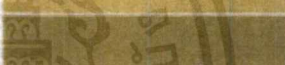

Yellow, Olive Brown

82 Vivid Yellow	3.3y 8.0 14.3	#FFB300	
83 Brilliant Yellow	4.4y 8.7 8.9	#FFCF40	
84 Strong Yellow	3.7y 7.2 9.3	#E59E1F	
85 Deep Yellow	3.7y 5.9 9.1	#B57900	
86 Light Yellow	4.3y 8.8 6.8	#FFD35F	
87 Moderate Yellow	3.8y 7.1 6.5	#D79D41	
88 Dark Yellow	3.9y 6.0 6.4	#B07D2B	
89 Pale Yellow	4.7y 9.0 3.8	#FFD88B	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาด้านสี เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

90 Grayish Yellow	4.4y 7.2 3.8	#CEA262	
91 Dark Grayish Yellow	3.8y 5.9 4.0	#A47C45	
92 Yellowish White	4.5y 9.2 1.2	#FFE2B7	
93 Yellowish Gray	3.8y 7.4 1.4	#CAA885	
94 Light Olive Brown	2.1y 4.9 7.9	#945D0B	
95 Moderate Olive Brown	2.7y 3.6 5.5	#64400F	
96 Dark Olive Brown	2.0y 1.9 2.2	#302112	

Greenish Yellow, Olive

97 Vivid Greenish Yellow	9.1y 8.2 12.0	#F4C800	
98 Brilliant Greenish Yellow	9.8y 8.8 9.5	#FFDC33	
99 Strong Greenish Yellow	9.2y 7.2 9.2	#CCA817	
100 Deep Greenish Yellow	9.2y 5.9 9.2	#9F8200	
101 Light Greenish Yellow	9.8y 8.9 7.0	#FFDE5A	
102 Moderate Greenish Yellow	9.5y 7.1 6.5	#C4A43D	
103 Dark Greenish Yellow	9.4y 5.9 6.3	#9B8127	
104 Pale Greenish Yellow	9.5y 9.0 4.2	#FFDF84	
105 Grayish Greenish Yellow	9.0y 7.2 3.9	#C4A55F	
106 Light Olive	8.0y 5.1 5.6	#846A20	
107 Moderate Olive	7.6y 3.8 5.4	#5E490F	
108 Dark Olive	8.9y 2.4 3.1	#362C12	
109 Light Grayish Olive	7.85y 5.5 2.5	#8B734B	
110 Grayish Olive	8.0y 3.6 2.0	#52442C	
111 Dark Grayish Olive	9.7y 2.0 1.8	#2B2517	
112 Light Olive Gray	6.9y 5.5 1.3	#887359	
113 Olive Gray	8.1y 3.5 0.9	#4D4234	
114 Olive Black	9.0y 1.1 0.9	#121910	

Yellow Green, Olive Green

115 Vivid Yellowish Green	5.4gy 6.8 11.2	#93AA00	
116 Brilliant Yellow Green	4.9gy 8.2 9.1	#CED23A	
117 Strong Yellow Green	5.4gy 6.0 8.7	#7F8F18	
118 Deep Yellow Green	7.4gy 4.2 7.1	#425E17	
119 Light Yellow Green	5.0gy 8.4 5.6	#DCD36A	
120 Moderate Yellow Green	4.8gy 6.0 5.0	#8B8940	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำไปใช้เพื่อการค้า

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

121 Pale Yellowish Green	3.4gy 8.7 2.4	#F0D698
122 Grayish Yellowish Green	4.4gy 6.0 2.3	#90845B
123 Strong Olive Green	4.0gy 3.0 11.0	#0A4500
124 Deep Olive Green	4.0gy 1.5 11.0	#142300
125 Moderate Olive Green	5.7gy 3.6 4.8	#434B1B
126 Dark Olive Green	8.0gy 2.2 3.6	#232C16
127 Grayish Olive Green	4.6gy 3.5 2.0	#48442D
128 Dark Grayish Olive Green	5.4gy 2.0 1.8	#27261A
129 Vivid Yellowish Green	1.1g 5.9 11.2	#379931

Yellowish Green

130 Brilliant Yellowish Green	0.3g 7.7 8.6	#8CCB5E
131 Strong Yellowish Green	0.4g 5.4 8.7	#478430
132 Deep Yellowish Green	0.9g 3.5 9.0	#00541F
133 Very Deep Yellowish Green	10.0gy 1.5 11.0	#002800
134 Very Light Yellowish Green	0.2g 8.6 4.6	#C6DF90
135 Light Yellowish Green	0.7g 7.4 5.2	#007BA7
136 Moderate Yellowish Green	0.5g 5.5 4.8	#657E4B
137 Dark Yellowish Green	0.6g 3.5 5.0	#304B26
138 Very Dark Yellowish Green	0.3g 1.8 4.3	#132712

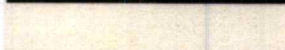

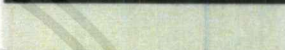

Green

139 Vivid Green	3.2g 4.9 11.1	#007D34
140 Brilliant Green	6.2g 6.5 8.3	#47A76A
141 Strong Green	5.8g 4.4 8.7	#006B3C
142 Deep Green	5.1g 3.0 8.1	#004524
143 Very Light Green	6.5g 7.8 4.9	#98C793
144 Light Green	6.0g 6.4 5.1	#719B6E
145 Moderate Green	6.3g 4.5 5.1	#386646
146 Dark Green	6.6g 2.8 4.6	#203A27
147 Very Dark Green	8.0g 1.8 3.0	#16251C
148 Very Pale Green	7.3g 8.8 1.9	#D8DEBA
149 Pale Green	7.6g 6.4 1.7	#8D917A
150 Grayish Green	8.8g 4.5 1.8	#575E4E
151 Dark Greenish Yellowish Green	1.0bg 2.9 1.8	#313830

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใด ๆ หนึ่งสิ่งอื่นอีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

152 Blackish Green	10.0g 1.0 1.4	#141613	
153 Greenish White	10.0g 9.2 0.8	#F5E6CB	
154 Light Greenish Gray	3.0g 7.5 0.9	#BAAF96	
155 Greenish Gray	7.5g 5.5 1.0	#7A7666	
156 Dark Greenish Gray	1.5bg 3.5 0.9	#45433B	
157 Greenish Black	8.7g 1.0 0.7	#181513	
Bluish Green			
158 Vivid Bluish Green	5.0bg 5.0 13.0	#00836E	
159 Brilliant Bluish Green	2.9bg 6.0 9.6	#009B76	
160 Strong Bluish Green	4.6bg 4.5 8.5	#006D5B	
161 Deep Bluish Green	2.8bg 2.4 8.3	#00382B	
162 Very Light Bluish Green	4.4bg 8.3 4.6	#A0D6B4	
163 Light Bluish Green	4.6bg 6.5 4.9	#669E85	
164 Moderate Bluish Green	4.6bg 4.5 5.0	#2F6556	
165 Dark Bluish Green	4.9bg 2.7 5.0	#013A33	
166 Very Dark Bluish Green	3.6bg 1.2 4.0	#001D18	
167 Vivid Greenish Blue	5.0b 5.0 13.0	#007BA7	
Greenish Blue			
168 Brilliant Greenish Blue	4.6b 5.9 7.7	#2A8D9C	
169 Strong Greenish Blue	4.9b 4.5 8.4	#00677E	
170 Deep Greenish Blue	5.0b 5.0 13.0	#007BA7	
171 Very Light Greenish Blue	4.0b 8.0 4.0	#A3C6C0	
172 Light Greenish Blue	4.5b 6.5 5.4	#649A9E	
173 Moderate Greenish Blue	4.7b 4.5 5.2	#30626B	
174 Dark Greenish Blue	3.7b 2.7 5.0	#003841	
175 Very Dark Greenish Blue	5.0b 1.5 3.6	#022027	
Blue			
176 Vivid Blue	5.0b 5.0 14.0	#007CAD	
177 Brilliant Blue	1.6pb 5.9 9.4	#4285B4	
178 Strong Blue	2.9pb 4.1 10.4	#00538A	
179 Deep Blue	2.8pb 2.5 7.9	#002F55	
180 Very Light Blue	2.7pb 7.9 6.0	#A6BDD7	
181 Light Blue	1.6pb 6.4 6.9	#6C92AF	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

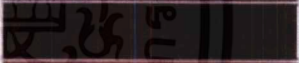

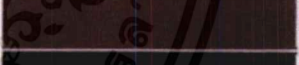

182 Moderate Blue	3.0pb 4.3 6.8	#395778	
183 Dark Blue	2.2pb 1.7 5.5	#002137	
184 Very Pale Blue	1.5pb 8.3 3.3	#C1CACA	
185 Pale Blue	0.6pb 6.5 2.6	#919192	
186 Grayish Blue	0.2pb 4.2 3.0	#4A545C	
187 Dark Grayish Blue	9.2b 2.7 2.0	#2C3337	
188 Blackish Blue	9.8b 1.3 1.5	#161A1E	
189 Bluish White	9.2b 9.1 1.2	#F9DFCF	
190 Light Bluish Gray	8.2b 7.5 1.0	#BEADA1	
191 Bluish Gray	8.9b 5.5 0.9	#7D746D	
192 Dark Bluish Gray	0.3pb 3.6 1.1	#464544	
193 Bluish Black	9.6b 1.1 0.8	#151719	
Purplish Blue			
194 Very Purplish Blue	7.8pb 2.0 12.5	#20155E	
195 Brilliant Purplish Blue	7.3pb 5.1 9.0	#62639B	
196 Strong Purplish Blue	8.0pb 4.0 10.9	#474389	
197 Deep Purplish Blue	7.8pb 1.5 8.0	#1A153F	
198 Very Light Purplish Blue	7.4pb 7.6 5.2	#BAACCC	
199 Light Purplish Blue	7.3pb 6.0 6.5	#837DA2	
200 Moderate Purplish Blue	7.9pb 3.5 6.5	#423C63	
201 Dark Purplish Blue	8.0pb 1.3 4.3	#1A162A	
202 Very Pale Purplish Blue	7.0pb 8.0 3.7	#CBBAC5	
203 Pale Purplish Blue	7.0pb 6.0 3.9	#8A7F8E	
204 Grayish Purplish Blue	6.9pb 3.4 3.8	#413D51	
Violet			
205 Vivid Violet	2.0p 5.0 14.0	#884BAE	
206 Brilliant Violet	9.9pb 5.1 9.4	#755D9A	
207 Strong Violet	0.2p 3.7 10.1	#53377A	
208 Deep Violet	1.1p 1.2 8.6	#240935	
209 Very Light Violet	2.0p 8.5 7.0	#EEBEF1	
210 Light Violet	0.5p 5.6 7.1	#876C99	
211 Moderate Violet	1.4p 3.6 7.0	#543964	
212 Dark Violet	1.4p 1.3 4.9	#22132B	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่

ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

213 Very Pale Violet	9.7pb 7.9 3.7	#D8B1BF	
214 Pale Violet	1.3p 6.0 4.0	#957B8D	
215 Grayish Violet	1.2p 3.3 3.9	#46394B	
Purple			
216 Vivid Purple	6.0p 4.5 14.0	#943391	
217 Brilliant Purple	6.0p 7.0 11.0	#DD80CC	
218 Strong Purple	6.5p 4.3 9.2	#803E75	
219 Deep Purple	6.3p 2.7 9.1	#531A50	
220 Very Deep Purple	5.0p 1.5 8.0	#320B35	
221 Very Light Purple	6.5p 7.8 5.1	#E3A9BE	
222 Light Purple	6.2p 6.5 6.5	#BA7FA2	
223 Moderate Purple	6.6p 4.5 7.1	#7F4870	
224 Dark Purple	6.3p 2.8 4.9	#472A3F	
225 Very Dark Purple	6.9p 1.0 4.5	#230D21	
226 Very Pale Purple	5.5p 8.2 3.2	#E6BBC1	
227 Pale Purple	7.9p 6.4 3.1	#AE848B	
228 Grayish Purple	8.1p 4.5 2.7	#72525C	
229 Dark Grayish Purple	0.5rp 2.8 2.0	#452D35	
230 Blackish Purple	0.8rp 0.9 1.6	#1D1018	
231 Purplish White	2.5rp 9.0 0.8	#FADBC8	
232 Light Purplish Gray	6.3rp 7.5 1.1	#C8A99E	
233 Purplish Gray	1.0rp 5.5 0.9	#88706B	
234 Dark Purplish Gray	1.0rp 3.6 1.0	#564042	
235 Purplish Black	9.5rp 0.9 0.6	#1B1116	
Reddish Purple			
236 Vivid Reddish Purple	1.0rp 3.0 14.0	#7E0059	
237 Strong Reddish Purple	1.3rp 4.4 10.2	#9A366B	
238 Deep Reddish Purple	1.0rp 2.8 9.5	#641349	
239 Very Deep Reddish Purple	0.9rp 1.9 8.9	#470736	
240 Light Reddish Purple	0.7rp 6.0 6.9	#BB6C8A	
241 Moderate Reddish Purple	0.8rp 4.5 7.0	#8C4566	
242 Dark Reddish Purple	1.3rp 2.8 4.8	#4F273A	
243 Very Dark Reddish Purple	1.5rp 1.0 4.8	#270A1F	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

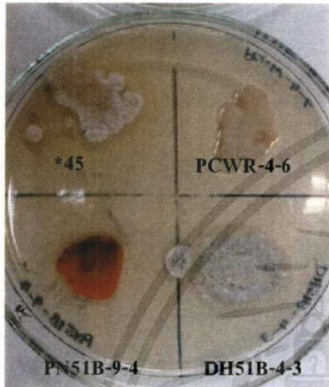
244 Pale Reddish Purple	1.3rp 6.0 4.2	#AC7580	
245 Grayish Reddish Purple	1.0rp 4.5 4.2	#7D4D5D	
Purplish Pink, Purplish Red			
246 Brilliant Purplish Pink	6.0rp 8.5 11.0	#FF97BB	
247 Strong Purplish Pink	5.6rp 6.8 9.0	#F6768E	
248 Deep Purplish Pink	4.4rp 6.0 12.2	#EB5284	
249 Light Purplish Pink	4.6rp 8.0 5.5	#FFA8AF	
250 Moderate Purplish Pink	4.6rp 6.8 6.7	#E28090	
251 Dark Purplish Pink	6.4rp 5.9 7.0	#C76574	
252 Pale Purplish Pink	3.7rp 8.4 3.3	#FDBDBA	
253 Grayish Purplish Pink	3.7rp 7.0 3.5	#CC9293	
254 Vivid Purplish Red	7.6rp 4.9 13.6	#D5265B	
255 Strong Purplish Red	7.3rp 4.4 11.4	#B32851	
256 Deep Purplish Red	7.3rp 2.6 10.1	#6F0035	
257 Very Deep Purplish Red	6.8rp 1.7 8.0	#470027	
258 Moderate Purplish Red	7.1rp 4.5 9.0	#A73853	
259 Dark Purplish Red	7.1rp 2.7 6.0	#5B1E31	
260 Very Dark Purplish Red	6.6rp 0.9 4.8	#28071A	
261 Light Grayish Purplish Red	7.8rp 5.9 4.2	#B27070	
262 Grayish Purplish Red	7.0rp 4.5 5.1	#8C4852	
263 White	2.5pb 9.5 0.2	#FFC9D7	
264 Light Gray	6.7y 7.4 0.2	#C2A894	
265 Medium Gray	3.3gy 5.4 0.1	#817066	
266 Dark Gray	2.5pb 3.5 0.0	#49423D	
267 Black	2.5pb 0.8 0.0	#131313	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

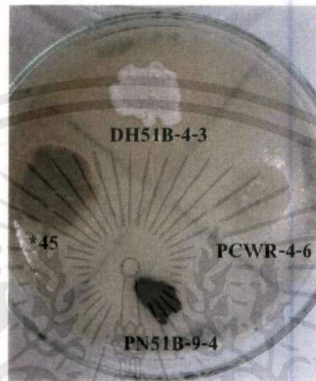
ภาคผนวก จ

รูปผลการวิเคราะห์ลักษณะทางฟีโนไทป์ของเชื้อแอคติโนมัยสีท

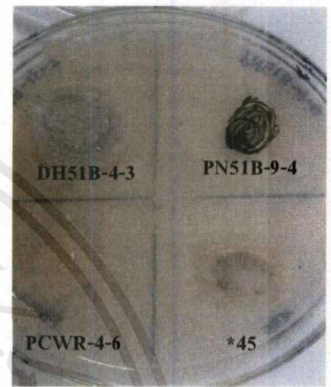
1. การศึกษาลักษณะการเจริญของเชื้อแอคติโนมัยสีท

ISP2

ISP3

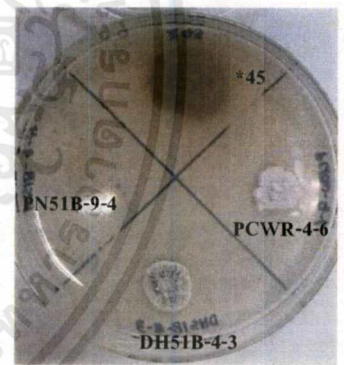
ISP4

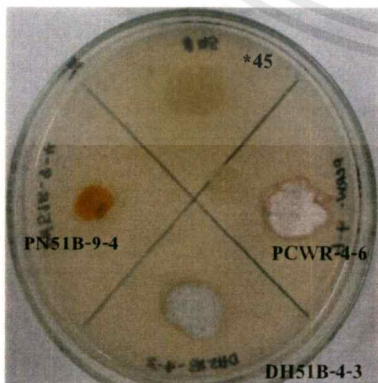
ISP5

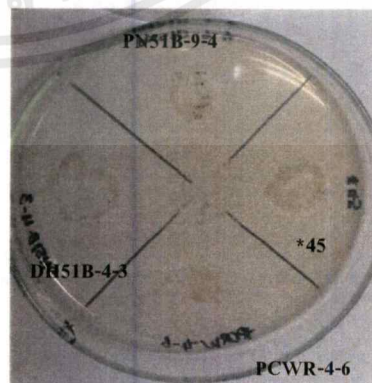
ISP6

ISP7

Nutrient agar

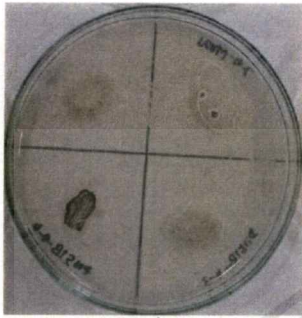

Glucose asparagine agar

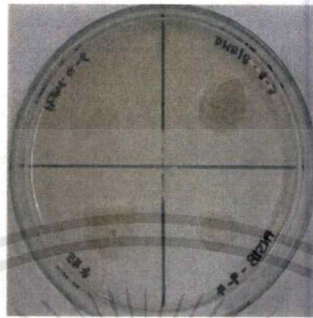
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การศึกษาลักษณะทางสรีระวิทยาและชีวเคมี

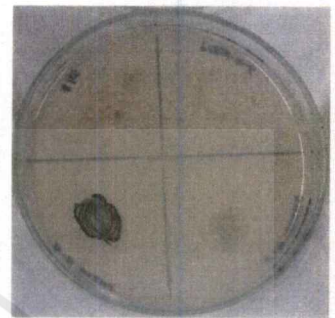
การใช้แหล่งคาร์บอน (carbon utilization)

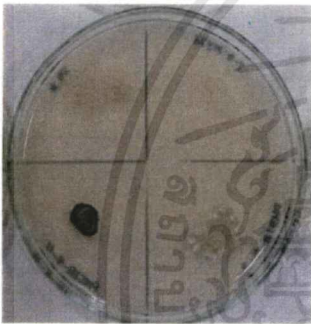
Xylose

Sucrose

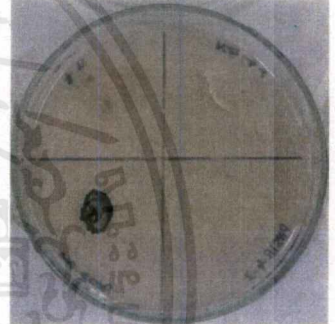
Salicin

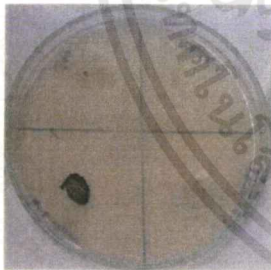
Rhamnose

Raffinose

Melibiose

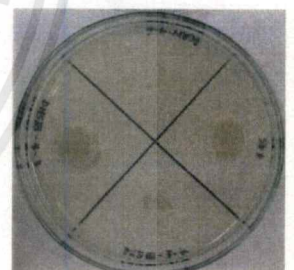
Galactose

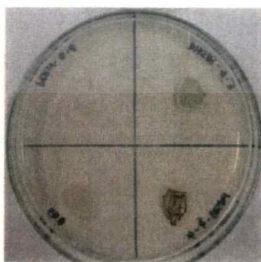
Glycerol

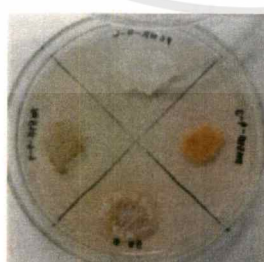
Fructose

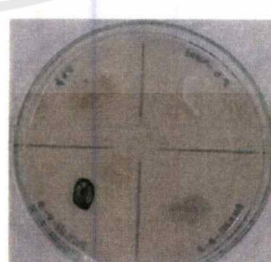
Arabinose

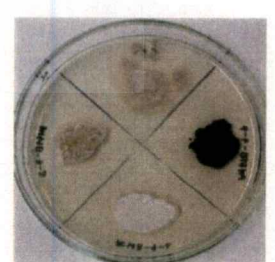
Mannose

Mannitol

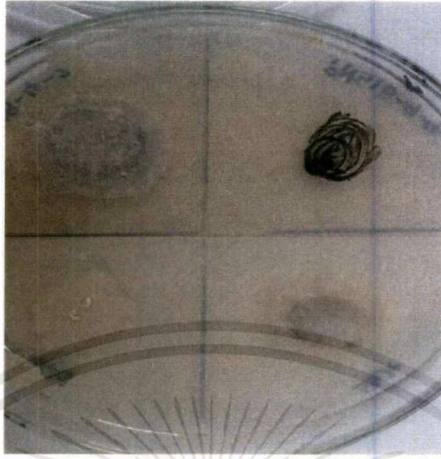
Maltose

Lactose

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

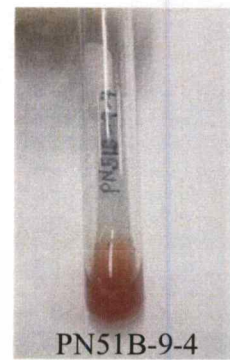
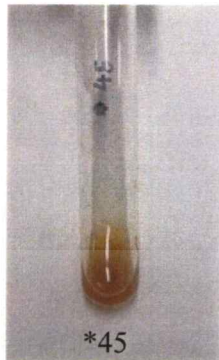
ความสามารถในการย่อยแป้ง (starch hydrolysis)

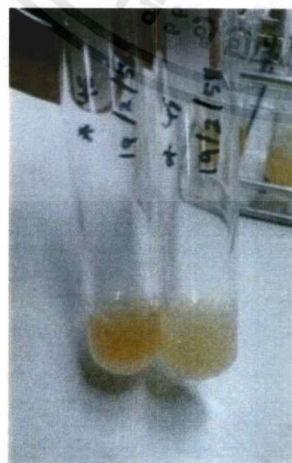
ความสามารถในการย่อยเจลาติน (gelatin liquefaction)

ความสามารถในการรีดิวซ์ไนเตรต (nitrate reduction)

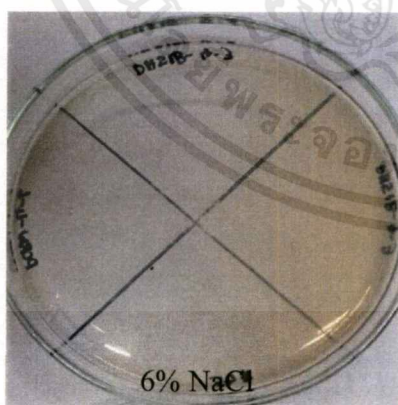
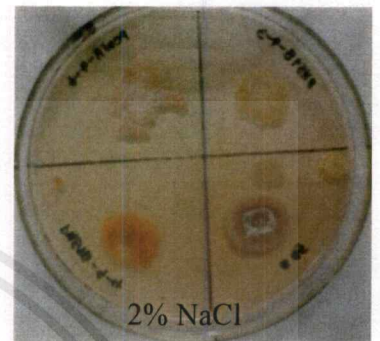
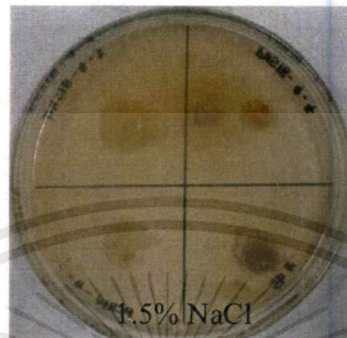
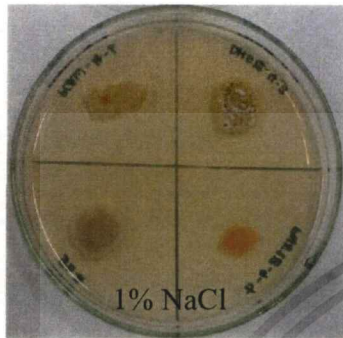

ความสามารถในการย่อยโปรตีน

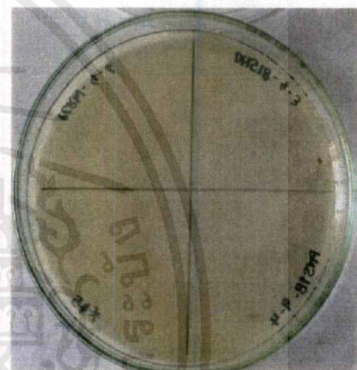
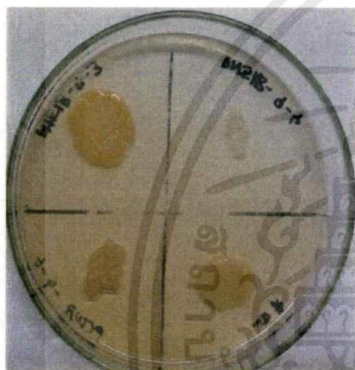
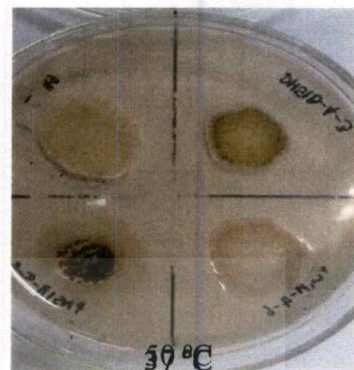
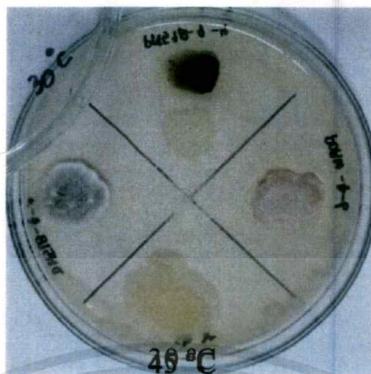
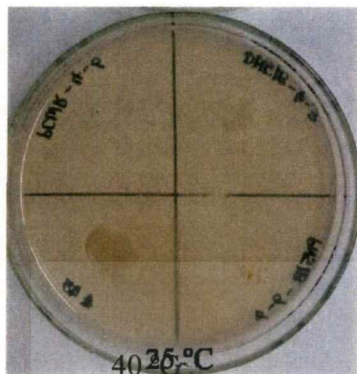
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการเจริญบนอาหารที่มีเกลือโซเดียมคลอไรด์ (NaCl) ในระดับความเข้มข้นต่างๆ

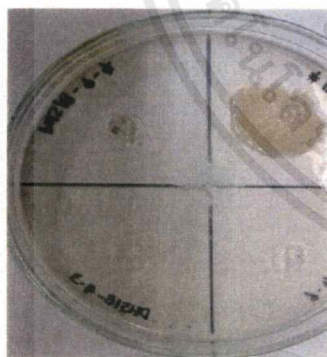

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถในการเจริญที่อุณหภูมิต่างๆ

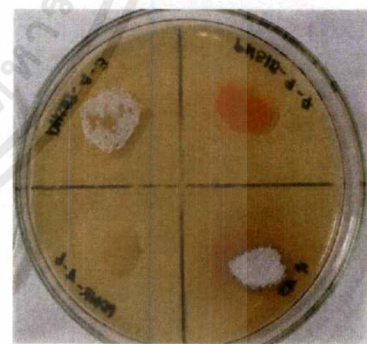
ความสามารถในการเจริญบนอาหารที่มีความเป็นกรด-ด่างระดับต่างๆ

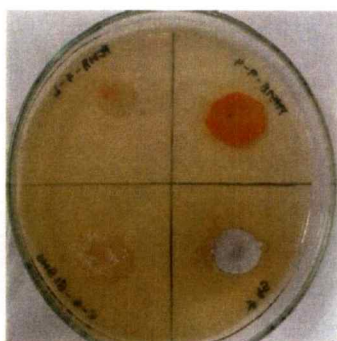
pH 4

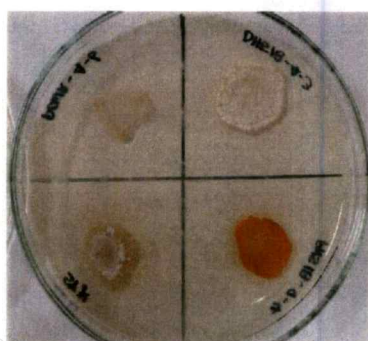
pH 5

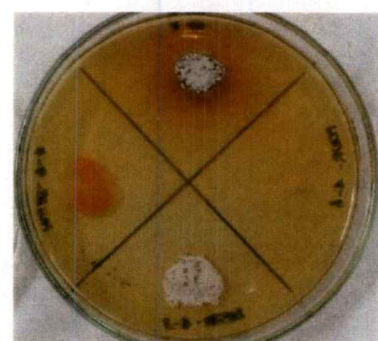
pH 6

pH 7

pH 8

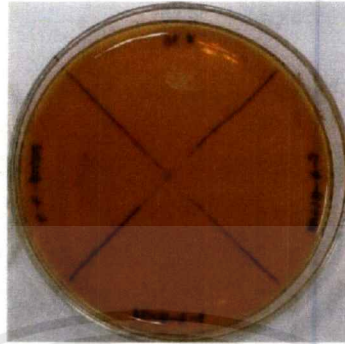

pH 9

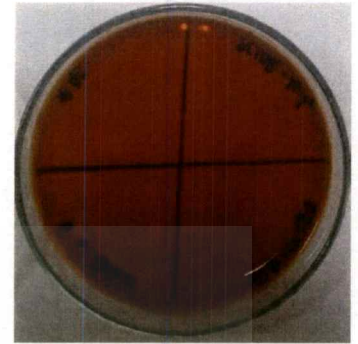
เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการประชาสัมพันธ์ ไม่นอญตเห็นาเปเตเรื่อโยชนดานการค้ำ
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดักแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

pH 10

pH 11

pH 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

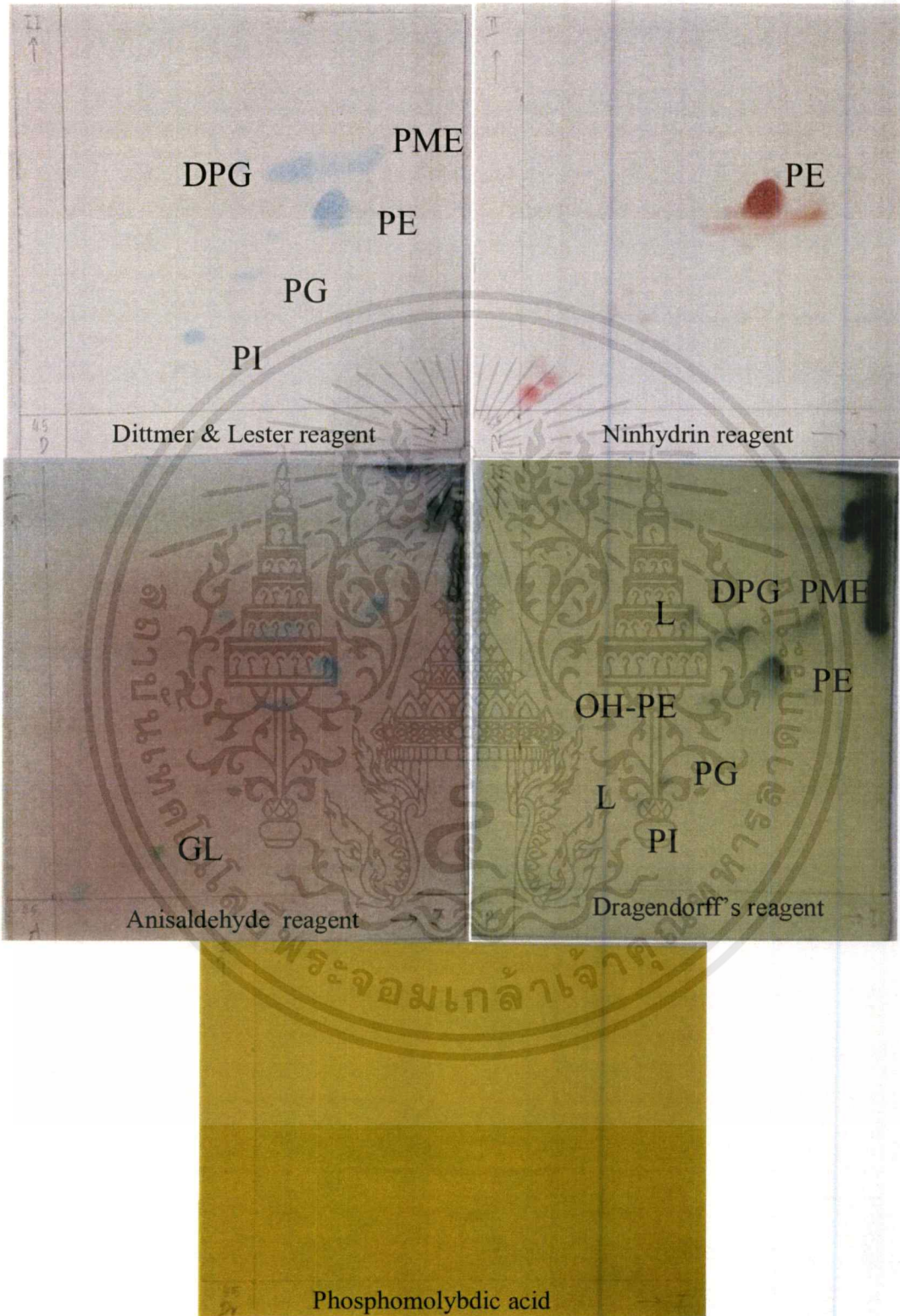
ภาคผนวก ฉ

รูปผลการวิเคราะห์ไขมันชนิดมีขั้ว (Polar lipid)

คำย่อ

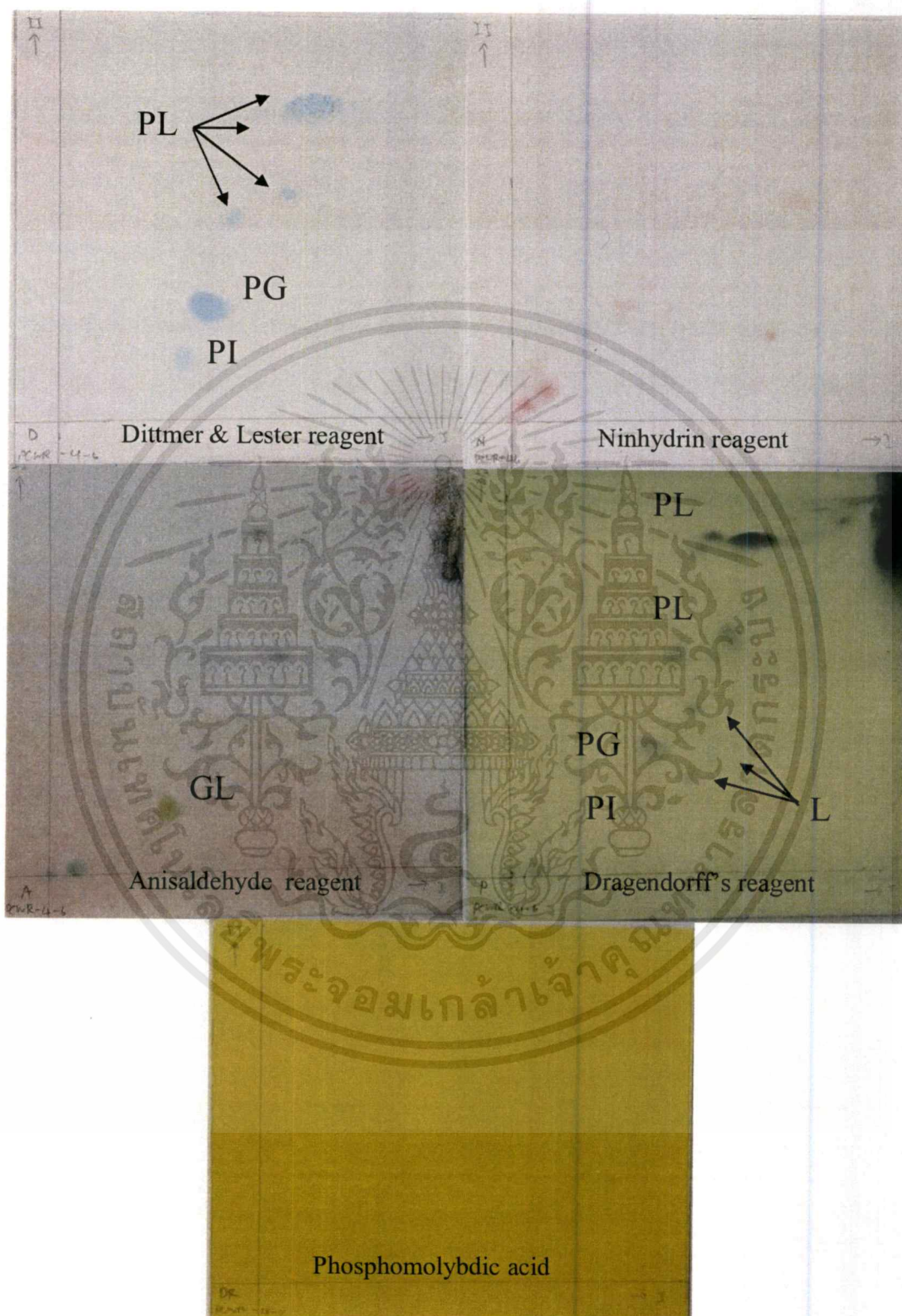
PG	คือ	phosphatidylglycerol
DPG	คือ	diphosphatidylglycerol
PI	คือ	phosphatidylinositol
PIMs	คือ	phosphatidylinositol mannosides
PE	คือ	phosphatidylethanolamine
PME	คือ	phosphatidylmonomethylethanolamine
OH-PE	คือ	hydroxyl- phosphatidylethanolamine
Lyso-PE	คือ	lysophosphatidylethanolamine
PC	คือ	phosphatidylcholine
GluNU	คือ	glucosamine containing phospholipids
PL	คือ	unknown phospholipid
PGL	คือ	unknown phosphoglycolipid
GL	คือ	unknown glycolipids

เชื้อไอโซเลต *45

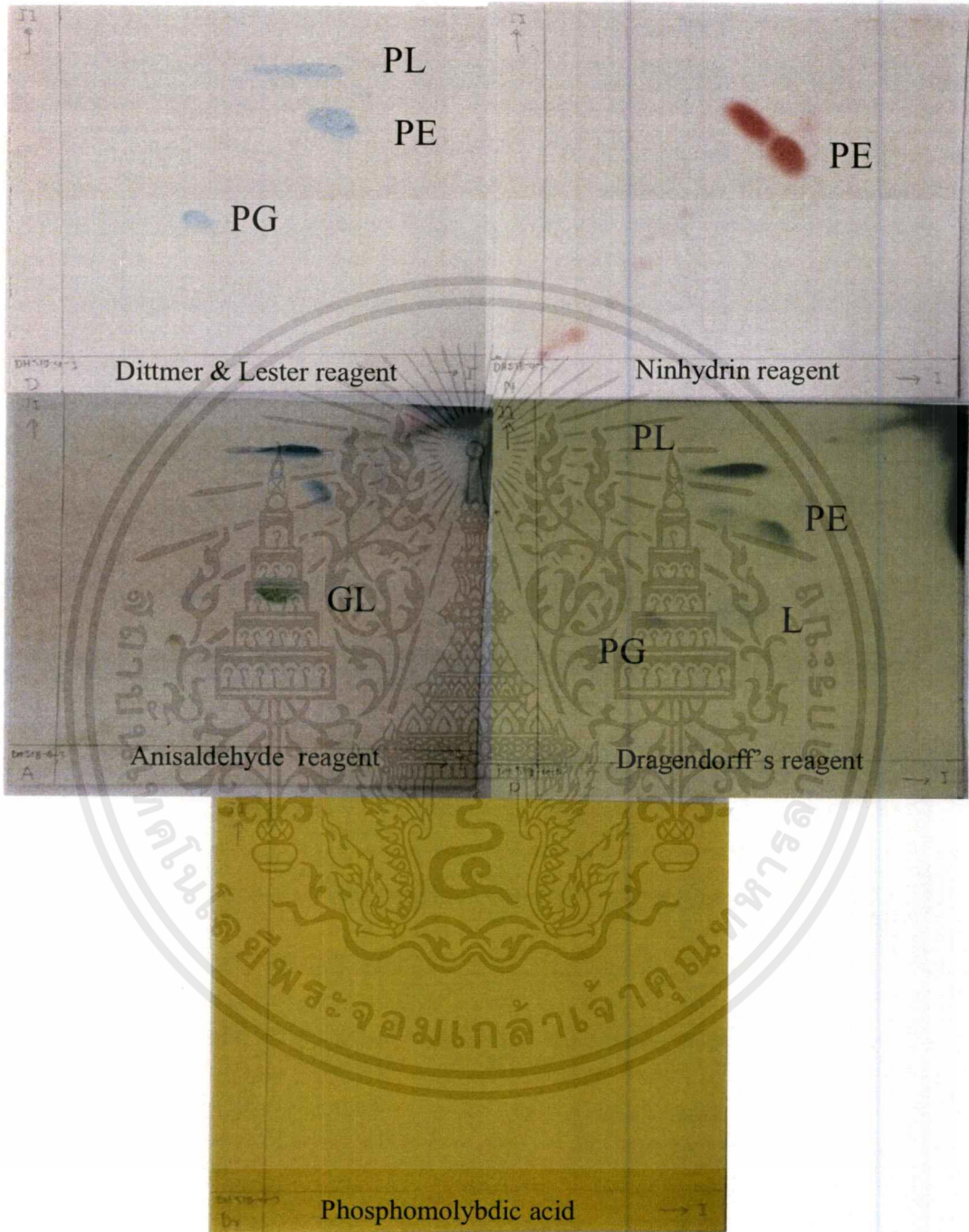
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อไอโซเลต PCWR-4-6

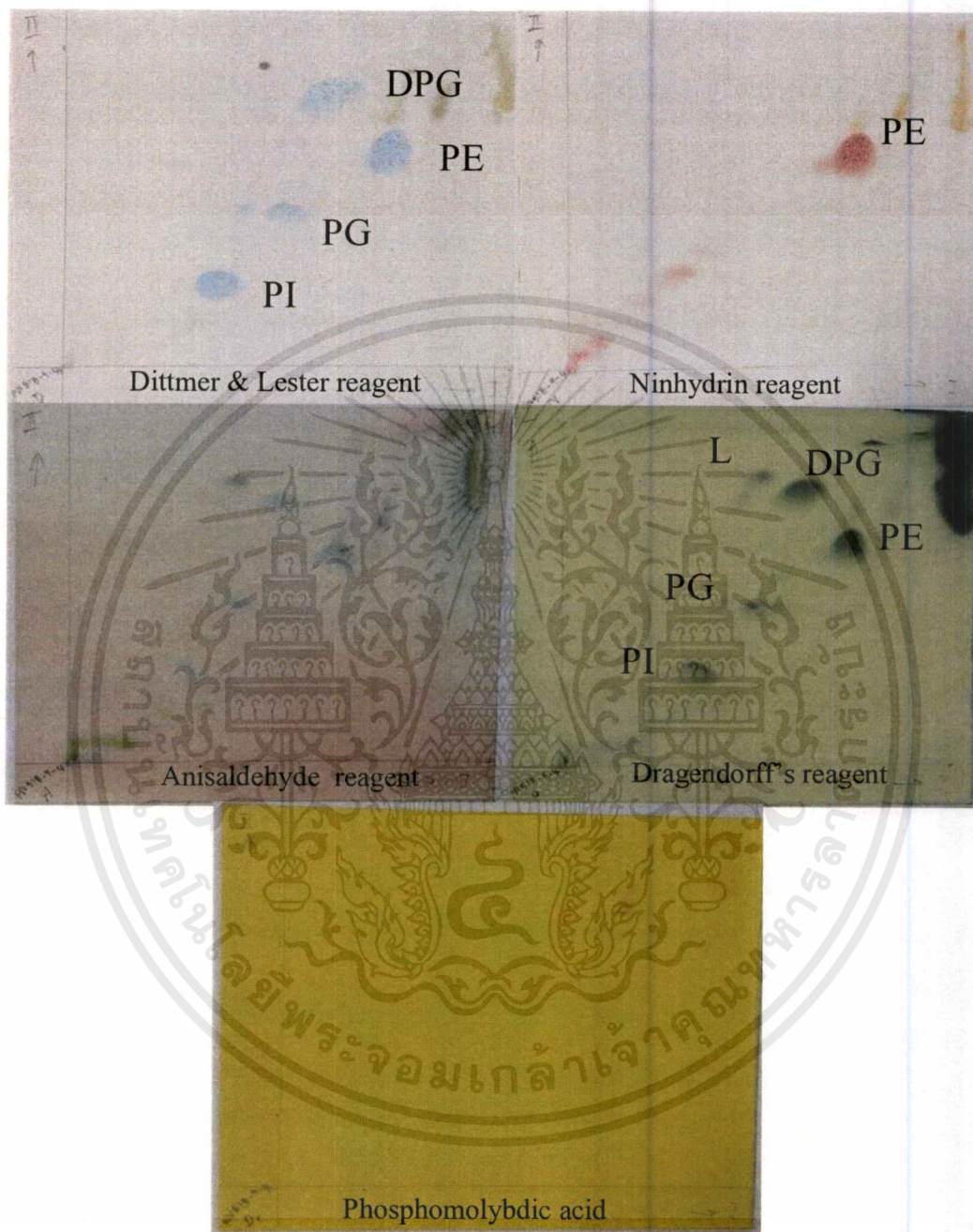
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อไอโซเลต DH51B-4-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชื้อไอโซเลต PN51B-9-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

ลำดับนิวคลีโอไทด์ของเชื้อแอกติโนมัยสีท

ลำดับนิวคลีโอไทด์บางส่วนของ 16S rRNA gene ของเชื้อไอโซเลต *45

GTTTGATTCTGGCTCAGGACGAACGCTGGCGGCTGCTTAACACATGCAAGTCGAACGATGAACCACCTTCGGTGGGGATTAGTGGCGAACGGGTGAGTAAC
ACGTGGGCAATCTGCCCTTCACTCTGGGACAAGCCCTGGAACCGGGTCTAATACCGGATAACACTCTCGCAGGCATCTGCGAGGGTGAAGAGCTCCGGCGG
TGAAGGATGAGCCCGGCCCTATCAGCTTGTGGTGAAGTAATGGCTCACCAAGGCGACGACGGGTAGCCGGCTGAGAGGGCGACCCGCCACACTGGGAC
TGAGACACGGCCAGACTCTACGGGAGGACGAGTGGGAATATTGCACAATGGGCGAAAGCCTGATGCAGCGACGCCGCTGAGGGATGACGGCTTCG
GGTTGTAACCTCTTTTCAGCAGGGAAGAGCGAAAGTGACGGTACCTGCAGAAGAAGCGCCGCTAACTACGTGCCAGCAGCCGGTAATACGTAGGGCGC
AAGCGTTGTCGGGAATTATTGGGCGTAAAGAGCTCGTAGGCGGCTTGTCACTCGATTGTGAAAGCCCGAGGCTTAACCTCGGGTCTGCAGTCGATACGGG
TAGCTAGAGTGTGGTAGGGGAGATCGGAATCTGTGTAGCGGTGAAATGCGCAGATATCAGGAGGAACACCCGGTGGCGAAGCGGATCTCTGGGCCATTA
CTGACGCTGAGGAGCGAAAGCGTGGGAGCGAACAGGATTAGATACCTGGTAGTCCACGCGTAAACGGTGGGAATAGGTGTTGGGACATTCCACGCTCG
TCGGTGGCGCAGCTAACGCATTAAGTCCCGCTGGGGAGTACGGCCGAAGGCTAAACTCAAAGGAATTGACGGGGCCCGACAAGCGCGGAGCATG
TGGCTTAATTCGACGCAACGCGAAGAACCTTACCAAGGCTTGACATACCGGAAACGTCAGAGATGGGCGCCCTTGTGGTGGTGTACAGGTGGTGCA
TGGCTGTCTGCTCAGCTCGTGTGTGAGATGTTGGTTAAGTCCCGCAACGAGCGCAACCTTGTCTGTGTTGCCAGCATGCCCTTCGGGGTGTGGGGACTC
ACAGGAGACCGCCGGGGTCAACTCGGAGGAAGGTGGGAGCAGGTCAGTCAAGTCAATGCCCCCTTATGCTTGGGCTGCACACGCTGCTACAATGGCCGTACAA
TGAGCTGCGATACCGTGGAGTGGAGCGAATCTAAAAAGCGGCTCAGTTCGGATTGGGGTCTGCAACTGACCCCATGAAGTCGGAGTCGCTAGTAATCG
CAGATCAGCATTGCTGCGGTGAATACGTTCCCGGGCCTTGTACACACCGCCGTCACGTCACGAAAGTCGGTAACACCCGAAAGCCGGTGGCCCAACCCCTG
TGGGAGGGGACT

ลำดับนิวคลีโอไทด์บางส่วนของ 16S rRNA gene ของเชื้อไอโซเลต DH51B-4-3

GTTTGATTCTGGCTCAGGACGAACGCTGGCGGCTGCTTAACACATGCAAGTCGAACGCTGAAGCCACTTCGGTGGTGGATGAGTGGCGAACGGGTGAGTA
ACACGTGGGTAATCTGTCTGCACTCTGGGATAAGCCCTGGAACCGGGTCTAATACCGGATATGACTCTGCACCGCATGGTGTGGGGTGAAGTTCGGG
GGTGCAGGGTGAAGCCCGGCCCTATCAGCTTGTGGTGGGGTGTGGCTACCAAGGCGACGACGGGTAGCCGGCTGAGAGGGTGAACCGCCACACTGGG
ACTGAGACACGGCCAGACTCTACGGGAGGACGAGTGGGAATATTGCACAATGGGCGAAAGCCTGATGCAGCGACGCCGCTGAGGGATGACGGCCTT
CGGGTTGTAACCTCTTTCCGACGGGACGAAGCGCAAGTGACGGTACCTGGAGAAGAAGCACCGGCTAACTACGTGCCAGCAGCCGGTAATACGTAGGGT
GCGAGCGTGTCCGGAATTATTGGGCGTAAAGAGCTCGTAGGCGGTTGTGGCTCGGCGTGAAGGCTTAACTTACGCTTGCAGCTTGCAGTGTACGCG
GCAGACTTGTGGTAGGGGAGACTGGAATCTGGTGTAGCGGTGAAATGCGCAGATATCAGGAGGAACACCCGGTGGCGAAGGCGGGTCTCTGGGCCG
ATACTGACGCTGAGGAGCGAAAGCGTGGGGAGCGAACAGGATTAGATACCTGGTAGTCCACGCTGTAACGTTGGGCGCTAGGTGTGGGCGACATCCACGT
TGTCCTGTCCGTAGTAAACGCTAAGCGCCCGCTGGGGAGTACGGCCGAAGGCTAAACTCAAAGGAATTGACGGGGCCCGACAAGCGCGGAGC
ATGTGGATTAATTCGATGCAACGCGAAGAACCTTACCTGGGCTTGCATGATCAGACAGCCGTAGAGATACGGTTCCCTTGTGGTGGTGTACAGGTGGT
CATGGCTGTCTGCTCAGCTCGTGTGTGAGATGTTGGTTAAGTCCCGAACGAGCGCAACCCCTTGTCTGTGTTGCCAGCGCTAATGCGGGGACTCGCGG
AGACTGCCGGGTCAACTCGGAGGAAGGTGGGGATGACGTCAAGTCAATGCCCCCTTATGTCAGGGCTTACACATGCTACAATGGCTGGTACAGAGGGC
TGCGATACCGGAGGGTGGAGCGAATCCCTAAAGCCAGTCTCAGTTCGGATCGAGTCTGCAACTCGACTGCGTGAAGTCGGAGTGCCTAGTAATCGCAGAT
CAGCAACGCTGCGGTGAATACGTTCCCGGGCCTTGTACACACCGCCGTCACGTCATGAAAGTCGGTAACACCCGAAAGCCACCGCC

ลำดับนิวคลีโอไทด์บางส่วนของ 16S rRNA gene ของเชื้อไอโซเลต PCWR-4-6

GTTTGATTCCTGGCTCAGGACGAACGCTGGCGGCTGCTTAACACATGCAAGTCGAGCGGAAAGGCCCTTCGGGGTACTCGAGCGGCAACGGGTGAGTA
 ACACGTGAGCAACCTGCCCTGACTCTGGGATAAGCCCGGAAACTGGGTCTAATACCGGATACGACCAGTCTTGCATGAGGTGTTGGTGGAAAGTTTTTC
 GGTGGGGATGGGCTCGCGCCTATCAGCTTGTGGTGGGGTGTAGGCTACCAAGGCGACGACGGTAACCGGCTGAGAGGGCGACCGGTCACACTGGG
 ACTGAGACACGGCCAGACTCCTACGGGAGGCGAGCAGTGGGGAATATTGCGCAATGGGCGAAGCTGACGACGACGCCGCTGAGGGATGACGGCCTT
 CGGGTTGTAACCTCTTTACAGCAGGGACGAAGCTAACGTGACGGTACCTGCAGAAGAAGCGCCGCTAACCTACGTGCCAGCAGCCGCGGTAATACGTAGGGC
 GCAAGCGTTGTCCGGAATTATTGGGCGTAAAGAGCTCGTAGGGGTTTGTGCGTCTGTCTGAAAGCCACGGCTTAACCGTGGGTCTGCGGTGATACGG
 GCAGACTAGAGGCAGGTAGGGGAGAATGGAATTTCCCGGTGTAGCGGTGAAATGCGCAGATATCGGGAGGAACACCGGTGGCGAAGCGGTTCTCTGGGCCT
 GTACTGACGCTGAGGAGCGAAAGCGTGGGAGCGAACAGGATTAGATACCTGGTAGTCCACGCCGTAACGTTGGGCGTAGGTGTTGGGTCTTCCACGG
 ATTCGCGCCGACGTAACGCATTAAGCGCCCCGCTGGGAGTACGGCCGAAGGCTAAAACCTCAAAGGAATTGACGGGGCCCGACAAGCGCGGAGC
 ATGTTGCTTAATTCAGCGCAACGCGAAGAACCTTACCAAGGCTTGACATCGCCGAAAACCATCAGAGATGGTGGGTCTTTTTGGGCCGGTACAGGTGGT
 GCATGGCTGTGTCAGCTGTGTCGTGAGATGTTGGGTTAAGTCCCGCAACGAGCGCAACCCTCGTTCATGTTGCCAGCACTTCGGGTGGGGACTCATGGG
 AGACCGCCGGGGCAACTCGGAGGAAGGTGGGGATGACGTCAAGTCATCATGCCCTTATGCTTTGGGCTGCAACATGTACAATGGCCGGTACAGAGGGC
 TGGCATACCGTGAAGTGGAGCGAATCCCTTAAAGCCGGTCTCAGTTCGGATCGAAGTCTGCAACTCGACTTCGTGAAGTGGAGTGCCTAGTAATCGCAGAT
 CAGCAACGCTGGGTGAATACGTTCCCGGGCCTGTACACACCGCCGTCACGTACGAAAGTCGGCAACACCCGAAGCCCGTGGCCCAACCACCTTGTGTG
 GGGGGA

ลำดับนิวคลีโอไทด์บางส่วนของ 16S rRNA gene ของเชื้อไอโซเลต PN51B-9-4

AGTTTGATTCCTGGCTCAGGACGAACGCTGGCGGCTGCTTAACACATGCAAGTCGAGCGGAAAGGCCCTTCGGGGTACTCGAGCGGCAACGGGTGAGTAA
 CACGTGAGCAACCTGCCCTAGGCTTTGGGATAACCCCGGAAACCGGGGCTAATACCGAATAGGACTCCTGGTGCATGACCGGGAGTGGAAAGTTTTTCGG
 CCTGGATGGGCTCGCGCCTATCAGATTGTTGGTGGGGTGTAGGCTACCAAGGCGACGACGGTAGCCGGCTGAGAGGGCGACCGGCCACTGGGAC
 TGAGACACGGCCAGACTCCTACGGGAGGCGAGCAGTGGGGAATATTGCAATGGGCGAAGCTGATGACGCGACGCCGCTGAGGGATGACGGCCTTCG
 GGTGTAACCTCTTTACAGCAGGGACGAAGCGTAAGTACGGTACCTGCAGAAGAAGCGCCGGCAACTACGTGCCAGCAGCCGCGTAAGACGTAGGGCGC
 GAGCGTTGTCGGGATTTATTGGGCGTAAAGAGCTCGTAGGGCTTGTGCGCTGACTGTGAAAACCCGACGCTCAACTGCGGGCTGCAGTGCATACGGG
 AGGCTAGAGTTCCGGTAGGGGAGACTGGAATTCCTGGTGTAGCGGTGAAATGCGCAGATATCAGGAGGAACCCGCTGCGAAGCGGGTCTCTGGCCGAT
 ACTGACGCTGAGGAGCGAAAGCGTGGGAGCGAACAGGATTAGATACCTGGTAGTCCACGCTGTAACGTTGGGCGTAGGTGTTGGGGGCTCTCCGGTT
 CCTGTGCCGAGCTAACGCATTAAGCGCCCCGCTGGGAGTACGGCCGAAGGCTAAAACCTCAAAGGAATTGACGGGGCCCGACAAGCGCGGAGCA
 TGCGGATTAATTCGATGCAACGCGAAGAACCTTACCTGGGTTTACATGCGCCGAAAACCTCACAGAGATGTGAGGTCTTCGGGGCGGTACAGGTGGTGC
 ATGGCTGTGTCAGCTGTGTCGTGAGATGTTGGGTTAAGTCCCGCAACGAGCGCAACCCTCGTTCGATGTTGCCAGCGGTTATGGCGGGACTCATCGAA
 GACTGCCGGGTCAACTCGGAGGAAGTGGGATGACGTCAAGTCATCATGCCCTTATGTCCAGGGCTTACGCATGCTACAATGGCCGGTACAATGGGCT
 GCGATACCGTGAAGTGGAGCGAATCCCAAAAGCCGGTCTCAGTTCGGATCGGGTCTGCAACTGACCCCGTGAAGTGGAGTGCCTAGTAATCGCAGATC
 AGCAACGCTGCGGTGAATACGTTCCCGGGCCTGTACACACCGCCGTCACGTACGAAAGTCGGCAACACCCGAAGCCGGTGGCCCAACCCTTGTGGAGGG
 AGCCGTCGAAGTGGGGCTGGCGATTGGGACGAAGTCTAACCAAGTAGCCGTACCGGAAGGTG